

رۆمان

مه مله كه تي سپيسوار

رۆمان

مه ملة كه تي سپيسوار

جه مه سه عید كه لاری



دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی موکریانی

● مه‌مله‌که‌تی سپیسوار

● نویسن: حه‌مه‌سه‌عید که‌لاری

● باب‌ت: پۆمان

● نه‌خشه‌سازیی ناوه‌وه: گۆران رواندزی

● به‌رگ: رییمان

● نرخ: (٤٠٠٠) چوار هه‌زار دینار

● چاپ: (یه‌که‌م) ٢٠٢٣

● تیراژ: ٥٠٠ دانه

● چاپخانه: هیقی (هه‌ولیر)

● له به‌پۆوه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتیبخانه‌کان ژماره‌ی سپاردنی (٩٧٥)ی

سالی (٢٠٢٣)ی پیدراوه

زنجیره‌ی کتیب (١١٣٢)

مالپهر: www.mukiryani.com

ئیمیل: info@mukiryani.com

پیشکشہ:

بہ رُوحیانہ تی تہ و دوو مرؤقہ ی کہ
دوو جار جہ رگیان سووتا: دایکم و باوکم.

به رکول

بمبوره درهنگ که وتم، ئەوا بۆ سی سال دەچیت تۆ له وئ
شانت داداوه و چاوپریت، منیش لیڤه پۆم کرمه زن بووه و له
ناو ده ریای ئاخ و داغا هه لکرووزاوم، چاوه پریم به، ئەوا ده کهومه
پئ و سه فهره دوور و دریزه که مان دهست پئ ده کهین.

له مالی باوکم ده رده چم، ئەو ماله ی، که هه وشه
سینگوشه بیه که ی، وهک قوچه کینکی به لاداها توو، نووکه که ی پووی له
ده ره وهیه و بووه ته ده رگایه کی ته نگه بهر و هه ریه ک که سی پئدا
تیپه رده بیت، ماله که ش سی ژووری بچکولانه و دوو خیزانی
پۆحزاماری چوارده که سی، هه وتی من و هه وتی مالی باوکی تیا
ده ژین.

ئیسنا من له م زهنگ و درزی زامه وه ده رده چم و پوو له ئەو
ده شته کرکای کرکه ی پۆم ده که م. من پیره هه لویه کی خه یالیم و
به دنووکیکی دریزی چه ماوه وه، شاپه ری باله کانم هه لکیشراون و
به ته مای تیژبوونه وه ی دنووک و په روبا ل هاتنه وه م، جاریکی تر
ده نووک ده کیشمه سه ر به ردی سه ختی خه م و په ژاره دا و خۆم
خوینا و ل ده که م.

عه یامیکه ئەمه پیشه مه و که چی هیشتا دنووکی شکاوم
نه هاتوه ته وه و په رو بالی نویم لی نه رواوه، له م کاته دا من له

دهشتاييه شينه كه‌ي خه‌فته‌دا ده‌گه‌رېم و زه‌ماوه‌ندی تو‌له به نووسين ده‌گيرم.

به‌سهر پشتي ئه‌سپه‌بو‌ره‌ي خه‌يال‌وه سوار يكي تيگلاوم و تازه هه‌ستاومه‌ته‌وه و كه‌وتوومه‌ته سه‌رېي، له‌و ده‌شته‌وه پرتاو به‌ره‌و ده‌قه‌ري چو‌ل و حه‌رام‌كراو له هه‌موو جوانييه‌كان، سه‌رگه‌ردان ده‌گه‌رېم و ديم و ده‌چم، ئاه ته‌نيايي، تاك و ته‌نيا چاو ده‌گيرم و به‌داوي كانبييه‌كدا، بو پاشماوه‌ي گو‌له‌ژاكاوه‌كاني دم ره‌شه‌باي ره‌شي قه‌تراني، شونپيي (ئا‌زا) هه‌لده‌گرم و زام ده‌نوو‌سمه‌وه، زام ي به‌سو ي، نانا ئه‌وه زامه سا‌رپژنه‌كردووه‌كانه و من ده‌نوو‌سنه‌وه...

ئه‌وه (يه‌زه) ه چنگ به‌خوينه‌كه‌يه و به دوو چاوي ئاگرينه‌وه تيم ده‌روانيت و به زمانيحال، هيلانه‌ي (زيقاوله) كه‌له‌شه‌كريبه‌كه‌م نيشان ده‌دات. زيقاوله‌ي له سپي سپيتر، خويم لي گوم ده‌كات و ده‌رده‌كه‌ويت، ئه‌م بالنده رو‌حسووكه ئيستا چاوشاركي‌م له‌گه‌لدا ده‌كات! ئه‌م زيقاوله تيرف‌ره شه‌وگه‌ره، سي و پينج سالي خسته ئه‌م هه‌واره‌ي جي نه‌هيشتوووه و ده‌فريت و پيشم ده‌كه‌ويت تا ده‌گاته ئاسماني سه‌ر په‌ناگه‌كه و له‌نگه‌ر ده‌گريت و منيش ده‌گه‌مه جي، ئه‌م مه‌له، هه‌شت مانگه به‌هه‌واوه‌يه و ده‌فريت و ناخوات و ناخواته‌وه و ناخه‌ويت، چاوه‌روانمه، من ئيتر له به‌رده‌م كه‌لو‌زه‌كه‌دا لغاوي ئه‌سپه‌بو‌ره هه‌لده‌كيشم، قاچي راستم له ئورزه‌نگييه‌كه ده‌رده‌كيشم و به‌سهر ئورزه‌نگي لاي چه‌پمدا خو‌م داده‌دم، داده‌به‌زم و ده‌چمه ژووره‌وه، پاشماوه‌ي زيني كه‌لپووس زيوني ئه‌سپه‌بو‌ره تيرتير بو‌ن ده‌كه‌م و له گو‌زه دم داخراوه به‌جيماوه‌كه دوو قوم ئاوي موعه‌تته‌ق ده‌خومه‌وه و دوو گو‌يچكه نانه‌ره‌قي

تهنووره داخراوهکهی رۆحی (گولاله)، که به دهسته سپی و خرنهکانی له هه‌ورییه‌کهی خوی وهک تویشه‌به‌ره، پینچابووه‌وه بو سه‌فه‌ره دوورودریژه‌کهی ناربدوو، دوو تیکه‌ی بچووکی نانه‌په‌ق، ده‌که‌م به مه‌زه و وره‌ی به‌رزى (نازا)م به له‌ش و رۆحدا ده‌گه‌په‌یت، پاش که‌مى خۆخواردنه‌وه، مه‌ست ده‌بم، هه‌لده‌ستم و ده‌که‌ومه رى، هه‌ر که جولام، ته‌یره جوانه‌که‌ی ده‌لیم به‌ه‌واوه به‌سه‌ر ئاسمانی کویره‌په‌یگا‌که‌ی (کانی گول)دا ده‌پروات و ده‌پروات و منیش ده‌پروم، تا ده‌گه‌مه ئه‌وئ و ده‌سته‌به‌جى نازا ئاسا، له رۆخی کانیدا داده‌نیشم و له ئاو ده‌پروانم، ده‌پروانم تا هه‌ردوو چاوم ئاوده‌که‌ن و زه‌نگۆل زه‌نگۆل ئاوی سویره‌ی سویره‌تر له ئاوی سویره‌ی زه‌وییه شووره‌کاته‌که‌ی عه‌رعه‌ر، ده‌په‌ژینه سه‌ر ئاوی کانى، به له‌پ چاوه‌کانم ده‌سه‌رم و له ئاو ده‌پروانم، ده‌پروانم تا ئاو ده‌شله‌قیت و ده‌نیشیته‌وه و پوون ده‌بیته‌وه، پوون به‌ وینه‌ی پووی گولاله، وه‌کو مینای ساف و بیگه‌رد، وینه‌ی گولاله ده‌بینم و لى ده‌پروانم. خۆ چاو تیره‌ نابى له پروانینى. گولاله‌ نمایشینکی کرد و وه‌ک ئه‌وه‌ی بلیت: بروانه له دووریه‌ی نازا چۆن چروساومه‌ته‌وه، چۆن سارای بى بن قووتی دام؛ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌و ئیتر قووت ده‌خوات و نو‌قم ده‌بى. تاویکی تر و دیسان ده‌پروانم و له باتی په‌نگ، ده‌نگیک له‌ غه‌یبه‌وه دیت و ده‌لیت: هه‌لسه سه‌ر پى و ئیتر بیر له ئیمه مه‌که‌ره‌وه، هه‌سته‌و گه‌شته‌که‌ی خۆت بکه و بینووسه‌وه، قاقا و گریان بنووسه‌وه، هه‌سته و برۆ.

به‌سه‌ر به‌رده‌نویره‌که‌ی کانى گوله‌وه، بو‌پشوو‌دان هه‌لاده‌ژیم، وه‌خته چاوم گه‌رم دابى، له ترسی خه‌وپیا‌که‌وتندا، راده‌په‌رم و

جووتەپى دەۋەستەم، دەجوۋلىم و دەكەومە پى، دەپۇم، دەپۇم و تۇيش لەگەل خۇمدا دەبەم، دەپۇم بۇ دوور، تا دەگەمە بنارى شاخ، تا دەگەمە پارچەيەك لە بەهەشتى پووى ئەم زەمىنە، دەگەمە (جەننەتى عەدەن) تا دەگەمە نزيك كۆلپتەكەى (پىرەلى)، ئەو پياۋە سىپپۇشە نوورانىيە، كە لە دوورەۋە دەمىنى، ھەلدەستى و دىتە پىرىمەۋە و بە پوويەكى گەش گەشەۋە باۋەشم بۇ دەكاتەۋە.

ھاتى كورم؟ چاۋەرپىت بووم.

ھاتم باۋە.

دەنوۋشتىمەۋە و دەستەكانى بە دوو ماچ زيارەت دەكەم و ئىنجا دادەنىشىن و پىي دەلىم:

باۋە من وىلى دواى ھەقىقەتم، بەدواى مېژوويەكى بزر بوودا دەگەپىم، مېژووى دزراۋ.

دەزانم بۇچى ھاتوويت! ئائىستا بۇت دەگىرپمەۋە. ناوى بەگە تركمەنەكە (ئىوگوربەگ) بوو، دواى (گۇيا) گشتىت بۇ باس دەكات و تۇيش بىنووسەۋە، بىنووسەۋە تا نەۋەى نەۋەى نەۋەى تۇ و دەيان و سەدان نەۋەى تر، دواى ھەزاران جار دۇنايدۇن، ئەم چىرۆكە بگىرنەۋە.

وتم قوربان، يانى ھەتا پۇژى پەسلان؟

زەدەخەنەيەكى بۇ كردم و وتى: پەسلان؟!

سوپاس گەورەم، دەچم و دەينووسمەۋە.

ھەلدەستەم و پىرى نوورانى ئەزنەك دەدات تا ھەلبىسەت، من ھەردوو لەپم دەخەمە سەر شانى و دەچەمىمەۋە و ھەردوو دەستى و ئىنجا ريشە سىپپەكەى بە ماچباران و مائاۋايى لى

دهكەم. لهویدا تهواو ههستم كرد، كه پیریش جوړیک له ئاسوودهیی
پیوه دیاره... پیی وتم:

پیری شهوکیل ئاگادارت بی، کورپهکه م...
دهچم و چاوم به کورپهگوپا دهکهویت، ئه و گوپایه، که بهگه
ترکمه نه که پیی وت: تو کورپهکه ی (ئهلی بیگ)یت؟ ئه ویش به وردی
چیرۆکی سهفه ره دووردریژه که ی خووی و ئه سپه سپی بو
گیرامه وه و بهرله مائناوایی پیی وتم:

خوا ههقه و توش بهدوای ههقیقه تدا ویلیت، هه ر چیت بیست
توماری بکه و پالفته ی بکه، خویش هه ق برۆ و هه ق بیژه و سل
مه که ره وه، له سه ر تومارکردن و درکاندنی هه ق یقه ت گه ر له
داریشت بدهن، تو هه ر بیژه هه ق، له ت له تت که ن، هه ر له تیکت
به سه ره پییه که وه دانین، هه ر کوتیکت و هه ر له تیکت دیته دهنگ و
دهلیت: ئه ز هه ق...

بەرايى

من زام دەنوسەمەوہ زام،
زامى بە سوئ، نا نا ئەوہ
زامە من دەنوسیتەوہ.
حەمە سەعید کەلارى
۱۷-۶-۲۰۲۳

دواى شەش مانگ زىندانى، بەر لىخۆشبوونىكى گشتى كەوتم و
هاتمەوہ مال. بۆ بۆيوى پۆژانەى خىزانە حەوت كەسىيەكەى
خۆم، دەستم داىە كرىكارى و قورسىتىن و پىرووكىنەرتىرىن
كارىشىم - كە ئەو دەمە پىنەلشىل نەهاتبووہ گۆپى - دەكرد.
جارىكيان حەوت پۆژ و پۆژىيە هەشت سەعات دەفرە چىمەنتۆم
لە زەوييەوہ بۆ بەردەستى وەستاي مالا بە دەست گواستەوہ،
هەردو ناو لە پىم ئەوئەندە چىمەنتۆى بەركەوتبوو، پىستەكەى
دامالرابوو و سوورسوور، گەرم گەرم داهاىتوون. دوا پۆژى ئەو
ئىشە قورس و پىشووېرە، چوومەوہ مال، تا ئەو كاتانەش لە مالى
باوكمدا و لە ژوورىكى پىنچ بە سىدا دەمانگوزەرانند. حەوشەى
مالى باوكم شىئوہ قوچەككى بەلاداهاىتوو و نووكى قوچەكەكە،
دەرگاي حەوشەكە بوو، پوانىمە ژوورەكەى باوكم، دوو ميوانى لا
دانىشتبوون، لە راستىدا ئەو دوو كەسە نەناسراوہ ميوانى من
بوون نەك هى باوكم.

ئۆھوو، توشى چى بووم؟ ئىستا ئەمانىش ھەمان پرسیارم
لى دەكەن، كە چەندان جار لىم كراوھ و ھەم پرسیار و ھەم
وھلامەكەشى، وھكو نەشتەر پۆھمیان برىندار كرىدوھ.
ئى برالە، پىمان خۆشە لە دەمى خۆتەوھ بىستىن، ئەم قەوماوھ
چۆن بوو؟

وھلامە قورسە جەرگېرەكە: (لە مالى خانەخوئىكەماندا خۆمان
بەستبوو و دانشتبووین، بە كورپە توولەكەكەى خانەخوئىم وت،
بچىتە سەر پىگاگەى نىوان شار و شارەدىكە، ئەو پىگایەى كە
كاروانە سەربازىيەكە دەىگرىتەبەر، بەیانیان دەچىت بو
شارۆچكەكە و پاش نىوھپوانىش پىادا دىت و دەگەپىتەوھ شار...
پىم وت چاوھرى بكات تا كاروانەكە دەگەپىتەوھ، ئەوساكە بىتەوھ
و ئاگادارم بكاتەوھ. فرەى پى نەچوو، كورپە ھاتەوھ و وتى: كاروان
گەپایەوھ بو شار... ئىمەش مالىئاواپىمان لە خاوەنمال كرىد و بوى
دەرچووین، ھەر كە پىمان خستە ناو چەمەكەوھ و لام كرىدەوھ،
پوانىم زىپۆشىك بە ملەكەوھ راوھستاوھ و سەرباز بەدەورىدا و
لە ئەمبەر و ئەوبەرى كرىدەكەوھ بلاوھیان لى كرىدوھ، ئى جگە لە
ھەلاتن ھىچ چارەىكە دىكەمان نەبوو، لە گەل پىھەلگرتنماندا،
دراىنە بەر پىژنەى گوللە و زىپۆش بە دەم تەقەوھ بە دوومان
كەوت و دوو جىبى سەربازىش بەرى لى گرتىنەوھ، ئىتر
كارەساتەكە ئا لەویدا قەوما.)

ئەى راست بوو، وتیان كە ئىوھ لە ئاواى دەردەچن، فىشەكىك
بە ھوادا تەقنراوھ؟
ئەمە ئەو پىسارەىھە، كە دەبىت خۆم لە وھلامەكەى لا بدەم، يان

بَلِّيم: نا شتی وا نه بوو...

ئاخر ئەگەر بَلِّيم: بەلێ وا بوو، ئەوا ئەم بەلێیەى من دەماو دەم دەروات و دەگاتە کورانی شاخ و ئەوانیش بۆ تۆلەسەندنەوه، سەرکێشییەک دەکەن. شەوئى خۆیان دەکەنە شاروچکە کەدا و کەسیک دەکوژن و دوور نییە خراپتریش نەقە ومیّت.

ئەى (بارق) تەعزیبى دايت؟

نەخیر...

(ئازا)یش شەویک ھەر بۆ وەلامى ئەم پرسیارانە خۆى کردە ناو شارددا و یەکمان بینى. وەلامى من ھەمان وەلام بوو، بەلام بە دوورودریژى. کۆتا قسەى ئازا وا بوو: شتم لى مەشارەو، زۆرمان بۆ شوڤرش کوشتوو و دەتوانین بۆ خوڤمان کەسیک بکوژین.

دواى مانگى لە یەکتەر دیتنە کەمان، ئازا دیسان دزەى کردبوو ھە و شارەو و بەلام نەبەشت بوو من پىی بزەنم! نامە یەکی دوور و درىژى بۆ نوسیوووم و لە کۆتایى کەیدا دەلێت: (بیستووومە کەسى ناپاک و خوڤروڤش دینە مال بۆ دلدانەو و سەرەخۆشى، ئەگەر جارێکی تر ھاتن و دەرت نەکردن، ئەوا بە تەحەدداو دەلیم: گومان لە ئەخلاقى سیاسىیت دەکەم...)

ئەم دوو میوانە، کە لە دەشتى شارەزووورەو بە بۆنەى دەرچوونم لە زیندان ھاتبوون، ھیچیان نەپرسی، تەنھا وتیان: ئەى ئەگەر تۆیش بکوژرابایت، چى دەبوو، شوکرانەى گەرەکە.

(مەلىكىكى بى مەملەكەت)

باوكم پياويكى خوشمه جليس و ميواندوست بوو، دةتوانم بلىم
حيكايه تخوانىكى كارامهش بوو، ئەو كورتيله چيرۆكىكى ببيستايه،
دەيتوانى بىكاتە حيكايه تىكى دريژ و بەتام و تەنانەت تواناي
ئەوہى ھەبوو دوو سى كورته چيرۆكى جياجيايش گريچنى يەكتر
بكات و گيرانه وەيەكى جوان و جياوازي لى بەرھەم بەينيت. ئەو
چيرۆكەى كە يەكەم جار لە دەمى ئەوہوہ ببيستم، ئەمە بوو، كە
ئىستە ھەول دەدەم وەك خوى بۆ ئيوہى بگيرمەوہ:

(كاورايەكى ئەو شارەزورە مەيتالىكى شارەزا و سوارچاكيكى
فرە خاس ئەوئى و خەرىكى خزمەتكردى بەرزە و لاخەكانى
خويەتى. وشكە ساليەك تيت و دوو سال دريژ ئەويتۆ و قر
ئەخاتە ئەسپ و ماینەكانى و ھىچى بۆ دەرناچى، يتر لە داخ و بى
عيشيا سەرى خوى ھەلەگرئ و پوو لەو عارەوسانە ئەكا. برۆ...
برۆ تا ئەگاتە شارئ و ئەببسى شىخىكى عارەوى دەولەمەن،
رەوہ ئەسپىكى فرەخاسى ھەس و مەيتالى لازمە، ئەويش ئەچيتە
لاى و پىي يەژئ، كە ئەو مەيتالە و ساحيو رەوہ ئەسپيش بووہ و
ئىسا دەرد نىشتووہ سە ناويان و ھىچى بۆ دەرنەچووہ... وەلحاسل
شىخى عارەو قووليبەكا و دواى شەش مانگى، تەواو وەدليەوہ
ئەچى، كە نيشكىكى دلخوازي سوارچاكي خوى، بۆ ئەخوازي،
كە نيشك، چى كە نيشك، جواتتر و مزر و ميخۆشتر لە ھەنارى
گولبە دەمى شارەبان، دواى نۆ مانگ و نۆ پوژ، لە ژنە كورپىكى

ئەوئى، سال تى و سال ئەروا و كورپە ھەراش ئەوئى، رۆژى شىخە
 عارەو ھەكە، پىرە مەيتال بانگ ئەكاو يەژى: نۆمائەسپىكى خاسم بۆ
 دەسنیشانكە، ئەمما فرە خاسوئى، وە ديارى ئەينىرم بۆ شىخى
 گەورەى خىلەكەمان، ئەوئىش يەژى باشە قوروان. مەيتالەكەى لای
 خۆمان ئەچىتە ناو تەويلە و چاوەگىرئى و يەكەيەكە دەس ئەنیتە
 سەر پىشتى نۆماكان، دەى دەى دەى، كە دەس ئەخاتە سەر پىشتى
 نۆمائەسپىكى بىنمووى گەر، نۆماى تايەن، خۆى ھەلەكىشى و مل
 بەرز ئەكاتۆ، لە دلئى خۆيا يەژى: ئەمە خۆيەسى. رەشوەى ئەكا و
 ئەيواتە لای شىخ و يەژى:

ئەمە ئەو نۆمائەسپەيە، كە تۆ گەرەكتە.

شىخ يەژى: ئەو ھە راستە يا گالتەم پى ئەكەى؟ گەرەكتە

ھەيام وە لای شىخەو ھەمىئى؟

ئىتر كاواراى عارەو چاوى جن جن ئەوئىت و ئەخورىتە يەكئى لە
 پياوھەكانى و يەژى: ھەر ئىسا وە بەر چاوى خۆمۆ ئاوى ھەردوو
 چاوى بژەنە و ميلەكەيشى بەرە دەس بابوئیتە پەن و عىبەرەت بۆ
 خۆى و نەو ھەوئى نەوئى!

ئەوئىش رىك و پخت وە درەوشەكەى دەسى، ھەردوو چاوى
 كوئىرەكا و ئەمىش خوا نەكا چرکە بكا، نققە ناكا و ناىەژى ئۆف،
 شىخەكە پىئى يەژى: ساحىو منالى، قەيناكا لە خانووەكەى خۆتا
 بمىنەرۆ و نان و ئاوىشت ئەدەمى و ئەو نۆماگەرەيش ھەر بۆ
 خۆت و كورپەكەت خاسە.

جا ئەم كاواراى چاوكوئىرکەرە، ناوى(عەجاج) ئەوئى و
 سوارچاكىش باش ئەناسى، ناسىنەكەيشيان دواى ژنھاوردنى

سوارچاکی لای خۆمان ئەوی، که عه جاج ئەچیتە مالیان و
موواره کبابی لی ئەکا، ئەویش یه ژیتتی:

ئەری عه جاج تویش بو ژنی ناتیریت؟

هەر بزن زۆره، ژنم بو چیه!

ئەم عه جاجه پیاوکوژهی شیخ، جاری ئەچیت وه لای
نیره که ریکا، نیره که ریش نایکاته نامهردی، جووته یه که ئەسره وینیته
ناو گه لیا، جووته یه کی وا قایمی لی ئەدا، باتووی ئەته قیننی و ئیتر
بو خۆی له پیاوه تی ئەکه وی.

سال و دووان مهیتالی کویر وهو حاله وه ئیداره ئەکا، جا قسه
تی و قسه ئەو پئی، لیل کویر کردنیا، ژنه که ی مهیتال (گوله ناری
شاره بان) له خه فه تا نک ئەکا و ئەمری.

پوژنی مهیتال کوره ئازا که ی خۆی بانگ ئەکا و یه ژنی:

پۆله ئەسپه بۆره حالی چۆنه؟

باوه، که من وه دیارییه وه نهوم، قاتریکی چه مووشی
جووته وه شیننه، که دهره که وم، ئەسپیکه هەر چه زه که ی تییری
ته ماشا که ی، ئای خوزگا ئیسا تویش وه کو من وه دوو چاوی
ساقه وه تییرت لی ئەروانی.

کوره شه رینه که م، من وه چاوی پۆح ئەسپه بۆره ئەدوینم و
ئەزانم چ په خشیکه.

ئەهی عه جاج؟

عه جاجیش هەر له حوجره که ی خۆیا له ته ویله که یا ئەخه وی.
دهی باشه کورم، خو ده سمان ناگه یه ته ئەو شیخه، جا ئەگەر
بیشی گه یینی، چوار دهوری سه و ستووری زۆر و زه لامی

تەنگەزلى پياوكوژى زۆرتىرى لى گليڭبووھەسو، باشە ئىمشەو
تەگيىر ئەكەين و بەيانى ھەقى خۇمان ئەسسىنىق وە سواریى
ئەسپەبۆرە تىي ئەتەقئىن بۆ مەفتەنى خۇمان.

شەو باوك وە كورپە يەژى: برۆ ھەر چۆنىوي ئەسپە بۆرە بىرە
و زىنيكە. كورپە ئەچى و ئەسپەكە تىرىت و زىن و لغاوى ئەكا،
ئەمجا وە كورپە يەژى: ئەتوانى بچى ھەردوو چاوى عەجاجم بۆ
ھەلكۆلى؟ كورپە يەژى: ئاسانە و ھەك ئاوخاردنۆ واىە! دە برۆ و
گورج بىرۆ، كورپە ھەر ھەك يەز، رىك وەك ھەلۆ چۆن لە
قوولايى ئاسمانەوہ خۆى لوول ئەكات و لە ناو ئاوى دەريادا ھەر
دوو چنگى لە پشتى ماسىيەك گىر ئەكات و لە ئاوى دەرياكە
دەرى تىرى، رىك ئاوا، ھەردوو چنگى لە گلىنەى ھەردوو چاوى
عەجاج گىرەكات و ھەليان ئەكۆلىت، ئىنجا وەك تۆ چۆن دوو
قنچكە گوشت بکەيت بە سىخىكەوہ، كورپە ئاوا گلىنەكانى چاوى
عەجاج ئەكاتە درەوشەكەوہ و ئەگەرپىتەوہ لای باوكى.

باوہ زىرەم لى ھەلسان، ئەوہش گلىنەى ھەدوو چاوى.
ئادەى ئەمجا سواروہ و منىش بخەرە پاشكۆى خۆت و غاردە.
ھەرتكىان سوار ئەون و كورپە پى لە ئورزەنگى تن ئەكا و
شارەزور خۆت بگرەو ھاتىن. ئەسپەبۆرە وەك ئەوہى سەت جار
وہو رىيا ھاتووى و چوو وى، وەك قوش رى تەيەكا، وە دەم
رپوہ باوك وە كورپە يەژى:

ھەر چىت لە ئەسپەبۆرە دى، باش و خراو، زوو پىم بىژە.
باشە باوہ.

تىن... تىن ئەو ھەردەى جافە ئورپن و ئەگەنە بان يالى. لەناكا

کورہ یہ ژئ:

باوہ... باوہ ئەسپەبۆرە خراو ئەشەلەیت و ھەردوو گوئی وەک
گوئی کەر درێژ و شوپ بووہسو...

ئیتەر بۆ خوئی کاورای کویرە ئەزانئ، کە نالەبنی ناشئ، بزمارئ
داوہ لە زنیەتی و ئەسپەکەئ تووش کردووہ، لەوئیا کە کورہ
یەژئ: باوہ ئەسپەکە ئەشەلئ و دەنگئ نالەکانئ تیت، ھەردوو
گوئیشئ شوپ بووہسو، ئەسپئ تاین ئەوئسئت و ئەمان
دائەوزن و ئەسپە لەوئئ ھەلەترۆپئ. ئیتەر بۆ خوئی، کاورای
کویرە و کورہکەئ، وە پئ کەژئ زەرەدە و قوپی و دۆلئ قەرەداخ
ئەوړن تا ئەگەنە شارەزووورەکەئ خوئان و فرەئ پئ ناچئ، وەو
پارەئ کە لای شئخە عارەوہکە دەسیان کەوتگە، بڕکەئەک پەز
ئەسئن و ئیتەر وەک کوچەرئ گەرمیان و کئوسان ئەکەن.)
میوانەکان وتیان: حیکایەتئکی فرە خووشوو و ھەلسان و
رۆیشتن.

باوکم کە وتئ کوچ و کوچەرئ، من پڕ بووم لە خەم و
پرسیار، دوائ کەمئ ھاتمە قسە و وتم: ئەمە چئ بوو، باوکە ھەر
کە دەم دەکەیتەوہ، دەبئ باس لە کوچئک بکەئت، لەم ھەموو
کوچە تئرت نەخوارد، باوکە! کوچ و رەو نەبرایەوہ؟!
خۆزگەم وە کوچەرئ، کورم ئەو دوو میوانەمان، کە بۆ لای تو
ھاتن و ئیسە رۆئین، ئیسائش گەرمیان و کئوسان ئەکەن،
ھوئنان تا شلئیر و ناوخوان ئەچن.
باوکم وای وت و ئیتەر گوئی بۆ من شل کرد و منئش
بەردەوامئم بە قسەکانم دا:

تا ئىستەش ھەر بە رېئى كۆچەوھىن، باپىرە گورە
 كۆچەرىيەكەى تۆ، كە دەسبەردارى گەرمىن و كوستان بوو،
 نەچو شلىر و ناوخوان ئاودان بكاتەو، ئەو شلىر و ناوخوانەى
 كە پارچەيەكە لە بەھەشت، لە جەننەتى عەدەن، خل خل، خل خل
 ھات و لە نزىك ئەو گوندە تەمەن دوانزە ھەزار سالەيە، بارگەى
 خست؟!

ئى من چى بكەم لەو گشت ھەبوو و نەبووھى ئەو، وەك خۆت
 دەلىي لە ھىچى كەم نەبوو، سەرى ھارومار، پەوہ ئەسپى پەسەن
 و بالدار، گاگوئىلك و مەر و مالاتى زور و تەنانەت كەلەشىرى
 ئالتونىشى ھەبوو، كەچى دىت و لەسەر ئەوھى چەن كەسىكى
 دەسكورت و ھەژار و سكبەرسى مەرىكىان لى دزىو، نازانم چىيان
 كردوو، دەستى دەچىتە خوئىنى پىاوئىك! باپىرە گورەى من
 پىاوئىكى ترسنۆك بوو، ئەينا دواى سولج و ئاشتىبونەو، بو
 لەوى ھەلكەنرا و بەسەر سەد دىدا بازى دا و گەيشتە ئەم
 دۆزەخە، ئەم گەرمەسىرە، ئەم دەشتە كركاىكرە قرفەيە، كە لە
 ھاوينا كلاكورپەى تىا دەخنى، ئەم دەشتە، كە جگە لە قممۆك
 و مارمىلكە، جگە لە شەوگەرد و بزىمژۆك، پۆحلەبەرى تىا
 نازى! ئاخىر ئەم جى بەخۆنەگرتن و كۆچ دواى كۆچەتان، لەو
 غەدرە قورسەوہ سەرچاوەى گرتووہ و تۆلەيەكى يەزدانىيە و تا
 پەچەلەكتان لە پىشە دەرنەھىتت لە كۆلتان نابىتەوہ... دەى
 پەوايە لە ماوہى كەمتر لە سەد سالدا، دە جار جى بگۆرن و لەم
 دى بو ئەو دى و لەم شارەوہ بو ئەو شار و پىچەوانە بىنەوہ، جى
 بە خۆتان نەگرن و قوونتان سۆتكە نەكات... باوكە، ئەبى ئىمە لە

تۆرمەھى قەرەج بىن، نەك شوانكارەھى ئامۆزاي ئىلبەگى جافا!
 تا نەگە يىشتىبۇو مە ناوھىنانى تىرەھى قەرەج، ھەر گوئى گرت،
 بەلام دوایی ھاتە گو و وتى: دە كەرەكەر، دە چەلتە چەلت...
 كە وای پى و تم و وەك باوكە بە گورپەكەھى جارى جاران
 ھەلنەچوو و لەسەرى نەپۆيى، زانيم ئىشم پى گەياندوو، بۆيە
 بەزەيىم پىادا ھاتەو و بىدەنگ بووم. ئەو رەنگ و پوخسارى
 ئەوئەندەھى تر رەش داگەرا، وەك ئەوھى بىر بكاتەو، سەرى
 داخست و چاوەكانى قەيرى پرواند، دواجار سەرى بلند كرد و
 پرووى لە دەلاقەھى نىوان ديوەخان و نىشتمانەكە كرد و وتى:
 ئافرەت جامۆلەكەيەك ئاوم بەرئى.

تا ئەوساتە، ھەرگىز لە دەمى دايكەم نە بىستبوو بە ناوى
 خۆيەو بانگى باوكەم بكات و ھەمىشە ھەر بە (كورپە) ناوى دەبرد،
 وتى:
 باشە، فەجە...

كە باشە فەجەم بىست، زانيم دايكە پشوو درىژەكەھى جاران و
 ئىستاي دوو جار جەرگبىرژاو، ھەوسەلەھى نەماو و دەمەتەقى
 دوور و درىژەكانى باوكەم وەك جاران پى قبول نىيە، بۆيە
 گورج ھەلسام و چوومە لاي دايكەمەو، دايكەم بە ھىواشى وتى:
 دوور لە ئەم دوو چۆلەكەم وا ماونەتۆ، كەرەسكۆت بورپىتۆ، وا
 بپىاوە...

دايە گيان قەينا، من دلیم ئىشاندى، خۆم ئاوى بۆ دەبەم.
 ئاوم بۆ برد و دامە دەستىيەو، جامۆلەكەھى نا بەسەرىيەو و
 بە يەك بىن چۆرپىرى كرد و بە دەسەسپەكەھى دەم و لىوى سېرى

و وتی:

خوا شکورم وه بهشت.

من له دلی خوّمدا به خوّمم وت: ئەمه که ی قسه بوو توّ به ره و
پرووی ئەم پیره پیاوه نه خوینه واره کردت! زۆر په شیمان
بوومه وه... ئاخو قسه وهک فیشهک وایه له تفهنگ دهر بچیت، که له
زار دهر چوو ناگه پیته وه. دوا جار هه لسام و له بهرده میدا
نوشتامه وه و دهستیم ماچ کرد، ئینجا پاشه و پاش گه پامه وه تا له
دەرگا چوو مه دهره وه.

ئیتیر پاش ئەم هه موو کوچه، شه ویک گیانی دهنیشیته
ئاره قهیه کی زۆر و دوا ی دوو سهعات، ئەو پیاوه عاشق به کوچه،
دوا کوچی خو ی دهکات.

+++

کیرفی ته مه نم گه یشتو وه ته لووتکه و پییه کیش سه ره ره و خوار
لیژبو وه ته وه. ئازا له من گورج و گوئتره، به لام دوا ی دوو سهعات
رئ برین به پی، پیاو پشوودانیکی گه ره که، جا با کورتیش بیت.

کات عه سیریکی درهنگ وهخت بوو، به ئازام وت:

بو لا نه دهینه لای شیخی (هه زار ئازار) و ئەم شهوی لا نه بهینه
سه ر؟

پیم خو شه... به نیو سهعاتیکی تر دهگهین...

ئیتیر ئازا بیدهنگ بوو و منیش ده بیت له سی گری له جی
دهر چوو ی بربره ی پشتم، جار ی دووانیان بجوولینم و برینی
خوین تیادا مه ییویان بکولینمه وه، دوو زامی به سوئی رۆح، بو ئەم

زام کولاندننه و هیهش ده بیئت بگه ږیمه وه بو ئه و کات و شوینه ی، که تیره کان پیکامنی، هر ئه وه نه بیرکردنه وه م بهس بوو تا ئه سپه ره شتاله که ی خه یال هات و هه لئى دامه سه ر پشتی خو ی و هه لیگرم و به تیژی تیشک، به تیژی خه یال بردمی به ره و دوا، بو دووریه ک به دووری ږوژه ږییه ک به پی.

ئو ږوژه، ږوژیکی وهرزی هاوینه و خوړ به چه قی ئاسمانه وه زه وی تیشکباران ده کات. گه رمایه ک، هیلکه ت له بهر هه تاو دابنایه ده بیژاند، له وی و له گوندیکی لا چه پدا (هه لئو) و هاوه له کانی بو پشوودان لایان داوه، له ږړیکدا قه ره وی سه ر گرده که، یه ک فیسه ک ده ته قیئت، به هه له داوان خو ی به ژووردا ده کات و ده لئیت:

له ده وروبه ری دی زه نگه که شه ږه و ده نگى مه تره لوژ و زرمه و گرمه ی چه کی قورسیش جار جار ده بیستریت. هه لئوی سه رده سته، ئاگاداری ئه وه بوو، که ږولئ له هاوه لانیان به ره و ئه و دییه چوون، به بی هیچ خو تیکدانیک و به زمانیکی شیرین به هاوه له کانی ده لئیت:

که می گورج که ن، تا فریای هاوه له کانمان بکه وین.

جا برینی ږیگایه کی یه ک سه عاتی به پی، بو پیکابیکی فه لاهی هر چاره کیکه و فریای به هاناوه چوون ده که ون. سوار دهن و زه نگه که خو ت بگره و هاتین. هر له هه ورازه پشته وشکینه که سه ربکه ویت و بگه یته سه ر مله که، ئیتر دی ئابلوقه دراو به باشی به دی ده که یت. پیکاب ده گاته سه ر مله که و ناگات، لووتی ده ته قیته لمووزی به راز ئاسای زړیو شیکدا، خو ه لدان و ده ستردنه وه و

رِيژنه‌ی گولله، له زريپوشه‌که‌وه له چاوتروکانیکدا پرووده‌دات و فيشه‌کيک بهر مه‌چه‌کی چه‌پی هه‌لۆ ده‌که‌وييت و قوناغی تفه‌نگه‌که‌ی که به سنگه‌وه‌ی گرتووه، دیوه‌دهر ده‌کات، تيکه‌وتنيکی ئاوا کتوپر و حيساب بۆ نه‌کراو، کورگه‌ل شپرزه‌ ده‌کات و هه‌ر يه‌که و به لايه‌کدا په‌رته‌وازه‌ ده‌بن، پاش يه‌ک دوو سه‌عاتيک هاوه‌له‌کانی، له‌گه‌ل ئه‌و دوو ده‌سته‌يه‌ی که له گونده‌که‌دا خاوه‌خاويان کرد و خۆيان دابوووه‌ دوا، بۆ سوورای هه‌لۆ ده‌که‌ونه کيومال و دواچار بۆ ناو چه‌مه به تهروو داپوشراوه وشکه‌که، به راست و چه‌پی تووله ريگه‌که‌دا چاو ده‌گيرن، ده‌بينن شوينپينه‌ک ليره و له‌وی به دلۆپه‌خوين نه‌خشينراوه و له سيبه‌ری بنه‌ته‌روويه‌کدا، هه‌لۆ چه‌که‌که‌ی له باوه‌ش گرتووه و گيانی سپاردوووه.

(شيردل)ی ئاموزای هه‌لۆ و برا گه‌وره‌ی ئازا، به يارمه‌تیی ده‌سته‌که‌ی و چه‌ند که‌سيک له خزموخویش، تهرمی هه‌لۆ به‌سه‌ر پشتی هيستره‌ ماچه‌وه شه‌ته‌ک ده‌دات و هه‌ر به‌و شه‌وه ده‌يگه‌يه‌نيته‌ مه‌زارگه‌ی ره‌شسوار و گوڤيش ئاماده‌يه، له کاتی شوڤکردنه‌وه‌ی تهرمه‌که‌دا، شيردل به هاوه‌له‌که‌ی، که به ليواری گوڤه‌که‌وه راوه‌ستاوه ده‌لييت: ئا ئه‌و شووشه‌ عه‌تره‌م بده‌ری...

شووشه‌ عه‌تره‌که‌ له باخه‌لی دهرده‌هينيت و ده‌ست دريژ

ده‌کات و ده‌لييت:

هانی برا.

له بيرمه!

هاوه‌له‌که‌ی به‌ده‌م گريانه‌وه: باوکه‌رۆ تو هه‌لۆيه‌کت له کيس چوووه و کۆست که‌وتوووه، که‌چی چه‌له‌مه‌شکينه‌که‌ت هه‌ر له بيره و

به نیاز نیت تهنانت ئەم گەمە بی مانایەش بدۆرینیت!
که له ناشتنی تهرمه که دهبنهوه، شیردل چەن خرەبه‌ردیک له
پال گلکۆکه‌ی هه‌لۆ دادەنیت و دەلیت: ئەو دوو مه‌تره زه‌وییه‌م بۆ
خۆم ده‌ستتیشان کردوو، که کوژرام ئا لیره‌دا بمیژن، له‌م
نیشتمانه‌ به‌رینه‌دا، سی گەز زه‌وییم به‌سه‌.

هەر له‌ نزیک دیی زه‌نگه‌که و ئەوبه‌ری دیی زه‌ماوه‌نگه‌وه، له
رووبه‌رووبوونه‌وه‌یه‌کدا و پاش شه‌رپکی قورس و له‌ کاتی
کشانه‌وه‌دا، پارچه‌یه‌ک گولله‌هاوه‌نی ویل، هەر ئەوه‌نه‌ی
ده‌نکه‌نۆکیک، به‌لام ده‌نکه‌نۆکیکی زبر و در و ژه‌هراوی، شیردل
ده‌پیکیت و پاش پینچ پوژ ده‌یبه‌ن له‌ پال گلکۆکه‌ی هه‌لۆدا به
خاکی ده‌سپێرن.

+++

سوارچاک تی ناگی، خو ئەگەر تیگلا هەر یه‌کجاره و له
مه‌یدانی گه‌رمی رِمبازی ده‌کشیته‌وه، ئەسپ و ماینی رِه‌سه‌نیش
رۆحی سوارچاکی له‌ جه‌سته‌دا نیشته‌جییه و هەرگیز پشت بۆ
کۆله‌سوار نه‌وی ناکات. چه‌کی کارای جه‌نگاوه‌ران ناکه‌ویته‌ ده‌ست
دز و جه‌رده و گه‌نه‌خۆر، خو ئەگەر به‌خت و چاره‌نووسی گه‌لیش
ره‌ش بوو و دز و گه‌نده‌ل و خۆپه‌رست ده‌ستیان به‌سه‌ردا گرت،
ئەوا ئەو چه‌که ده‌بیته‌ مایه‌ی هاتنه‌ ئارای سته‌م و زۆرداری.

جاریکیان ئازا وای پی وتم.

ئێستا چه‌که قۆناغی‌کراوه‌که‌ی هه‌لۆ به‌ شانی ئازاوه‌یه و...

دەمانچە چوار دەخۆرە ئیستیلە کە ی، کە لە سەرەمەرگیدا وەسیەتی کردبوو: (ئەگەر کۆرە چوار سالییە کەم نەمرد و گەورە بوو و پیاویکی قەومدۆست و مەردی لای دەرچوو، ئەوا وەک میراتی بیدەنی و پێیشی بلین، با وەک چاوی خۆی بیپاریزیت، خۆ ئەگەر کەسیکی نامەرد و ناکەسبە چە ی لای دەرچوو، ئەوا بین و گۆرە کەم هەلتە کینن و قلموقازە کەم بدەن بە دەم رەشە باوە، ئەو رەشە بایە ی کە لە وەختی خۆیدا زوو هەلە کات و درەنگ دەنیشیتە وە، ئا ریک ئاوا بکەن، کە پیم وتن، قلموقازە کەم بدەن بە دەم باوە و لەباتی منی و جاغکویرە وە بوو، دەمانچە کەم لە شوینە کە مەدا بنیژن.)

ئێستا ئەو دەمانچە ئیستیلە، بە ئەمانەت، لە بەر پشتوینە کە ی مندایە و کە بەر تیشکی خۆر دەکە ویت وەک بیرى بیرمە ندیکی نەتە وە پەر وەر دەدرە و شیتە وە...

لە کاتی بیدەنگی و سەرداخستندا بە دەم ریتو، ئازا دەزووی خە یالمی نە دەپچراند، ئەو رۆژەش هەر وای کرد، من هەناسە یە کى قوولم هە لکیشا و ئەو لای لای کردمە وە و وتی:

کاکە گە یشتیتە کوی؟

زەنگە کە و زەما وەنگە.

ئازا زەر دە یە کى بو کردم و وتی: ئا وایە رینگە ی عاشقان..

+++

بە ئازام وت: با لا بدەینە دیی (هەزار ئازار) و چاومان بە (شیخی لە پزیرین و خەندە لیو) بکە ویت، خۆت دەزانیت دۆستایە تیبە کى باشمان لە نیواندایە و هاوړی نزیکمە، ئەگەر

ببىستىت لىنى نىزىك بووينة تەوۋە و بەسەرمان نە كىردۈۋە تەوۋە،
گلەبىمان لى دەكات.

وتى: دەزانم و پىيشم خۆشە.

دونىا تارىك داھاتبوو گەيشتىنە دى و خۇمان كىرد بە
تەككىيە كەدا، پوانىم (ھاورى شىروان)، ئەو كورپە رۆشنىفكرە چەپ-
رېبازە دانىشتوۋە، شىخ كە بىنىمانى گەشايەو، پاش
بە خىرھاتنمان، پرووى لى كىردم و وتى:
- بۇ وا درەنگ ھاتن، خۇ مەگەر چىشتىكى دەرويشانە تان
درەخوارد بەدم!

زۆرمان برسى نىيە و ئەتوانىن چاۋەرۋانى سەرۋىپى كولاۋىش
بگەين.

شىخ پىكەنى و وتى: بۇ قسە پەكت ناكەۋى.

ئەى پرسىيارىكى گەرموگور تا سارد نەبوۋە تەوۋە، كاكە شىخ، با
لەبىرم نەچىت:

ئەسپە شىرىن، ئەسپەسپىت ھەر لا ماۋە؟

چۆن لە دلم دى لە ناۋى بەدم، خۇ خۇت دەزانىت چەندم خۇش
گەرەكە، خوانە كەردان ئەگەر بمرىت، وەكى... ھا ھا ئەو
سپىسوارەى سەر گىردەكەى لای ئاۋايىكەى ئىۋە (تەپەسپى)
دەينىمە چال و گلگۆكەى سەردەگرم.

ھاورى شىروان وتى: ھاورپىيان من دەبىت برۆم!

بەم شەۋە بۇ كوى، ھاورى؟

ئەى پىشىنان نەيان وتوۋە، شەۋ قەلای مىردانە، دەچم بەرەو
شار.

چەند پوژىك بەسەر ئەم دیدارەى ئىمە و ھاورپیدا تیپەرى،
بیستمان ئەو لاوه خوینگەر مە، لە ناو باخە نزیکە کەى شاردا
دەسگىر و سەرنگوم کراوہ.

شەو لە تەکییە پانوپۆرە کەى شیخدا دانیشتبووین، شیخ و من
و ئازا و دەرویشیکى خزمەتکارى تەکییە، پاش باس و خواسیکی
زۆر و چى دەبیّت و چى روودەدات و ئەگەر دانوسانە کە سەر
بگریّت و نەگریّت، قسە و بىر و بۆچوونە کانمان ھەر ھەموو
گەشبینى لى دەچۆرا... دوایى ئازا وتى:

کاکە بۆ چىرۆکە کەى شەلەى شەوکیلمان بۆ ناگىرپیتەوہ؟

ئەگەر شیخ حەزى بە بیستنى بیّت، بۆ نا؟

شیخ زەر دەخەنە شیرینە کەى ھەمیشە بەسەر لىوہوہیەتى، وتى:

ئەگەر چى من کەموکوتم لى بیستوہ، بە لام زۆرم پىن خۆشە لە

دەمى تووہى بیستم...

(فریشتەیهک لە توخمی جنۆکه)

هەردووکتان شارەزان، ئەگەر بچینه سەر گەردەگەیی پشت
مەرقەدی شەخنی باوک و بە دووربینەگە دوور بپروانین،
دووربەری قشلاخەگەیی (هەواسەلی) دەبینین و چیرۆکەگەیش
هەر لەویو دەست پێ دەکات:

لە دێهاتەکانی ئەو هەردە و هەلەتەو بەیگرە تا دەگاتە بناری
شاخ و بەرەو ژوور، بەرەو خواریش لە شاخەو بەو شاخ،
کەسێکت شک نەدەبێد چیرۆکی شەلەیی شەوکیلی نەبێستبێت...
(گولەیی دایکی شەلە، کەنیشکیکی توولەک دەبێت و شوو
دەگاتە خالۆزایەکی خۆی. خۆشەوێستی نیوان گولە و مێردەگەیی،
خۆشەوێستی نەبوو، بەلکو عەشقیکی یەزدانی بوو، عەشقیکی بوو
و هەک عەشقی کاکە مەم بوو زین. ئەم ژنە دوو سالی رەبەق زکی
نەکرد و نە خۆی و نە مێردەگەیشی هیچ گۆییان بە تانە و
تەشەری خەلک نەدەدا، ئەگەر جار نا جارێک گولە پەژارەیهک
دایبگرتایە، مێردەگەیی هەلەدەستا و هەردوو چاوی ماچ دەکرد و
پێی دەوت:

((خاتوونەگەم تۆم بەسە، دۆزەخ نییە، خۆ ئەگەر هەشبێت، ئەوا
یان خۆت بوو خۆت دروستی دەکەیت، یان ئەوانیتر، دەی دەقەیی
چییەکا ئافرەت، مادام جار جار قوول بیری لی دەکەیتەو، دەی با
جارێکیش بچمە لای مەلا، یان شەخەرپووتە و نووشتەیهکی

سکپریت بۆ بکه ن.))

نا نه مگه ره که پیاوه که نه مگه ره که، ئەهی نایه ته وه بیرت ئەو
جاره ی شیخه پرووته نووشته که ی بۆ داده مه لیه کردبوو، چی تیا
نوسیوو؟

مه لای دئ، له زاری میردی مه له ده بیسیت، شیخه پرووته
نووشته ی بۆ سکپر بوونی ژنه نویوه، نایکاته نامهردی و
ده چیته مالی مه لیه و پیی ده لیت:

ئا ئەو نووشته ی شیخه پرووته نه خوینته واره چاوموزمه عیله م
بدهری تا بزانه چی تیا نویوه.

داده و میرده که ی به جووته ده لیت:

مه لا، شیخ پیی وتین، ئەگه ر نووشته که بکریته وه، ئەوا سیحری
به تال ده بیته وه و هیزی به ئاوسبوون له ده ست ده دات.

تۆ قه یناکا، ئی ئەگه ر نووشته کاری خو ی بکر دایه، ئەوا ئیسا
تۆ منالیکت به به ره وه بوو، ئەهی ئەوه نه بوو پارسال من نووشته م
بۆ کردی.

به هه رحالی بیت نووشته ی موباره کی ده دهنه ده ست و ئەویش
ده یکاته وه و خه تی نزیک له خه تی میخیی و به نکه نکه بو ی ساخ
ده بیته وه و ده قوده ق بۆ میرد و ژنه ی ده خوینته وه. شیخه پرووته
ده جار له سه ر یه ک نویسیویه تی: (ئەزیی و نازیی وه گونمۆ).

داده گولّه ئەم باس و حیکایه ته وه بییر میرده که ی ده هینتیه وه.
میرده ده لیت:

ئەهی پیری شه وکیل! بۆ نه چینه زیاره تی مه رقه وی ئەو پیره
موواره که؟

جار و دوو جار، هر دهیلتهوه... دهبا بچین، ئەگەر نهیگرت، ئەوه خوا ئەزانى، نووره، خو ئەگەر گرتى، ئەوا نوورى عهلا نووره.

دوچار گوله دل دادههینیت و لهگهڵ كازیوهى بهیاندا به كهله شیریکهوه دهكهونه رى. دواى ماندووبوونىكى باش، دهگه نه جى و له پال مهزارهكهدا، كهله شیر بو پیر سهردهبرن و لهگهڵ ئەو شیرهكوللهیهدا، كه له كاتى پارانهوهیان له پیر، دهكهوئته ناو مهنجهلهكهوه، پیکهوه دهیکولینن و خویمان تیری لى دهخون و ژیردهسهتهكهشیان دوور فرى دهن، تا كه تاریكى دادیت، جنوكهى بن ئەو بهرد و تاویرانهى نزیك له مهرقهدى پیر و ئازله كیوییه گۆشتخورهكان بیخون.

كه دهگه پینهوه، هر ئەو شهوه وهك ئاشقه و ماشقه لیک دهئالین و دواى چل رۆژ گوله دهلیت: پیاوهكه نهكهوتومهته بینوئیزییهوه.

مودهتیكى تری بهسهردا تیدهپهړیت، دهلیت:

پیاوهكه ئەوه دوو بهروولهخیار، شهمامهیهك، كوره زرکهتالى دهست ناكهوى؟

گوله، بهم دوا دواى پاییزه، خهیار و شهمامه له كوئى دهس ئەكهوى تا بچم بوئى بیرم؟! به مهرقهوهكهى پیری شهوکیل، له شاریش دهسم كهوئیت، ئەچم و بوئ تیرم، بهلام نییه، ئاخه هر چی بوئ، هی ئاواپییهكانه ئه یوهنه شار.

گوله دووگیانه، له دهمی گولهوه گیرابوو یانهوه، كه له كاتى دووگیانییهكهیدا بهم پارچهلهوه، ئازارى زورى چهشتووه. گوله

وتبوی:

هەر چۆنیک بیټ به پوژ باشتەر بوو، به لام له شهودا، وهک گلۆله به نیکی مووی له ئاوه لکیشراو خوی کرژ دهکردهوه و له پریکدا وهک بلق دهتهقییهوه و دهست و لاق و سهری دهکیشایه دیواری سکمدا و خهوی لی حه رام دهکردم.

منالی خه لکی به نو مانگ و نو پوژ له دایک ده بیټ، که چی (ئه له) به حه وت مانگی و له شه ویکی ئه نگوسته چاودا، که ده تگوت ریوی ئاسمانی به زمان لستوو ته وه، له دایک بوو.

ئه و شه وه له پریکدا دایک به ره ژانیکی قورس ده یگریټ و زوری پی ناچیت مه لۆتکه یه ک فرته ده کاته ده ره وه. دایکی مامان و ئیتر زه یسان، به چهن پارچه په پو یه ک کور په که ی که ههر پر دوو له پی ده بیټ، له بهر پو شنای فتیله چراکه له لیمان و خویناوی وشک ده کاته وه و چاویک به جهسته یدا ده گی ریټ، ده بیټ مندالیکی سپی سپی، وهک کلوی به فر، وهک که لله یه ک شه کری له بهرگ دامالراو، شیرین و سپ و ساغ، که ده می ده کاته وه تا فوویه کی پیدا بکات، دایکه و اقی ورده میټ، ده بیټ منداله که ی چوار دان: دووی خوار و دووی ژووری پیوه یه! ئیتر له بهر خو یه وه ده لیت: خوا په نامان بدهیت.

ئه م منداله وهک مندالی تازه له دایکبوو ناگری و ته نانه ت به هه ردوو چاوه زه قه جنجۆ که کانیه وه له دایکی ده روانیت و نو زه یه کیش چیه، لیوه ی نایه ت! دایکه سام ده یگریټ و ترسیک دلای داده خور پیټ و ئیتر خه و ناچیته چاوی... ههر ئه و شه وه ئه م کوره له دایک ده بیټ، باوکیشی برکیک ده کات و ژانیک ده یگریټ و

دوای چهن سهعاتیک دهمریت، بویه خه لکی دهیانوت: ئەم مندالە
سه ره خۆرهیه.

ورته و چرپه که وتبووه ناو ژنگه لی ئاوی و دهیانوت:
گوايه ئەوان هه رگیز نه یانویراوه به شه و بچنه سه ر (کانی
جنه). ئەو کانیه ی که به رۆژ ئاویان بۆ خواردنه وه لیوه دههینا،
که چی ئەم ژنه بی هیچ ترس و سه له مینه وه یه ک ده چووه سه ر
کانیه که، ئەو کانیه ی وا شه وانه جنۆکه شلپ و هور مه له ی تیا
دهکات.

که نیشکه لاولۆت بپرین پیری شه وکیلی چی؟ هه بی و نه بی،
له گه ل جنۆکه یه کی موسلماندا جووت بووه و ده شیت به زۆر به
گیری هینابی و ئەم مناله عاجباتیه ی لی که وتووته وه! ده باشه
ئاخر قهت بووه و بیستووتانه، ژن خوی بیته مامانی خوی و
ناوکی کۆرپه که ی خوی بپری؟

نا ناکریت، ئەم کورپه توخمه جنۆکه یه و ئەوانگه ل زانیویانه
گوله منالی ده بی، مامانیان له خویان بۆ ناردوووه به له تی
به رده تراش ناوکی برپوه و ئیتر ئاو بیره و دهس بشۆ، ئا ئەم ژنه،
چونکه نوێژنه که ر و خوانه ناسه، قهت بیسمیلایه ک به ده میدا نایه.
ئێ جنۆکه له دوو شت ئەترسی، یه ک: بیسمیلا، دوو: چه قو، فه نه ر،
ده رزی، دلیوان و سنجا ق. ده بروانن بزائن گوله تان جارێ دیوه،
ده رزییه ک وه ک ده رزییه که ی خۆمانی وه به رۆکه وه بی؟

پاسه که ی پاسه که ی، جنۆکه ده چنه میوانیشی، رۆژی میوانیکی
زۆر له خزمانی خوی هاتبوون و ئەویش چیشتیکی زۆری لیتابوو،
که میوانه کانی رۆیین، قاپ و قازانگ و ده وریه که ی زۆری هاورد

لەسەر كانییهكە بېشوات، خوا ئەزانى، ئەو قازانگ و دەوریانە ھى من بووايەن، ئاوم پیا نەدەکرد، ئەو ھەنە پاک بوون، گولئ چەوری چییە، دوو دەنكە برنجت تیا نەدەدۆزییەو، دەى ئەمە ئەگەر جنۆكە بۆى نەلیسابیتەو، چۆن وا لە پاکییا بریقەیان دەھات! ئەى بۆیە وا خاسە ئەگەر قورحانیىش لە مالەكەتا نەبوو، جزمیكى عەممە و چەقۆیەك لە تاقینكا دانىی و بو خۆت بى ترس لىی بخەو.

ئەمە قسەى خۆم نییە، مەلا وە مێردەكەمى وتوو و ئەویش بۆمى گێراو ھتەو.

یەژن وەلا جنۆكە نییە و ترس و خۆف ئەیتیریتە بەرچاوا، ئەى نەتان بیستگە لالە خەلیفەى لای ھەمە چۆنى جنۆكە دیبوو؟ شەوئ لیل كورەكەیا لە شەو ھەكەژ بوو و دەرنگى شەو وە كورەكەى یەژئ:

تۆ بەیانى گەلەكە رادە و من ئەچمۆ مال.
ئەكەویتە رى و ئەگەیتە چەمى زالواو و گوئ ھەلەخا، قریوہ تى، نزیك ئەوئوو ئەروانى، زەماوہنى جنۆكەى، سەرچۆپىكىش كە چاوى پى ئەكەوئ، یەژئ: لالە بیرو، لالە بیرو، ئەوہى ھاوہ سەر زوانتۆ مەیەژى و بى ھەلپەرە.

ئەویش ئەچى دەسەگرئ و دوو سى سوور ھەلپەرئ، دواى لە دلئ خویا یەژئ، ئەوہ چییە وا ھاوہ سەر زوانمۆ و یەژئ، نەیەژمى! یەك سەر بیسملاى وە خەيالآ تى، ھەر لیل وتنى (بیسمیلا)یا، ھەلپەركى نامىنى و جنۆكەكان شوینەكە چۆلەكەن... گولەى داىك، كە ئەم وتى وتى و قسانەى دەبیستەو، ھىچ

شەرمى لى نەدەھات و تەرىق نەدەبوو، قاقا پىدەكەنى و دەيوت: دەك خوا بتانگىر ئىنگەلى ئاوايى.

لەچاۋ مندالى خەلكىدا كورە زور زوو پى دەگرىت، بەلام لە رۆيشتندا كەمىك دەلەنگىت، كە ھەراش دەبىت ئىتر زەلالەت بۇ مندالە ھاوتەمەنەكانى و بگرە لەخۇ گەوەرترىش دەھىنىت و دەبىتە سەرچاۋەى بىزارىي خەلكى ئاوايى، ئى ئەم كورە چى لى دەكردن؟ ھىچ، تەنبا دەستى بە دەستە خرپىن و بچكۆلەكەى دەگرت و دەيگوشى، ئىتر مندال ھاۋارى لى ھەلدەستا و ئەۋىش بە بىدەنگى بەرى دەدات.

(ئەلە بچكۆل) و گولەى دايكى، تا ئەو دەمە و تا دوايى (ھەواسەلى) باپىرى سەرپەرشتى دەكردن و لە كاتى پىۋىستا دەچۋە دەمىانەۋە، بەھۆى ئەلە بچكۆلەۋە تۈۋشى سەرئىشەى زور و گلەيى خەلك دەبىت: ئەم كورە بچكۆلە بستەبالا شەلە، ھەر يەژى بەچكەدېۋە، ئەترسىن دەستى مندالىكىمان ئىفلىج بكات!

خەلكى خاۋەن مندالى دى، دەيان جار وايان وت، رۆژ و مانگ، سالىك تىپەرى و دواجار، ھەواسەلى بە كور و خزمە نىكەكانى خۆى دەلىت: زەۋىي خۆمانمان ھەس، ئاۋى (زالواۋ) ىش شەتاۋىكە، بەشمان دەكات و زىاترىش، ئىتر بۇ نەچىنە سەر ئەرز و ئاۋى خۆمان؟

ھەر زور باشە.

سالىكى بى ناچى، ھەواسەلى باروبنە دەپپىچىتەۋە و دەگوزىتەۋە دى (زالواۋ) و بۇ گولە و ئەلەيش، خانۋىيەك و بۇ مانگا زەردىش ژوورىك قوت دەكاتەۋە.

ئەم كۆرە بىستەبالايە، كە ھەرگىز تووك لە دەموچاوى نەپروا
 و لەو زياتر بالاي نەكرد، لە ھەر كاتىدا برسى بووايە، داواى
 خواردنى لە داىكى نەدەكرد، ھەلدەستا و بە ئەسپايى دەچوو بۆ
 ژوورى مانگا زەرد و لەوى سەرى دەكردە ژىر سكى مانگاكدە،
 خۆى ھەلدەپرى و لەسەر نووكى پەنجەكانى پىي رادەوھستا و
 گوانى دەمژى، مانگا زەرد بۆ دۆشینی ئاسايى تا گورمە نەكرابايە،
 شىرى نەدەدا، كەچى بۆ ئەلە بچكۆل لە وشكى دەھاتە شىر!
 شىرىكى خەستى وەك ژەك دەزايە گوانى و بە زوبان، چۆن
 كوئىلكى خۆى بلىستەتەو، ئاوا سەرولى وەردەچەرخان و ھەولى
 دەدا، تا ئەلە تىر شىر دەبىت، شوئىنىكى بلىستەتەو. داىكى جارئكيان
 ئەلەى دىتبوو بە مىزى مانگاكدە دەست و دەموچاوى دەشوات!

بچكۆل زۆر كەم دەشتودەرى دەكرد، خۆ ئەگەر بە رىكەوت لە
 مال دەربچوووايە، ئەوا پرووى لە ھەردەكە دەكرد و وەك
 كەروئىشكىكى مالى بە قونەقون، خۆى دەگەياندە لای شووانەكان و
 بەبى ھىچ قسەكردنىك تىرتىر لە كار و بەرخەكانى دەروانى و
 دەگەراییەو مال. جارئكيش بە رۆژى نيوەرۆ و لە قرچەقرچى
 گەرماكدە چوو ناو بىستانە دەمىك، دوو بەپوولە خەيار و
 شەمامەيەكى بۆ گولەى داىكى ھىنايەو، بى ئەوھى قسە لە زارى
 بىتەدەر، خستىيە كۆشيبەو و زەردەيەكى بۆ كرد.

لە كوئى ھاوردت كورم، ئەلە؟

لە بۆيسان...

كەرەتو دووان و سىان، چوار كەرەتى تىرىش ھەر واى كرد،
 ئاخىر بىستانە دىم، زوو لەبەر دەكەوئىت و داىكيش خۆشەويستە.

کورم له مه و دوا مه چو، عه يبه.
خوشه، بخو!

ئه گهر خاوه ن بيستان، پيش يلكردنى بر كه ي كاله ك و
تروزيه كانيان به رچاو نه كه وتايه، پتيان نه ده زاننى، به لام كه
چاويان به شوين پى خر و ورديله كان ده كه ويته، ده زانن ئه وه
شويني پي ئه له بچكوله، بويه شكاتيان ده به نه لاي باپيره و ئه ويش
گازى ئه له ده كات و كه مى شل، گويي راده كي شيت و پيي ده ليت:
ئه گهر ببيسم جاري تر چوو يته ناو بويسانى خه لكى، گويت له بنا
هه له كي شم.

ئه له بچكول، ئيتر ده زاننيت ئه وه ي كردوويه تى، ئه گهر چى تا
ئيس تا دايه گوله نار ه زايى ده رنه بريوه و پيخوشبوونيشى
نه نوواندووه، به لام وا باپيري هه ره شه ي گو يه له كي شانى لى كرد،
ئيتر ببراى ببر، پووى له بيستان نه كرده وه.

پوژ له دواى پوژ سروشتى ئه له بچكول ده گور يته، كه م
ده خوات، كه م ده خه ويته، شه وانه جى به خو ي ناگريته و له پري كدا
هه له دستيت و ده چي ته ده ره وه و درهنگانى ده گه ر يته وه... هه تا
ده هات دايكى زياتر سه رى له كوره كه ي خو ي ده سورمى!
ئه له گيان شه و ده ره چى، ئه چي ته كوئ؟

هيچ كوئ!

ئه م (هيچ كوئ) يه ي ئه له، گومان ده خاته دلى دايكييه وه: تو
بيژى ئه له به دهم خه وه وه هه لئه سى و نه روات!
شه ويك له مال ده رده چي ته و دهمه وبه يانى به نكه نك به كوليك
گوشته وه ده گه ر يته وه!

ئەلە گیان ئەم گۆشتەت لە کوئ بوو؟
دزیم!

ئەلە شەو لە مال دەرتەچیت و لە دوورترین گوندی غەیرە تیرە و تایفەى خۆى، کاوړیک دەدزیت و لەسەر چه میکی دووره دەست کهولئ دهکات، گۆشته نەرمەکهى لە خورجی دەنیت، دەى دا به کۆلدا و به شەلەشەل دەیهینیتەوه مال و بۆ به یانییه کهى به شینکی زۆرى دەبات بۆ ئاوايى (کانى جنه) و به سەر مالە هەتیواندا دابهشى دهکات، که لئى دەپرسن، ئەم گۆشته چییه؟
خیر باوکم!

پۆژیک پیاویک، پئى دەکهوئته گوندىكى ئەولاترى خویان و لا دەداتە مالە ناسیاویکی دەولەمەند، قسه دیت و قسه دەروات،
خاوهنمال دەلئت:

برا چیت لئ بشارمەوه، ئەمە دوو مانگە لەسەریهک، دزیمان لئ دەکرئ، هەرچەند دەکهم و دەکۆشم، شوین پئى دزەم بۆ هەلناگیرئت، جاریکیان پیم کهوتە ئەو چه م و ئاوهى ئەو لا، چوومه سەر قلموقازى کاوړهکهما، سەروپئ و کهول و گەدە و گپئالى لە گوئى چه مەکه فرئ درابوو، ئئ خو ئیشهکه ئیشى کهمتیار و گورگیش نییه، نازانم تیا ماوم! ئەوه برازایه کیشم ههیه یهژئ، گوايه ئەویش دوو گيسكى ديار نییه!

کابراى میوان، گۆشت دابهشکردنى ئەلە بچکۆلى بئردیتەوه، بهلام هیچ نالئت، که ئەگەرئیتەوه، ئەم قسه و باسهى ورد ورد لای ههواسهلى دهگیرئیتەوه و باسى سئ جار پشکهگۆشت و بهرکهوتنهکهى خۆیشى بۆ دهکات و یهژئت: ههبیئت و نهبیئت ئیش

ئىشى ئەلە بچكۆلە!

باپىرە سەرى سور دەمىنىت، يانى چى و چۆن ئەم بىچكە بالايە
ئەتوانىت دزى وا بكات و خاوەنمالى كاوردزراویش جارى شوين
پىي هەلنە گرىت! پوژىك ئەلە بانگ دەكات و پىي دەلئىت:

((چۆن دەگەيتە فلانە دى و كاورد دەدزىت و... دىيەتە وه؟))

نازانم!

ئەم حىكايەت و باسانە تا ئىستائىش لە ناو خەلكىدا وا بلاوہ و
هېچ گومانىش هەلناگرىت و پرسىارىش قىبوول ناكات. ئى ئىتر
باپىرە هەواس، چى بلئىت؟

پىي يەژىت: ئەم كارەى ئەو دەيكات، حەرام و نابەجئىيە، خوا
بەردارى نىيە، پوژىكىش هەر ئاشكرا دەبىت و بو شان و شكوى
ئەو جوان نىيە. دوايىش دەلئىت:

تو كە ئەوہنە لىھاتووئىت و لە رىبواندا زەوى لە بەرپىت
دىتە وەھىك، بچو بو دوورتىن شوين، مالىە بىدنىك، لە مالىە
عارەوىكى دەولە مەنى باوہ حىزى ئەو بەر ئاوى زى، دزى بكة،
قەولوئى منىش لىي بخوم.

ئەلە بچكۆل دەلئىت: وا يە گوناخە.

ئىتر لەو پوژەوہ واز لە پەزى ئاوايىە دوورەكە دەھىنىت و
لەوہ بەدوا، مانگى جارىك لە زى دەپەرىتەوہ و لە دىيەكى
عارەونشىن دزى خوى دەكات!

ئەلە بچكۆل دەبىتە دزىكى گەورە و ناودارى دەوروبەر، بەلام
ئەم جارە پرسىار دواى پرسىار دىتە گورئى! قاو دەكەوئىتە
ئاوايىەكانى دەوروبەر و پتر ژنان دەلئىن:

ئەى بۇ قەت قەت شوين پىي ھەلناگىرىت و دزىيەكەى ئاشكرا نابىت! ئەى باشە چۆن بە يەك شەو دەگاتە ئەوبەرى رپووبار و بە كۆلىك گۆشتەو دەگەرپىتەو! لە راستىدا ئەم كورپە لە دزىكردندا تەنيا نىيە، ئەى لەبىرتان چوو، كە كورپى جنۆكەيە؟ بەلى، كە دەكەوئىتە رپى زەووى لە بەرپىيدا دىتەوئەيەك.

كورە دىتەوئەيەكى چى؟! ئەو شەوئەى كە برپارە بچىتە دزى، جنۆكەكانى باوانى ئاگادار دەكاتەو و دەستەيەكيان لى ھەلدەبژىرىت و لەو دەستەيەش دووانيان بە نۆرە دەيگرنە كۆل و وەك با، تىژ تىژ دەرپۆن، دەيبەن دەيبەن تا لە رپووبارەكە دەيپەرپىننەو، لەوئى خۆى دەكاتە ناو گەلەمەرپىكدا و نىچىرى خۆى بە كۆلدا دەدا و جنۆكەكانىش بە ئاسانى لە ئاوەكە دەيپەرپىننەو و لەمبەرەو لىيى دادەنىشىت، دادەنىشىت و چەقۇگاسەرپرە دەمپۆلايىنە مشتووسپىيەكەى، كە ھەمىشە لالا موودەكات، دەردەھىت و بەشىنەيى پەزەكە سەردەبرپىت، كەوئى دەكات و سكى ھەلدەدرپىت، گەدە و گىپال و سەرپى و پىسەكەى دەداتە دەم ئاوەكەو، ئىنجا ھەرچى نەرمەگۆشت ھەيە لە لاشەكەى دەكاتەو و بەسەر گابەردەكەو ھەلى دەخات تا كزر دەبىتەو، دواجار ھەموو ئىسقان و پىشەكەى دەداتە دەست جنۆكەكانەو و خۆيشى نەرمەگۆشتەكە لە چارۆكەكەى داىكى، كە ھەر بۇ ئەو مەبەستە پىيەتى، دەپىچىتەو و لە خورجەكەى دەنىت و دەيداتە تاى شانيدا، دواجار دوو لە جنۆكەكان يەككە لەمدىو و ئەوئىتر لەو دىوئەو دەچنە ژىر بالى و پىيى لە ەرز دەبرن و ھەر وەك شەوقى ئاويئە بال دەگرنەو و بەر لەوئەى دونيا رپووناك بىتەو

دهیگه‌یه‌ننه ئاواپی، ئیتیر به‌ئه‌سپایی خوئی ده‌خزینیتته ناو
جیخه‌وه‌که‌یه‌وه و کفت لئی ده‌خه‌وئیت.

ئه‌م به‌سه‌ره‌هاتی دووره‌دزی و هاوړییه‌تیکردنی جنۆکه‌یه،
قسه‌ی هه‌لبه‌ستراوه و هه‌لبه‌ستراویش نییه، نه‌ینی دووگیانی
گوله‌ی دایک، نه‌ینییه و نه‌ینیش نییه، ئه‌وه‌یشی له‌مه‌ودوا به‌ دوا
ئه‌م چیرۆکانه‌دا دئیت و ده‌روات و تا قهره‌ی قیامه‌ت دریز
ده‌بیته‌وه و خه‌لکی ئه‌م ولاته ده‌بیستن و ده‌ماوده‌م بۆ نه‌وه‌کانیان
ده‌یگێرنه‌وه.

ئه‌ی نازانن بۆ له‌و ده‌شته‌ نیچیره‌که‌ی سه‌رده‌بریت و که‌ولی
ده‌کات؟ ئه‌ی چۆن نازانن! بۆیه‌ وا ده‌کات تا ئیسقانی ئازله
دزراوه‌که‌ بداته جنۆکه‌کانی هاوه‌لی، ئاخ‌ر جنۆکه‌ گوشت ناخوات،
به‌لکوو ته‌نها ئیسقان ده‌کړینیتته‌وه و وه‌ک چۆن بنیاده‌م به‌پرووله
خه‌یار داده‌کرمینیت، ئه‌وانیش ئیسقان ئاوا داده‌کرمینن.
نا... نا ئه‌م قسه‌ و باسه‌ی جنۆکه‌ و له‌ کۆلانی ئه‌له، هه‌چی
راست نییه.

ئه‌ی چۆنه‌؟

مه‌لای دئ بۆ باپیره‌ گێراویه‌تییه‌وه، ئه‌و مه‌لایه‌ که‌ به‌رنوژیی
بۆ ئه‌و چه‌ن پیاوه‌ ده‌کات، که‌ هاتوچۆی مزگه‌وت ده‌که‌ن،
وتووێته‌ی:

شه‌ویک هه‌ستم کرد بچکۆل له‌ مال ده‌رده‌چیت، منیش خۆم لی
مه‌لاس دا، که‌ ئه‌و له‌ مال ده‌رچوو، تا ده‌ره‌وه‌ی ئاواپی که‌ وتمه
دوا، روانیم سپیسواریک له‌به‌ر تریفه‌ی مانگه‌شه‌وه‌که‌دا
ده‌بریقیتته‌وه، سواره‌که‌ هات و دانه‌وییه‌وه، له‌ په‌لی کوربه‌ی نه‌وی

و... نا خوا تۆبە، ئەلەم دی وەك كۆتر ھەلفىرى و قنچ بە پشت
 سپیسوارەوہ و بە تەركییەوہ نیشتەوہ و چوارنالە ئەسپى تاو دا
 و تىي تەقان، ئىتر تا دەمەوبەیان خەو نەچووە چاوم، بەرلەوہى
 دونیا رۆشن بىتەوہ، چوومە مزگەوت و خەرىكى دەورکردنەوہى
 قورعان بووم، نازانم چەنى پى چوو، گویم لە حیلەى ئەسپىك
 بوو، بە پەلە چوومە دەرەوہ، روانىم ھەر ئەو سپیسوارە بوو،
 كورەى دابەزاند و خوئى چوارنالە تىي تەقانەوہ و رۆيى، چاوم
 پىوہ بوو لەگەل سەلەفى ئەسپەكەدا، كە نالەكانى بە
 خرەبەردەكانى ئەو دەشتەدا دەكىشا، بزىسكەيان لى ھەلەسا.

ئەمەى كە لە دەمى مەلای گوندەوہ بىسترا، راستترین و
 باوەرپىكراترین چىرۆكى ئەلەى شادز بوو، كە دەماودەم رۆيشت
 و ھات و ئەوہتانى، ئىستا ئىمە دەيگىرپىنەوہ.

جاریكىان لەسەر جى تەنەكەيەك زەوى، كە باپىرە دابووينى،
 دەمەقالە دەكەوئتە نىوان گولە و باپىرە لەلایەكەوہ و جووتيارىكى
 دىيەكەى جىرانيان لە لایەكى ترەوہ، دەمەقالەى چى، لە ماوہى
 سەعاتىكدا، دەيان بگرە و بەردە و ھەلچوون و داچوون و خو
 لەيەكتر سوورکردنەوہ... ئەو كەسەى كە قسەى تيا نەكرد، ئەلە
 بچكۆل بوو، تەنھا جارىك دوو بۆلەى كرد و دەستى راوہشاندا و
 دوو كەلىمە قسەى بە زاردا ھات و كەسش گويى بۆ نەگرت تا
 تىي بگەن!

ئەم ناكۆكیە درىژەى كىشا و چارەش نەكرا، تا پایزە شەويك،
 بچكۆل دەچىت و نىو تەنەكە گەنم بە زەويیەكەوہ دەكات و ھەر
 بە وشكەكىل لە شىوہى شەرەپشىلە، كركر دەيكيلىت، ئىتر بۆ

به یانییه که ی بیگره و بهردهیه ک بهریا ده بیته و په پری نه بیته وه، خو ئه گهر پیره هواس فریا نه که وتایه، رهنکه خوینی بچکه لی تیا بریژرایه.

ئای... ئافه ریم بچکه ل.

کوره بچکه ل کوا ئه توانی زه ویی بکیلی؟

ئهی بو ئه توانی به یه ک شه و له زی بپه ریتته وه و دزی بکات و بیته وه، به لام نه توانی ئه وه نه ی حه وشى مزگه و ته که زه وی بکیلیت؟ زور و ترا و بی سوود بوو، بویه باپیره به ناچارى له زه ویی خوئی، به شى رۆژه جووتیک ده داته کابرای زه ویی داگیرکراو و ده می ههردوو لا ده نیته یه ک.

ده لئین کاتیک پیره هواسی باپیر، له م کاره نابه جییه ی ئه له پیچایه وه، ئه له و توویه تی:

من نه م کیلاوه!

ئهی کی کیلاویه تی؟

شه وی پیره پیاویکی سپیپۆش هاته خه وم و پیی وتم، من (پیری شه و کیل)م، تو هه قت پیوه نه بی، خو م بو تی ئه کیلم. به یانی که هه لسام ئیوه کردتانه گاله و خستتانه ملی من.

پیره هواس، زه رده یه کی بو ده کات و ده لیت: په نام به تو خودا... ئیتر له و رۆژه وه ناوی ئه م کورپه بسته بالایه، له ئه له بچکه له وه گۆرا بو ئه له شه و کیل و جار جاریش بو شه له شه و کیل.

شه له ی شه و کیلی که مدوو و شیرین، هیچی به گویدا ناچیت و ئه وه ی خوئی گه ره کی بی و به خه یالیدا بی ده یکات، نه ئامۆژگاری و نه چاوسوور کردنه وه، هه ر هیچ.

به لَام هه ی هوو، شه له ی شه وکیل که تنیکی کرد، که تنیک نه چوو هه قلی که سه وه، که ئەم کورپه له کهس نه چوو بیکا! به لای کردیانه مال به سه رییه وه و هه رچونیک بوو باپیره بو داپوشینی ئەو که تنه، که هه رگیز ئەو نه یکردبوو، بو پاراستنی ئابرووی هه ردوو لا، که تنه که ی به مه رج بو داپوشی...

ئەله به باپیره ده لیت: نهم کردوو...

وسسس...

نهم کردوو.

یه ژم و سس...

شه له ی شه وکیل، له و ته مه ندا ئەمه یه که م جاریه تی بگری، به دهم (نهم کردوو) وه، وه ک مندالیتی ساوای تازه له مه مک برآوه، ده ست ده کات به گریان و پئی ده کوتی به ئه رزا و ده لیت:

من نهم کردوو!

پیره هه واس، که می مات ده بی، دوا ی بیر کردنه وه یه کی قوول، پئی ده لای: ئیتر له مرۆ به دوا وه نابی به بی ئیزنی ئەو په نجه به ئاودا بکات و به بی ئاگاداری ئەو له ئاوایی ده ربچیت.

به لَام ئایا کوره شه ل ئەم هه ره شه یه ی باپیری چوو به گویندا؟

جا بو بچی، یان بو نه چی!

دوا ی ماوه یه کی کورتی چه ند پۆژه، شه ویک مانگی چوارده ی تابانه و ئەله ی شه وکیل له ژووری نووستنه که ده رده چیت و له هه وشه دا راده وه ستیت و له مانگ ده روانیت، گول دایک به ئاگادیت و ده روانیت، کورپه له جیگه که یدا نه ماوه و له ده رکی ژووره که وه سه یر ده کات، کورپه له مانگ ده روانیت.

کورم وەرە ماله‌وه، شه‌و دره‌نگه.
ئه‌رۆم.

بۆ کوێ ئه‌رۆیت؟
مانگا!

دایک ده‌چیتته ژووره‌وه، به‌لام دلی هه‌ر لای کوره‌که‌یه‌تی.
تریفه‌ی مانگی تابان له‌ ده‌رگای ژووره‌که‌وه خوی پیا ده‌کات و
لایه‌کی مال‌ پووناک ده‌کاته‌وه، زۆری پئی ناچیت، دایک هه‌ست
ده‌کات تریفه‌ی مانگ کزوکال ده‌بیتته‌وه، له‌ ده‌رگاوه سه‌ر
ده‌رده‌هینیت و ده‌روانیت، نیوه‌ی مانگ گیراوه و ئه‌له‌ی شه‌وکیل
چاوی به‌ ئاسمانه‌وه و رووه‌و مانگ ئه‌بله‌ق بووه.

ئه‌و شه‌وه، شه‌وی مانگگیرانه‌ گه‌وره‌که‌ بوو، که شه‌له‌ی
شه‌وکیل تابه‌کی قورس ده‌یگریت و سنی رۆژ له‌جیدا ده‌یخات و له
چواره‌مین شه‌ودا، تاکه‌ی قورستر ده‌بیت و به‌ده‌م و پینه‌وه زمانی
ده‌پژیت و به‌ دایکی ده‌لایت: دایه‌ من ده‌مرم، بچۆ باپیره‌ بانگ بکه
با بۆ دواچار بیدوینم.

دایکه‌ ده‌روات و له‌ که‌له‌به‌ره‌که‌وه بانگ له‌ پیر ده‌کات:
کوره‌که‌م له‌ سه‌ره‌مه‌رگدایه‌ و ئه‌له‌های تۆ ده‌کات.

پیره‌واسه‌لی، بی‌ خو‌ خه‌ریکردن به‌ ده‌نگیه‌وه ده‌چی و له‌پال
کوره‌ی شه‌وکیل داده‌نیشیت. شه‌له‌ی شه‌وکیل لینی ده‌روانیت و
بزه‌یه‌کی شیرین ده‌زیتته سه‌ر لئو و رووخساره‌ پاکه‌که‌ی و ده‌لایت:
باپیره‌ گه‌ردنم ئازاکه‌، داوا له‌ پیری شه‌وکیل ده‌که‌م ده‌ست به
بالته‌وه بگری و بتپاریزی.

سه‌یریکی دایکی ده‌کات و ده‌لایت: دایه‌ ده‌ستت بینه‌ ماچی بکه‌م.

دهستی خاتوو گول ماچ دهکات و هر ئه وهنه و وه
به خو له يه کي تيره شير خه وي لي بکه وي، شه له ي شه وکيل سه ري
به سه ر سه رينه که دا خوار بو وه وه، دوا جار پير ده موچاوي کورهي
به جامانه که ي خو ي هه لپيکا و وتي:

له و ته مه نه دوور و دريژده دا، دوو جار قسه ت له گه لما کرد،
جاريک سويندت به پيري شه وکيل خوارد، که زه وي کابرات
نه کيلاوه و ئه مجاره ش له سه ره مه رگدا هر ئه وه نه م ليت بيست و
ته واو.

گوله، تا دنيا رو شن ده بيته وه، مه نه جي ئاو بنی سه ر ئاگر.
گوله خه ريکي ئاو گه رمکردن ده بيت و له سه رخو دار و پووشي
له بن ده نيت، ده ننگ لاي پي ده کاته وه، سپيوشيکي سپيسوار،
که س نازانيت کاميان سپيترن: خو ي يان ئه سپ.

ئه له ئه له ي مه و ده يبه م.

دايه گوله راده چله کيت و له بهر خو يه وه ده ليت: خه يال و
ختوورهي خو مه.

له ئاگره که دوور ده که ويته وه و ده چيته ژووره وه و دوا روانين
له ته رمي کوره بروانيت، ده بينيت جاجمه که نووساوه ته
زه وييه که وه، ده ستی بو ده بات و لاي ده دات، شه له ي شه وکيل
غه يب بو وه!

ديته ده ره وه و چاو يک به هه وشه دا ده گيريت، سه ر بلند
ده کاته وه به ره و ئاسو و ده بينيت، به سه ر سپيه ي ديواري
هه وشه که وه، مه ليکي سپي، زور له بالنده ي زيقاوله گه وره تر، هر
هينده ي که لله شه کريک نيشتو وه ته وه، لي نزيک ده بيته وه، مه ل له

شەققەى بال دەدات و بۆ تاقى ئاسمان دەفپىت، ئەوھنە دەفپىت تا دەبىتە خالىكى سىپى سىپى و لە چاۋ بزر دەبىت.

+++

شىخ يەك دوو باۋىشىكى دا و وتى: بە خوا برا من خەوم دى و ئىۋەيش كەفى خۇتانە. دەرويشىش دوورى ئىمە و لە سوۋچى لاي دەرگاگەۋە جىي خۇي راخستبوو. شىخ ھەستا و ئىمەش لەبەر پىي ھەلساين، لايەكى لە دەرويش كردهۋە و داۋاي لى كىرد، كەمى بە جىمان بەيلىت، دەرويش دەستى ماچ دەكات: (من توولە گوپراۋەكەى بەر قاپىيەكەتم و ئەۋە تۆ سنكت كردم قوروان). دەرويش بە جىمان دەھىلىت و شىخ دىتە قسە.

لە چىرۆكەكەدا ناۋى شىخە پرووتەت برد. عەول، كە ئىستا شىخى ئىرشادە و تەككىيەى ھەيە، خۇي بە نەۋەى شىخە پرووتە دەدات لە قەلەم و گەنجىكى خۇشمە عەشەرە و دەشخواتەۋە، كە لى دەبىتەۋە ئىلا ماسى، جارىكيان وتى:

بە دەرويشم وت، بچۆ لە ھەۋزەكە ماسىيەك دەرىپتە و باشى بىرژىنە. دەرويش بانگى كردم و وتى: كە ماسى حازرە، منىش چووم ھەر لەسەر ھەۋزەكە ماسىيەكەم خوارد، دوايى پىشە و ئىسكى ماسىيەكەم لەناۋ ھەردوۋ لەپمدا دانا و وتم: دەرويش ئىستا دەيخەمە ناۋ ئاۋەكە و زىندوۋ دەبىتەۋە. جا بۆ زىندوۋ كىردنەۋەى پىشە ماسى، بەردىكم بە پەتیکەۋە بەستبوو ولە باخەلم نا بوو، وتمە دەرويش چاۋى بنووقىنى و كە وتم بىكەرەۋە، بىكاتەۋە. توند ھەردوۋ لەپم وا پرواند، تا دەرويش

گوئی لی بی و پاشان هیئامه پیشه و ئیسی ماسیدا و دوو فووم لی کرد و وتم: درویش چاو بنووقینه و (شلپ) ههلمدایه هوزهکه وه... دوو سی بلقه بلقی کرد و وتم: درویش چاو بکه ره وه، که دیتی ئاوی هوز بلق دهدات و ماسیه کیش وای زانیوه نانه رقی بو فری دراو هته ئاوه که وه، سه ریکی درهینا و چوویه وه قووتا، درویش وتی: حه ی حه ی و په لاماری دهستی دام و ماچی کرد.

جا ئەم شیخه مان، نه خوشی په رکه مدار و ئەو شتانه ش چاک ده کاته وه، فریشته ییش، ئەگەر جنۆکه دهستی لی بووه شینی، به دوو دهست پیداهینان و دوو فوو، به دەم و نفووسی پاکی شیخ به سیه تی. هەر بویه ئیمه ی شیخزاده، له ناو خۆماندا ناومان ناوه (شیخی فریشته دۆستی ماسیخور)، ئاخر ئیمه ماسی ناخوین. دواپی به ئازای وت: کاکه (هیمن)ت، باسی فریشته کهت بو دهکات، پیکه نینیکی بو کرد رویشت.

که شیخ به جپی هینشتین، ئازا پیی وتم: ئەم چیرۆکه ی شهله ی شه وکیل ریک وا رووی داوه؟

سه دان ساله ئەم چیرۆکه هیه و دهماو دەم و له نه وهیه که وه بو نه وهیه کی تر هاتوو و به م شیوهیه گه شتوو ته ئیمه، ئاخر ئەگەر چیرۆک و ئەفسانه تۆمار نه کریت و به زارگوتن بگوازیته وه، ئەوا بی گومان به که م و زیاد گۆرانکاری به سه ردا دیت، خو ئەگەر وهکی ئەفسانه ی گه له گامیش تۆمار کرابیت، ئەو کات وهکو دهق دهگات و هه زاران سالیش ده مینیتته وه، به لام چیرۆکه که ی خۆمان که من لیکۆلینه وه م بو کردوو و عه قلیش

وامان پى دەلىت، خو زور كوڤنىش نىيە، لە ھەقىقەتدا ئاواھىيە، كە ئىستا بۆتى دەگىزمەوہ...

چونكە مەلا خوڤشى بە چروچاوى شىخەرپووتەدا ھەل نەھاتووە، بابەتى نووشتەكەى بو ھەلبەستووە و داويەتییە باى گوڤى خەلكىدا، تا لەبەر چاوى بخات و پىيشى نەكراوہ، ئىتر لە خەفەتدا شەپلە لى دەدات و دەمى گىرپدەبىت. راستە گولەى داىكى شەلەى شەوكل، تا نەچووە سەر گلکووى پىرى شەوكل، دووگىان نەبوو، بەلام چونكە بە نىازى دووگىانبوون، دەيان جوړ گىادەرمانىيان دابوو، كارى خراپى كردبوو سەر منالدانى و لە كاتى بىزووكرندىدا بە ئەلەوہ، بەروولە خەيار و شەمامەى چنگ نەكەوتووە، ھەر خەرىكى خوڤ و گلەسەر و سووتكى سىگار خواردن بوو، ئاخىر ئەو گولە جوان و شىرىنە ژنىكى سىگار كىش بوو، ئىتر ئەمانە ھەمووى كارىگەرى خراپىيان كردبوو سەر كۆرپەلەكەى، بۆيە بە ھەوت مانگى لە داىك دەبىت. راستە ئەلە كورتەبالا دەبىت، بەلام ئەو سە دەبىن، ھىزىكى لە رادەبەدەرى وای ھەبوو، كە لە تواناى مرۆڤى ئاسايدا نەبوو.

ئەھا... ھەواسەلى باپىرى ئەلە بچكۆل، پىاوڤى دەولەمەندى مەردار دەبىت و كورپە جوانەمەرگەكەى خوڤى (باوكى ئەلەى) زور خوڤ وىستووە، بۆيە دووجار خىرى بو كردووە و ھەردوو جارەكەش دوو نەوہنگاى بو سەربىوہ و چەند پشكە گوشتىكىشى بو چەند مالڤى ھەتىوبارى گوندەكەى نىكى خوڤيان بە ئەلەدا بو ناردوون و ئەلەش پى و توون (ئەمە خىرى باوكمە)، ئىتر خىرى باوك چ دزى ئەوبەرى ئا و بىت، يان خىرى باپىرى، بو

ئەلە ھەر خېرە و دەبیت بەشى ھەتیوی لی بدات.
ئەی کیلانی زەوییه که؟ ئەی بچکۆل چۆن پیری شەوکیلی بە
زاردا ھات؟

ئى دایكى چەند جارېك باسى پىرى بۆ كر دوو، كە بۆ
دووگىانى چوو تە سەر مەرقە دەكەى و ئەو ھشى بۆ باس كر دوو،
كە (پىرى شەوکیل)، شەوېك دەچیتە ھەى جووتىارىكى نەبووى
ھەژار و پىی دەلېت، كە ھەمى نەبیت، بۆ بەیانى، كە جووتىارە كە
لە ھەو ھەلدەستیت، دەروانیت زەوییه كەى بۆ كىلراو، دەى ھەر
ئەو ھسا، پىرى شەوکیل ناو كەى بە ھۆیە و ھەى تى.

ئەى بەر وولە ھەىار و شەمامە دزینە كەى چۆنە؟
ئەمەشيان ئاوايە، گول دایك، ئەو ھندە بە ئەلەى گوتبوو، كە تۆم
لە سكدە بووى، بىزوم بە بەر وولە ھەىار و شەمامە وە دەكرد و
دەستىش نەدەكەوت، ئەلە ھەفەتى پى خوار دوو، ھەر بۆیە ئەو
چەند جارە و ھەر جارەى دوو بەر وولە ھەىار و دوو شەمامەى
بۆ دزىو ھەى ھىناو ھەى و پى و توو ھەى: ھانى بىخۆ!

ئەى ئەو كەتنەى چى و چۆن بوو، كە باپىرى بۆى داپوشى؟
ئا ئەمەش راس ت بوو، شتەكە قەومابوو، بەلام ئەلە ھىچ
پەيوەندىيەكى پىو ھەبوو، بۆ دەربازبوونى كورەى كەتنكەر،
كەنىشكە كە تۆمەتى بۆ ئەلە بچكۆل ھەلبەستبوو و بۆشى چوو
سەر.

ئەى مردن و سپىسوار و غەبىبونە كەى؟
ئەمە كرۆك و جەو ھەرى باسەكەى ھە. وەك ھەر مرۆڤىكى
ئاسايى، ئەلەش دەمریت و تەرمەكەى دەشۆن و دەنىژن، بەلام

سپیسوار و بالنده سپییه که، ئەمەیان پەیوەندیی بە دۆنایدۆنەو هەیه.

لەو دەمەیدا، کە زۆربەیی کورد لەسەر دینی زەردەشتی و یارسان بوونە و دواتر ئیستایش کە یارسان هەر ماون، برۆیان بە دۆنایدۆن هەبوو و هەیه، ئەی نەتیبستوو کە دەلین: کورد کوتەک موسلمانە؟ کورد بە زەبری شمشیر موسلمان بوو، تا حەوت سەد- هەشت سەد سالیک لەمەوبەر، پشتاوپشتی خۆمان لەم دەشت و دەقەرەیش، هەر لەسەر ئاینی یارسان مابوونەو، زۆربەیی ئەو پیرو باوانەیی وەک، پیرەلی و باوەشاسوار و پیری شەوکیل و دەیان پیر و باوەیی تر، زەردەشتی و یارسان بوونە و خەلکیش بە نیازی پاکی خۆیان چوونەتە سەر مەزارگەکانیان و لێیان پاراونەتەو و مەرازی زۆربەشیان هاتوو تە دی.

بۆ سەلماندنی ئەوەیش کە کورد، کوتەک موسلمانە و بە زۆری زۆرداران دەسبەرداری دینەکەیی خۆی بوو، حەزەکەم گوی لەم شیعەرە بگریت کە بۆتی دەخوینمەو:

ورمزگان رمان، ئاتەران کشان

ویشیان شارەدەو، گەورەیی گەرەکان

زۆرکار ئارەو، کردنە خاپوور

کنای پالەیی، هەتا شارەزوور

شن و کنیکا، وەدیل پشینا

مێرد ئازا تلی، وەرپووی هووینا

ئاین زەردوشترا، مانەو بیکەس

پسیکا نیکا، ورمز وە هوپچ کەس

له ئاینی یارساندا، ئەو ههستهیه دهمریت، نهک پۆح، کهسیک که دهمریت، ئەگەر مرقی چاکه کار بییت، ئەوا پۆحهکهی دهمریت و دهچیتته ههستهی کۆرپهلهیهکهوه و جاری وایش ههیه، بهپیی پیویست دهچیتته گیانی ههلویهک یان بالندهیهکی ئیسکسووی تیژفری وهک زیقاولهوه، لهوانهیشه پۆحی گولهی دایکی شهلهی شهوکیل، بجیتته ههستهیهکی ترهوه و دوانیدۆن بکات و دواجار و ئیستا له ههستهی کچیکدا گیرسابیتتهوه و ناوی ئەم کچهش ههه گوله، گولج، گولباخ، یان ههه ناویکی تر بییت...

ئازا لایهکی لی کردمهوه و زهردهیهکی هاتی! خو ئەگەر وهک مهلای نووشتهکهه و بهدرفتار بییت، ئەوا پۆحهکهی دهچیتته ههستهی بهرازیک، گورگیک، سهگیک یان پشیلهیهکهوه.

بهراستی من خۆم ناتوانم بلیم، دوانیدۆن راست نییه، ئەم بابته قوول و بریک ئالۆزه، بهلام یارسانهکان برۆای پههیان پییهتی و قسهی زۆریش لهمهه هاتته خوی پیر و باوهکانیان دهکریت و رینومایهکانیشیان، که له خهودا بو پیرهوانیان دهیکهن، دیتته دی!

زۆرجار بیروباوهری پتهو، خهون و خهیاڵ دهکاته واقع، ههه بو نمونه: کی نایهژی، ئەم خهون و خهیاڵهی تو بو سهرفرازی، نابیتته واقع! ئەمه بابتهیکی جهوههرییه و دهبیته بیری لی بکریتتهوه.

ئازا پرسی: ئی باشه، ئەی شیخه ماسیخۆر و دۆستی فریشتهکه چۆنه؟

ژنه دهرویشهکه زۆر جوان دهبیته، بۆیه ناویان لی نابوو

فریشته جوانه‌کە‌ی له‌ عەقڵ بە‌دەر، ئا‌فرە‌تیک ریک نە‌فە‌رتیتی!
نە‌فە‌رتیتی کێ بوو؟

نە‌فە‌رتیتی... نە‌فە‌رتیتی، کچی مە‌لیکی مە‌ملە‌کە‌تی میتانیی
حووری بوو و پە‌یوە‌ندی سیاسی و پۆ‌شنیری له‌گە‌ڵ
فیرە‌ونی میسر دا هە‌بوو، جارێ به‌ دیاری نە‌فە‌رتیتی کچی
دە‌نیریت بۆ فیرە‌ونی میسر... گولالە‌ی کە‌نیشکی مە‌لا بیلال
بروانه، ئە‌و نە‌فە‌رتیتییه و به‌ کە‌میک زیادیشە‌وه! ئازا نیمچه
شە‌رمیک دای گرت و سە‌ری داخست.

+++

بە‌یانی لای شیخ قاو‌ه‌لتی دە‌کە‌ین و مال و تە‌کیه‌ت هەر
ئاو‌دان بێ یا شیخ. شیخ وتی: با به‌ تەرە‌کتۆره‌که‌ بتانگە‌یه‌ن.
من وتم: هەر زۆر باشه، فارس قسه‌یه‌کی هه‌یه دە‌لێت: سواری
کیری کە‌ریک ببه، نه‌ک به‌ پێ برۆیت!
شیخ خیلی برده‌وه و وتی: پیم لێ مە‌برن.
به‌ تەرە‌کتۆر، لیره‌وه بۆ دێی گولجار سە‌عاتیکی پێ نه‌چوو،
گە‌یشتینی و تەرە‌کتۆره‌که‌ راوه‌ستا.

ئازا خۆی ئازا، ئازا کورپکی بالاً مام ناو‌ه‌نجیی دە‌ستومه‌چه‌ک
ئە‌ستووری کە‌مدوو و بیرکەرە‌وه‌ی ئازا. ئازا به‌ باریک ئاسنه‌وه،
به‌سەر قورگیرکە‌وه گورج بووه‌وه، دوو-سێ جار هە‌ردوو بالی تا
سە‌رشانه‌کانی بۆ جوولاند و وه‌ک ئە‌وه‌ی هە‌لۆ بی‌ت و بال
بگریته‌وه، ئاوا بالی گرتە‌وه و به‌سەر زه‌وییه‌که‌وه نیشته‌وه، ئینجا
باوه‌شی بۆ منی نیمچه‌ گۆد کرده‌وه و منیش خۆم دا به‌

سەرشانیدا و دابه‌زیم. کاتی پشودان نه‌بوو، به‌لام بو ئاو به
ده‌موچاودا کردنی‌ک، لامان دایه سەر کانیاوی مزگه‌وته‌که.
مزگه‌وتی‌ک وه‌ک زۆربه‌ی زۆری مزگه‌وتی ئاواپیه‌کان به‌سەر
ته‌ختاپیه‌کی نزی‌ک به‌کانیاوی‌ک رۆنرابوو، شلپ شلپ به‌گویل
ئاومان دا به‌ده‌موچاومان دا و به‌ده‌م خو‌فین‌کردنه‌وه‌وه
سه‌رگه‌وره‌ی دی‌ی (کانی گول)، پیاوه‌ چوارشانه‌ سه‌نگین و
ژی‌ره‌که‌م وه‌بیر هاته‌وه: لاوخاس، ئه‌و پیاوه‌ی که‌ خه‌ل‌کی
ئاواپیه‌کانی ده‌وروبه‌ریش ری‌زی تایبه‌تیان ده‌گرت و راوی‌ژیان پی
ده‌کرد.

(لاوخاس و يهز)

تۆى ژير و فاميده چهنى رقت له داغيركهري نيشتمانكهته،
سه رهك عه شره ته كهى (لاوخاس) دوو ئه وه نه و بگره زياتر قينى
له گهنجى خوينده واره. رۆژيىك باوكى لاوخاسى لاو، خوى
هه لدهكات و سوارى ماینه شى دهبيت و دهچيته ديدهنى سه رهك
عه شيره ته كهى، دواى پشوودان و نانخواردنى نيوه پۆ، به سه رهك
عه شرهت، جا خوى هه ر بۆ ئه م مه به سته چووبووه لاي، دهليت:

قوربان هاتووم را و ته گبيرىك بكهين و بچينه شار و داوا له
دهسه لاتی ميرى بكهين تا بۆ ئه م چوار پينج دييه مان قوتابخانه يه ك
بكاتوه و مناله كانمان بنينه بهر خویندن، ئاخىر به خوا گوناحه ئه م
بركه ئاوايه دوو خوینده وارى تيدا نه بيت. بى سى و دوو، سه رهك
عه شرهت پيى دهليت:

ئه وه به راسته، وا مزانى پياويكى زۆر ژير و ئاقلیت، گه ره كته
مناله كانتان له خۆتان ژير و ورياتربن! دانيشه به دهردى خۆته وه
دانيشه، خوا خراپتان بۆ نه كات، ئه گه ر مناله كانتان فيرى كتيب
خويندنه وه و قسه كردن بن، ليتان هه لده گه رپينه وه و رپو ده كه نه
شار، شاريش يه عنى جيى قاچوقول رپووتكردن و به دفيعلی،
دوايش كه ليتان دووركه وتنه وه، كى ده كه نه شوان و گاوانى په ز و
گاگه له كانتان؟ كى جووتتان بۆ دهكات و خه له و خه رمانتان بۆ
هه لده گريت؟ كى خزمه تى ديوه خان و ميوانه كانتان دهكات، ئه م

نیازەى لای من درکانت، با ھەر لە دلی خۆتا بمینیتەوہ و لای
کەسى تر نہیەژیت.

دوچار باوکی لاوخاس بە نائومییدی دەگەریتەوہ، بەلام خو
ئەم کەلەپیاوہ ژیر و خۆنەویستە دەستزویە، ھەر ہیچی پی
نەکریت، دەتوانیت کورە خۆشەویست و تاقانەکەى خوى بنیریتە
بەر خۆیندن لە شار و خەرجیی باش و رپوجیی باشیشی بو دابین
بکات. ھەر وایشی کرد، ئەوہ ئیستا لاوخاس پیاویکی خۆینەواری
فرە باشە و سەرى لە زور چت دەردەچیت، تەنانەت دوای
چارەدەى تەممووز، چەند سالیک لەناو حیزبی شیوعیدا و لە رپی
یەکیک لە مامۆستاکانی قوتابخانەوہ خوو دەداتە خۆیندەوہى ئەو
بلاوکراوہ و نامیلکانەى، کە بەر دەستی دەکەوتن. ئیستا ئەو
پیاویکی کوردپەرور و وەک زۆربەى شیوعییە کوردەکان،
موسلمانیتیکی نوێژ و تاعەتدروست و خواناسە!

+++

کانی گول گوندیکی دوورەدەستی شارە و بە بەر لووتی
تەپۆلکە یەکەوہ، کە دەروانیتە سەر ھەردە و ھەلەتەکەدا، بری مالی
لەخۆگرتووہ و مزگەوتەکەشیان نزیک کانیاوی رۆنراوہ، کە
دیکەیان ئاوەدان کردبووہوہ، باپیرەى لاوخاس بە برا و
کەسوکارەکانی وتبوو:

ئەوہ ئاوی زور و ئیرەشمان ئاوەدان کردوہ، ئاواييش بى
مزگەوت نابیت و مزگەوتیش بى مەلا، دیو و درنج و جنۆکە
دەیکەنە مالی خویان و زاوژی تیا ئەکەن، ئەوساکەش خوامان لى

ئەپەنجىت. باۋكى لاۋ خاسىش بۆى زىادكردبوو: ئەگەر مەلايش نەبىت خوا رېى كارى چاكەمان ھەر پى پىشان دەدات، بەلام خراپ نىيە مەلايەكمان ھەبىت بۆ بەرنوئىژى و تەراۋىحى رەمەزان و قاقەزنووسىن و خويىندەنەو، كورە چوزانم، وردە فتاۋىش، جا ئەگەر مەلا ئىشى خۆى زانى، ئەوا باشە، ئەگەر نەيزانى، خۆ لە گولئى كالتىرى پى نايەژىن و پارەى ئەدەينى و لە مزگەوت دەرى ئەكەين.

بۆيە ئىتر لەو رۆژەوہ ئەم دىيە بى مەلا نەبووہ و ھەر لەبەر خاترى خوا، مانگى جارىك چەن گەنجىك دەچن رايەخەكانى دەردەھىنن و لە ھەوشەكەدا توولتەكىنى دەكەن، توولتەكىنىكى بە دل و داو، كە لىتدەروانى سوئىندت بخواردايە و بتوتبايە ئەم رايەخانە تازە لە كارخانە دەرچوونە، سوئىندەكەت نەدەكەوت، دواى توولتەكىن ئەنجا پخت و پاك دەيبەنەوہ ژوور و جوان، لە جاران جوائتر راي دەخەنەوہ.

لە تاف و ھەرپەتى لاۋىتىدا باپىرى لاۋخاس، سەدان گوناحى گەورە و بچووكى كردووە و بە چاوسووركردنەوہى پىرىكى سىپپۆش، كە ھاتبووہ خەوى، لە رابوردووى خۆى پەشىمان دەبىتەوہ و پەنجەى خۆى دەگەزىت، ئىنجا بە يەك تۆبەى نەصووھانە، خودا لىي خۆش دەبىت، ئىتر ئەو پياوہ تا مرد سەرى بچووايە نوئىژىكى نەدەچوو و دەيانوت، زۆرجار بەسەر بەرمالەوہ، كە لە خودا دەپارايەوہ و دوعاى دەكرد، بە كول دەگريا و بەخوڤ فرمىسك لە چاوانى دەبارى. من لە دەمى ئەم لاۋخاسەى كورەزايەوہ، لەو ھەمكە سەركىشى و ستەمەى كە كردبوونى، دوو بەسەرھاتتان بۆ دەگىرمەوہ.

له ده می هه زه کارییه که یدا جاری ږی ده که ویتته ئاوا بیه ک و شه وی به سه ردا دی، ناچار لا ده داته مالیک و به خاوه نمال ده لیت: باش خزمه تی ئه سپه که م بکن.

بؤ به یانی، که ږوژ ده بیته وه و قاوه لتی ده کات، ئه سپه که ی بؤ زین ده کهن و ده یهیننه بهر ده رکی هه وشه، ئه و ئه سپه ی که له کوره تاقانه که ی، بگره له هه ردو و چاوی خو ی پتری خو ش ده ویست، ده بی نیت، چی بی نیت باشه! ده بی نیت ئه سپی تایه ن هه ر چوار پهل و لموز و بریکی باش له یالیشی غه رقی ریخه، ئیتر کابرا هؤردو و چاوی ده په ریته ته وقی سه ری و به خاوه نمال ده لیت: که ری که رانباو گاو، ئه سپه که م به ری خستگه و هه ر ئیسه گه ره که م به ره که بییم بؤ بووژ ږی!

ئی خاوه ن مالیش چاکی ده ناسیت و ئه زانی ئه مه چ به لایه که، بویه بی سی و دوو ده لیت: قوروانووم لاله شه رمه زارم، چه نیکت گه ره که بووده می؟

هیچ، من چاوم وه پیاوی ترسنوکا هه لئایه و ده سی خویشمی پیوه پیس ناکه م...

که ره تیکی تر قینی له خالوی خو ی هه لده سی و له مه جلیسینکدا په لاماری ده دات و خنجیره ده بانه تیژ و زاخدر او ه که ی له پشتملی گیر ده کات، خه لکه که ده چن دهستی بگرن و پیی ده لئین:

نه که ی کوره نه که ی لاله بیکه ره خاتری خوا نه که ی، شه یتان نه خه وتووه.

لاله ده لیت: جا ئیوه هه قتان پیوه چییه باوه حیزانه، لاله ی خو مه و ئه یکه مه قوروانی.

ئەيوت چۆن زەلىك بەھىننە پىشتەملىدا ئاوا دەستى بۆ سووك
 كرد و بەخنجىرە دەبانەكەى دەستى، كىرىكى پىداھىنا و خەتىكى
 سوورى بە پىشتەملى خالۇ خەلىفەوہ بەجى ھىشت.
 بەين نا بەنى، لەسەر وەسىەتى باپىرى، لاوخاس بە خەلكى
 ئاوايى دەلىت:

ئىرە مالى خوايە و ئەبىت رىك وەك كەعبە پاك و تەمىز
 رابگىرى. ئاخىر لاوخاسى كەمدو، كەمى رۈوگرژىش بو، كە لىت
 دەپوانى خەمىكى قورست لە رۈوخسارىدا دەخوئىندەوہ، بۆ
 پىشودان و ھەسانەوہ و خۆدوورخستەوہ لە قىژە و ھەراى
 نەوہكانى و بارە و باعەى بزن و مەرە پەككەوتەكانى مال، زۆر
 جار دەچوۋە مزگەوت و لەبەرھەيوانە پان و پۆرەكەيدا، رۈولە
 شەمال دادەنىشت و سىگارى دەكىشا و بىرى دەكردەوہ.

كەرەتىك وەسىەتى باپىرى دابوۋە باى گۆيى خەلكىدا و بە بىرى
 ھىنابوۋنەوہ، مەلای تازە دامەزراوئىش قسەكانى بۆ سەندبوۋەوہ
 وتبوى:

ھەر ئەوى واوى، راسە خوا خۆى رۈوى تى ناك، بەلام بە ئەو
 بانى سەرھوہ ئاگاي لىيەتى و ئەماندوونى چۆن چۆنى خزمەتى
 مالاكەى ئەكەين، ئەو خواى تەبارەك وەتەعالا گشت شەوى
 جومعەيە دوو مەلایەكەت ئەنىرىتە خوارو، ئەوانىش لە
 چاوترووكانىكا ئەگەنى و ناو ئەم مالى خوايە، خواى ھەردوۋ لمان،
 وە چاۋە گەشەكانىان گشت كون و كەلەوەررىك ئەگىرن و خەوەر
 بۆ خوا ئەوہنۆ، بنىادەم، مەلایەكەى خوا وە چاۋ ناوئىنى، چونكە
 وەك خۆى لە نوور خەلقىانى كردگە، بۆيە ھەمەش نايانوئىنى، ئى

خۆ خوا خۆی عەلیم و خەبیرە، بەلام ئەم ئەم حەمکە مەلایکەتەى
بۆ چىیە، کورە عىشىکیان ھەر بۆ ئەدۆزیتۆ، ئاخىر ئەگەر
نەیانخافىتى، وەک بنیادەمى سەر ئەم زەویيە ئەنیشنە زک یەک.

مەلا بۆ خۆی ژیر بوو، عەقلى خەلکەکەى خویندبوو و بەم
قسانەيشى، قسەکردنى لەم بابەتە دینیانەى لە کۆلى لاوخاس
دەکردەو. لاوخاس لەبارەى ئاین و نوێژ و پۆژوو و ئەم بابەتە
پىویستى بە قسە و رینوماى و وەعزى مەلا نەبوو، مەلایش ئەم
شتانەى باش دەزانى، بەلام لە مەجلىسدا، کە دەهاتە قسە، لە ترسى
لاوخاسدا، کەس حەددى نەبوو مەلا رۆوشکین بکات، کەچى بۆ
خۆى و دوو بە دوو، جار جار نیوہشۆرى دەکرد. بەرلەوہى
خەلکەکە مەجلىس چۆل بکەن، لاوخاس شتىكى وەبیرھاتەو، کە
دەبووا بىلێت و نەيوتووە، لەپرىکا وتى:

ئەھا گویم لى بگرن، بۆ خۆتان، بۆ میوان و خىرو مەولوو،
گەرکتانو خوین بریژن، ئیتر خوا مەکرد مامرى، بزنى، گویرەکەیه،
گایە، گامیش و کورە وشتریشوی، وەبى ئیزنى من چەقۆ نانینە
ملى، خۆمیش لە مالا نەووم، وە یەز بیژن بۆتان سەرەورى، باشە؟
باشە...

ئینجا لە دلى خۆیدا وتى: باش بوو لە بیرم نەچوو، خۆ ھەر
پیمەوتن، بەلام پەلەى لى بکەم باشە، با کورە ترسى لە خوینپرشتن
بشکى.

ماوہیەکە لاوخاس کەیفى سازە، کورگەل سەریان ھەلداوہتەوہ...
شەوئى دووان، گورگەل ھاتن و سەردانىكى سەرپىیان کرد و
پەلەیان بوو، دانەنیشتن و رۆیشتن.

جا با تۆ ئەشقايش بيت، ئەگەر ئەم قسه و مناقيب خويندنه‌وه و دريژدادرپيه‌ه‌ي، مه‌لا له‌ويدا و له‌گردبوونه‌وه‌ي خه‌لكه‌كه‌دا كردي، له‌ديوه‌خانيشدا بيكات، ئەبج سهره‌يكي ههر بۆ به‌قينيته، خو سهريشي بۆ نه‌له‌قينيته ئەبج بيه‌نگي هه‌لبژيريت، ئاخركي ئەو پرکيشيه‌ ده‌كات، له‌ديوه‌خاني لاوخاسدا به‌مه‌لا بليت: ئەم حيكايه‌ته‌عه‌قل ناييرئ! كه‌س زاتي ئەوه‌ناكات له‌م باره‌وه‌ و به‌ئاماده‌ي لاوخاس قسه‌له‌قسه‌ي مه‌لا بدات، نه‌ك تۆ، مارکسه‌كه‌شت به‌و مارکسيه‌ي خو‌يه‌وه‌ زيندوو بيه‌ته‌وه‌ و به‌جه‌وله‌رپي بکه‌ويته‌ديوه‌خاني لاوخاس، له‌م باره‌وه‌ و له‌باس و حيكايه‌تي خوا و مه‌لائيكه‌وه‌، ناويرئ بليت له‌ل، به‌لام کورپه‌تازه‌ده‌سبه‌کاربووه‌نائاشناکه‌ي سروشتي لاوخاس، كردي.

جاريكيان گه‌نجيكي له‌ده‌وله‌ت ياخي و لاوخاس-نه‌ناس، كه‌دواي پيلانه‌چوارقولييه‌که، تا ئەو ده‌مه‌گوم بوون و ئيستا تازه‌سهریان هه‌لداوه‌ته‌وه‌، ئەو ده‌مه‌ليره‌ و له‌وي دوو دوو و چوار چوار ده‌يانويرا به‌رۆژ بگه‌رپين و به‌ده‌رکه‌وتنيشيان لاوخاسي گه‌شاندووته‌وه‌، کورپه‌ي ياخي ديته‌مالي لالو و مه‌لايش وه‌ك پيشه‌ و ئه‌رکي ديني خو‌ي، پيش کادر قسه‌ي کرد، دواي فه‌رمايشته‌کانی مه‌لا، کاکي لاوخاس نه‌ناس، باسيكي دوورودريژ و بيه‌سهره‌به‌ري شو‌رشي نو‌ئ، به‌بيري تازه‌وه‌ بۆ کردن و داويش وتي:

موهيم ئەوه‌يه‌تۆ چه‌پ بيت، ئيتر ماوي بيت يان لينيني، قوجه‌يي بيت، هه‌رچي بيت، خوا مه‌کرد تۆ ترۆتسکي و ريفيژنيزم ده‌بوويت! موهيم ئەوه‌يه‌تۆ مارکسي بيت. مارکس ده‌ليت: دين ميلله‌ت گه‌وج ده‌كات، لينينيش که‌يه‌که‌م قوتابي بليمه‌تي مارکس بوو، ئەويش هه‌ر

واى فەرمووه.

مەلا ويستی ئەستەخفیرەللا بکات و بێتەگو، لاوخاس پى و ت:
تۆ دەنگ...

ئىتر مەلا چوو قاوغەكەى خۆیەوه و بیدەنگ بوو.
لاوخاس پىشى خوار دوو تەوه: ئىی بىژە بزنام چى تریان وتگە؟
وتووینە خوايش نىیە و ئاغا و بەگزادە و موختاریش زهوى و
زارى جووتياريان داگیر کردوو و ئەبى شوپشى پرۆلیتاریا
هەلگیرسیت و زهوى بگيردریتەوه بۆ خاوهنەكەى خۆى، ئىتر
دادپەرهورى ئاوا دیتە ئاراوه، فەلسەفەى مارکس بۆ مروّف تاکە
رینگە و دواچارەیه.

باشە چى تریشى وتوو؟ ئادەى با بزنام تۆ چى یەژیت؟
جا وەلا، مادام ئەو واى فەرمووه و قوتابییەکانیشى هەر وا
دەلین، منیش دەلیم هەر دەبى وا بى، ئەى چۆن؟ خەلكى لەسەر
دینی پاشاكانیانن، دینی ئیمەیش دینی مارکسییەتە.
یەعنى تۆیش یەژى خوا نىیە و گشت گەورە پیاوانى خواناسى
سەر پرووى ئەم بساتە زالم و زۆردارن؟
كاكى دەمههراش، لە فیکەى خۆى تى دەگات، بەلام
پاشگەزبوونەوهى پى عەیبە، بۆیە یەژى:
ئەى چۆن.

ئەى چۆن یانى چى؟ پیم بىژە مەخسەدت لەم ئەى چۆنە، چىیە؟
بىژە پیم داخۆ، خوا هەس یان نىیەس؟
ئى ئەوان هەر چىیان وتبى، وایە.
ئادەى بۆم دووبارە بکەرۆ.

لاوخاس وای وت، به لām تونی دهنگی بو زبر و گرتر گورا.
 دهی چی بلیم ئیتر، رهئییسی حیزبمانیش هەر وا دهلی.
 جا بی ئەم کەرە لەو قورپاوه دەرکە...
 لاوخاس دەست دەداتە گۆچانەکە، بۆی هەل دەستتە سەر
 چۆک و پەلاماری دەدات، بە دەم پەلاماردانییەوه دەلیت:
 هەمی بە لām دا لە خۆت و لە رهئییسی حیزبەکەت، ئەوسا لە
 مارکس و لینینیشت، هەمی لات رهشەوه بییت، بو خۆت و ئەو
 کوردایەتییه که بۆمانی ئەکە، کورە ئیوه هیشتا جیی پیی خۆتان
 قایم نەکردگە و لەلای ئەم خەلکە نەگبەت و خواناسە، یەژی خوا
 نییه و دینیش تلیاکە! ئا خۆتم بو بگرە. ئیتر کورپە می مارکسی وا
 تەنگەتاو دەبییت، جانتاکە می جی دەهیلێت و هەل دیت، لاوخاس بە
 ئەو دوو گەنجە می که لە کاتی هاتنی میواندا، لە دیوه خانەکە دا
 دەست لە سەر سینگ رادەوهستن بو خزمەتکردن، دەلیت: ئەو
 توورەکە میه می بو بووهن، نەوهک چتی نهئییی خۆی و خەلکی
 تیاوی.

زۆری بی نەچوو هەر لە نزیک دیی کانی گول، چەن کۆپتەرێک
 لە دەستەیهک هاوپیی کاکێ خوانەناس و لاوخاس نەناس تایین
 بوون و هەموویان بوون بە قوربانی...
 لاوخاس که ئەم هەواله می پیی دەگات، خۆی پیی راناگیریت و
 دەداتە پرمە می گریان.

+++

وەرزەکانی تر هەر نەیسە، بە لām لە هاویندا رۆژووگرتن بو
 لاوخاس سەختە، هەر چۆنی بییت، پیاو بەرگە می برسیتی و

تینوویه تی دهگریټ، به لām سیگار هکه، خو ئه گهر له ترسی قسه ی خه لکی نه بووایه، لاوخاس له هاویندا پوژووی هه ر نه ده گرت، کوره به خوا به هاریش پوژه که ی دريژه، ئه مانه هه مووی له خه یالی لاوخاسدایه و نایه وی راسته وخو بیداته بای گوئی مه لادا.

چهن رۆژیکي تریش په مه زانه، ئه ری مه لا پوژوو به جیره ئه شکي؟

ئهی چۆن ناشکي لاوخاس، توخوا ئه وه قسه یه، بو خۆت نازانی ئه شکي؟

چوزانم.

دوای چهن پوژیکي تر دیسان هه مان پرسیار له مه لا ده کاته وه و هه مان وه لām وره ده گریته وه.

ده ی من مه لایه کی دوانزه عیلمی هاوپییم جارئ دوو به دوو پیی وتم، پوژوو وه جیره ناشکی، خو مه لای دوانزه عیلمیش بوو و تویش سی عیلمیت، چۆن ئه و یه ژئ ناشکی و تو یه ژیت ئه شکي؟ باشه له سه رده می پیغه مه را تووتن بوو؟ ئهی له قورعان و هه دیسا یه ژئ، وه جیره پوژوو ئه شکي؟ ئی مه لا من دووکه ل هه ل ئه مژم، خو ئاو ناخۆمۆ، خو گوشتی که له کیوی و مرخاو ناخۆم؟ مامۆسا ئه ولفه تاح یه ژئ ئه شکي. مه لا وا وه لāmی لاوخاسی دایه وه.

ئهی خوا له قورعانا نه یفه رموو، خۆتان وه دهستی خۆتان مه خه نه تالوکه وه، ده ی من ئه گهر ده دوانزه سه عات جیره نه خۆم، کویرییم داتی، ئهی ئه وه تالوکه نییه؟

ده ی باشه، هه ر وه ختی هه زم وه جیره وه بوو، بانگته که م

وهیهکۆ ئەچینه مزگەوت و یەک دوو جێرە ئەخۆم، خوامەوخواسە
کەسێ لە دەمت ببیسی...

مەلا رەنگی دەپەریت:

جا من حەقم پیتۆ چییە، منیش نەیهژمی، خوای بانێ سەر ئاگای
والیت.

باشە ئێو هەر یەژن خوا بۆیە پۆژووی فەرز کردگە تا
دەولەمەن حالی برسی بزانی، ئەو فەقیر بۆچی پۆژوو بگری؟ تا
بمری؟ ئەو من جێرە بخۆم یا نەبخۆم؟ دەو هەر لێی گەڕی خوا
خۆی ئاسانی ئەکا.

لاوخاس خاوەنی دێیە، سەرگەورەو ئەو برکە خەلکەیه وا لەم
ئاواییەدا دەژین، بکوژ و ببڕ خۆیەتی و بەس، بە هیچ شیوەیهک
قسەو پەت ناکریتەوه، ئەم پیاوه تەنانهت خۆی بە خاوەنی
مزگەوتەکەیش ئەزانی، جا بۆ نا! راستە ئەم مزگەوتە مالی خاویە،
بەلام بە فەرمانی باپیرەو ئەو بونیادنراوه و بە ماندووبوون و
رەنج و بازووی کوڕ و کەسەکانی خۆی سالانە سەربانی دوو
سواغە دەکریت و بە قورپەسوورە رووی دەرەوهی بە دەسمالیک
سفت و لووس دەکریت.

ئەم پیاوه بە گوڕ و چاپووکە، لە کاتی توورەبوونیدا دەچوو
پێست و کلێشەو باپیرەو دەمی هەرزەکارییهوه و تەپو وشکی
پیکەوه گر تێبەردەدا، کاتیکیش کە دەچوو خەلوەتی پۆحییەوه و
قوول تێدەفکری و بیروی دەکردهوه، ئیتر دەبووه باپیرەیهکی
تۆبەکار و خوداناس و گرینۆک، ئەو هەمیشە گالۆکیکی بەرووی بە
دەستەوهیه، ئەو گالۆکەو لەگەڵ خنجیریکێ دەباندا، کە لە

باپیرییه‌وه به میراتی بۆی ماوه‌ته‌وه، وهک و هه‌ردوو چاوی خۆی ده‌یانپاریزیت، به گۆچانه‌که‌ی ده‌ستی، به‌ردی به‌ر پیی خۆی پی لا ده‌دات و جار‌جاریش که‌مه‌ی گۆچانه‌که‌ ده‌نیته‌ سه‌ر نه‌ره‌ی شانی، له‌ کاتی بیتاقه‌تیدا خۆی به‌سه‌ریدا ده‌دات، رانه‌ مه‌پیشی پی راده‌دات، هه‌لبه‌ت کاری تریشی پییه‌تی، هه‌ر بۆ نمونه، ئە‌گه‌ر ئافره‌تیکی بینی له‌ کاتی مالینی په‌چای راندا چارۆکه‌که‌ی له‌ پشته‌وه تا خوار کۆکی دانه‌پۆشی بی، ئە‌وا چه‌ند جارێک نووکه‌ گۆچانی‌ک به‌ به‌ردی‌کدا ده‌کیشیت و ئیتر ته‌واوا! یان جارێ له‌ جاران لاساری و بزوییه‌کی له‌ هه‌رزه‌کاری‌ک بدیبايه، نووکه‌ گۆچانیکی پیوه‌ ده‌ژهند و پیی ده‌وت: ئاقل نه‌وی خراوت پی ئە‌که‌م، میرازت ئە‌که‌م میران.

ئیسناش که‌س نه‌یزانی له‌و خراپ پی کرده‌نه‌ مه‌به‌ستی چی بوو. مه‌لا که‌می ئە‌ولاتر کرووشکه‌ی کردووه، با ئە‌وه‌م له‌بیر نه‌چیت بیژمی، که‌ لاوخاس، خۆی به‌ ساحیب و بزینه‌ری مه‌لای ده‌ستوپیی سپی ده‌زانیت، ئی هه‌ر وایشه، ئاخ‌ر له‌ پال یارمه‌تییه‌ جاربه‌جاره نه‌ختینه‌یه‌کانی لاوخاسدا، ئە‌گه‌ر زه‌کات و سه‌رفتره‌ و سوال و ساقه‌ی گونیدی نه‌بیت، خۆی و ژنه‌ شیئۆکه‌که‌ی و که‌نیشکه‌ ژیر و خوینه‌واره‌ شیرینه‌که‌ی، سال به‌سه‌ر نابهن و ده‌مرن.

پاش نسکۆکه‌، لاوخاسی کۆنه‌مارکسی و کوردپه‌روه‌ر، ده‌چیت بۆ چه‌ج و ده‌گه‌ریته‌وه، به‌لام چه‌ج نه‌ به‌خاس ونه‌ به‌خراپ کار له‌ بیروب‌اوه‌ری ئە‌م پیاوه‌ ناکات و ته‌نانه‌ت که‌شیده‌ زه‌رده‌که‌یشی نه‌کرده‌ می‌زه‌ر و له‌ پشتیشی نه‌به‌ست، ئە‌و هه‌رگیز پییشی خۆش نه‌بوو به‌ حاجی بانگی بکه‌ن.

ئە‌و رۆژه‌ی له‌ چه‌ج ده‌گه‌ریته‌وه‌ و ده‌گاته‌وه‌ مال و ناگات،

گهوره و بچووكى ئاوايى دهچنه پيرييهوه و يهك له دواى يهك دهستى ماچ دهكهن و ئهويش بونيان پيئوه دهكات و ماچيان دهكات. چاو بو ژنهكهى دهگيريت، لهناو ئاپورهي پيشوازيكه راندا ديار نيه، كه ميك دلى داده خورپيت، پاشان خوى دلى خوى ده داتهوه و ده لئيت: ئه گهر نه مردپيت، ئهوا شه و تيرى ماچ ئه كه م و به خومبييه وه ئه نووسينم.

كه دهگاته بهر دهركى هه وشه، خانمى حاجى ژن دهچپيته پيرييهوه و به شه رمه وه، شه رميكي ژنانهى شيرين، شانى ماچ دهكات، ئيتر له ويذا، كه ده بينيت ژنه له گويزى ساغ ساغتره، حاجى وهك گول دهگه شيته وه. راسته ئه و زور بيري گهوره و گچكهى خيزانه كهى كردوه، به لام ئه وه نهى رۆژووانيك له هاوينا بو قوميك ئاوا، تينووى ژنه كهى و دوى مزرى مه شكهى سه ر كونده لانه كهيه، بويه ده لئيت: ژنه كه يهك جامولكه دووم بو بيره و خوتيش بى به رانبه رم دانيشه. حاجى ژن ده لئيت: وهى به سه ر چاو و به په له ده چيت پر كاسه دارينه كه دوى بو ده هينيت و كه وچكه دارينه كه ش، كه به ده ستبييه وه گرتوه، بو دريژ دهكات و ده لئيت:

((فه رموو حاجى.))

((كه وچكم نه گه ره كه و پيشم مه يه ژه حاجى.))

((باشه حاجى.))

((يه ژم مه يه ژه حاجى... حاجى حاجى، بى دانيشه.))

لاوخاس جامولكه دوكه ده نيتته سه ره وه و چوربى دهكات و ده لئيت:

((ئوووخه يش، له م ريو بانه دوور دريژ نه مردم و هاتمو،

ئۆخەيش..))

پوژى پىشتر ھەوال گەيشتبوو ھاوايى، كە حاجى بەيانى بۆ
نيوھرۆكەي دەگاتە جى، بۆيە كورە گورەكەي نەوھنىكى دابەستە
سەردەپرېت و ئىستا حاجى، كە گەيشتووھتەوھ مال، لە ھەوشدا
يەك ريز قازانگ بەسەر ئاگرەوھ جۆش دەخوات و نەختىكى تر
شيو ئامادە دەبېت. لاوخاس لە برسانا لاکەي دلای دى:

((ئافرەت برسېمە..))

حاجى ژن بۆ پىشوازيى پياوھكەي، كە دوو مانگە لىيان دابراوھ
و ھاوايى، دەللىت خۆلى قەبرستانى بەسەردا بىژراوھ، ئىستا مېردە
خۆشەويستەكەي بە سەلامەتى گەراوھتەوھ، وھك بووكى
تازەدابەزيو، خۆى داوھ لە تەل، بە پرويەكەي گەشەوھ دەللىت:
((بەسەر چاو حاج، ھە...))

لاوخاس چاويكى تى دەپرېت...

((بەسەرچاو پياوھكە، ھەلەان چىشتت بۆ تىرم..))

((چىشت ناخۆم، ماسمان ھەس، ئەگەر ھەسمان، نان و ماسىكم
بۆ بېرە...))

ئەو نيوھرۆيە خەلكى ھاوايى لە مالى لاوخاس نان دەخۆن و ھەر
يەك بۆ مالى خۆى پەرتەي لى دەكات.

ئەمرو دوويەم پوژى ھااتنەوھى حاجىيە، بۆيە خەلكى
ئاواييەكانى دەوروبەر بۆ بەخىرھااتنەوھى پوودەكەنە مالەكەي،
شەوى پياوانى دى كە ھەموو قەوم و قىلەي خوين، دىنە ديوھخان
و تا درەنگانى شەو دادەنيشن و تاك و تەرايان، كەم كەم لاوخاس
دەدوينن و ئەوسا بەجى دەھيلن، ئەو كەسەي، كە لەگەل پياوھكاندا

هه‌ئاستیت و بو پتر خوشیرینکردن، کیچ چووه‌ته که‌ولی، مه‌لا بیلاله، بو‌یه وه‌کو گورپه بازیک د‌دات و له لاوخاس نزیک ده‌بیتته‌وه، پشت د‌داته دیواره‌که‌وه و ده‌لیت:

((یاخوا به‌خیربیتته‌وه حاجی.))

((گویت لی نه‌بوو به ژنه‌که‌مم وت، پیم نه‌یه‌ژیت حاجی!!))

((به‌لی قوربان، ئیتر منیش نایه‌ژمی.))

لاوخاس دل‌نیا‌یه له کورپه گوره‌که و ژنه‌که‌ی، که له‌و ماوه‌یه‌دا، ئەم لی‌ره نه‌بووه، هر شتیک پرووی دابیت، به‌وپه‌ری ده‌ست و دم پاکیه‌وه بو‌ی ده‌گیرنه‌وه، به‌لام چونکه سروشتی مه‌لا باش شاره‌زایه و ده‌زانیت که‌می ده‌ستی زیاد پیوه‌نانی هه‌یه، بو‌یه ده‌یدوینیت و ده‌لیت:

((ده‌ی مه‌لا بی‌ژه.))

((وه‌لا چی بی‌ژم، یاخوا به‌خیربیتته‌وه و خوی بانی سه‌ر لیت

قبول بکات.))

((له‌وه گه‌رئ، بی‌ژه بزائم کئ هات و کئ پویی و چی بوو و چی

نه‌بوو؟))

((پوژئی پو‌لی له کورپه‌گه‌ل هاتن و دوو پوژ لی‌ره دایان کوتا،

دوای سی پوژ پو‌لیکی تر هاتن سو‌راغی ئەوانه‌ی پیشوویان کرد،

دوو پوژئی تری پی چوو پو‌لی تر هاتن و وتیان قبول ناکه‌ین ئەم

جامانی سوورانه له سنوره‌که‌ی ئیمه‌یا ته‌راتین بکه‌ن و خه‌لکمان

لی بره‌ویننه‌وه، وه‌ قسه‌ی خو‌ش هه‌وله‌ده‌ین تا دووریان بخه‌ینۆ،

ئه‌ینا شه‌ر! دوایی بیستم که‌وتوونه‌ته موفاوه‌زاته‌وه و لیک

جیابوونه‌ته‌وه.))

مه‌لا لهم بار و بابه‌ته زۆرى پيسا و هيچى واى پى نه‌ما.
لاوخاس خه‌وى ديت، يان راستتر وايه بلين، حه‌ز ده‌كات خه‌وى
بيت و دلشى نايه‌ت به مه‌لا بلت، دوو مانگه له باخه‌لى ژن دابراوم
و تامه‌زرۆم، ئيستامه‌لا و لاوخاس پاليان به ديواره‌كه‌وه داوه و
يه‌ك پشتى ليكيان جيا ده‌كاتوه.

ئى ئمىكى لاوخاس به‌سه بو ئه‌وه‌ى، مه‌لا جله‌وى بو شل بكات و
بدوى.

((ئم...))

((قوربان، فلانه كه‌س هات و هه‌والى پرسيت.))

((مه‌منونم.))

((ئو زه‌لامه‌ى وا تو حه‌زت به چاره‌ى نيه‌، هات و برى

غه‌يبه‌تى موختارى ديكه‌ى خويانى كرد.))

((ناجسنه.))

ئيتير لهم بابه‌ته و مه‌لا قسه‌يه‌كى خيى به زاردا نه‌هات و
هه‌رچى وت و ناوى هه‌ر كه‌سيكى به‌د رفتارى ده‌زانى، نه‌گه‌ر
هيچى لى نه‌بيستبن، ئه‌و بو‌ى هه‌لده‌واسين و به لاوخاسى ده‌وت،
ئه‌ميش هه‌ر ده‌يوت ناجسنه، چونكه هه‌رتكيان روويان له
ديواره‌كه‌يه، رووخسارى يه‌ك نابينن و مه‌لا نازانيت لاوخاس
خه‌وه‌نووچكه‌يه‌تى و به‌ئاسته‌م دلى لاي ئه‌وه.. ناوى چهن كه‌سيكى
تريش ده‌هينيت و ئه‌ميش جار نا جاريك، ئمىكى بو ده‌كات و
ده‌ليت، ناجسنه، ئيتير كه‌س نه‌ما ناجسن بيت و ناوى نه‌هينابيت بو‌يه
ده‌چيته سه‌ر ئايه‌ت و فه‌رمووده و لاوخاسيش ئه‌م جاره به‌راست
شه‌كه‌ته و خه‌وبردوويه‌تياه‌وه، مه‌لا له دريژه‌ى قسه‌كانيدا ده‌ليت:

((پیغهمه ری نازدارمان فہرموویہ تی، ویستی بلئی: (فرہوتن
قورعاناں خوْشہ، ئیزنم دہ برؤم)) و لاوخاس بہ ئاگادیت و دلئیت:
(ناجسنہ.))

مہ لا ہوار دہکات: ((لاو خاس کفرت کرد کفر! بیکہ لہ رای خوا،
ئہستہ غفیرہ لّلا بکہ.))

((بؤ؟ کفری چیم کرد مہ لا؟))

((من پیغهمہ رم وت، پیغهمہ را!))

((ئہستہ غفیرو لّلا، گوناحہ کہی وہ ملی تو، ہہ لّسہ برؤ و مہ موہرہ
سہر گوناحیکی ترا، ہہ لّسہ برؤ و بہ یانی بیرو، ہہ لّسہ خہوم تی.))
جا جگہ لہ وہی لاوخاس لہ حہج ہاتووتہ تہ وہ، ہاوکات ئہ مرؤ بؤ
زوریک دیسان جہ ژنی قوربانیشہ و گوندنشینانی دہوروبہر بؤ
خیرہاتنہ وہی حاجی، بہ جل و پؤشاکی پاکہ وہ پرودہ کہنہ دئی.
دیوہ خان لہ رؤژانی ئاسایی زیاتر لہ میواندا جمہی دئی، ئہرکی
(فہدی کورہ گہورہ، پیشوازیکردنہ و (ملکو)ی کورہ ناوہنجی
سینی سینی ئاوی مووارہ کی زہمزہم دہگیزیت و (سیروان)ی کورہ
بچکولہ یش خاولیبہک لہ و خاولیبانہی کہ باوکی لہ بہ غذا کرپونی،
داوہ تہ سہرشانیدا تا دواي ئاوخواردنہ وہ، پیاوہکان دہم و سمیلی
پی بسرن، بہ لام بریک لہ وان لہ جیاتی دہم سرپن، خاولیبی
مووارہ کی مالی خوا، ماچ دہکەن و دہہیننہ بان چاویاندا.

یہ کی لہ پیاوماقوولانی میوان، گہرہ کیہ تی ہہنگاو ہہنگاو، ہہر
لہ بہ غداوہ تا دہگاتہ مہککہ و مہدینہ، حاجی ورد و درشتیان بؤ
باس بکات.

ئئ حاجی باسی سہ فہرہ کہت؟ رپوبان، مہککہ و مہدینہ، خاس و

خراو...

((مهككه و مهدينه خراو نيه، به لام شهيتانه كه ي نهوي، نهو شهيتانه ي، كه خوشه ويستی خوا بوو و له عنه تی لی کرد و کردی به لا به سهر گروي موسلمانانوه، له ویش ههس، ئی نه گهر نهوي، چون خه لکی دزی له میوانی مالی خوا نه کهن...

رېوبانیش فره دوور و دريژ و پرووکينه ره، لهو سارا وشک و برينگه ی عاره و سانا ته پوتوز بنيادهم کویره کا و له بی ئاوييدا کورکوری تيا نه خنکی، نازانم نهو حوشتره وانانه چونی تيا گوزهران نه کهن، يه ژن له دووری ريگا که کانياو و بری سه وزایی و وشترخوار ههس، به لام من به چاو هيچم نه دی... کوره مهككه و مهدينه نه کهمه قوروانی شاره که ی کاک نه حمه وی شيخ و پيره قه لای هه ولير، جا خو من هه وليریشم نه ديگه...

ده به خوا قه سه م نهو سارای عاره وه م لی تاپو بکه ن وه عانه يه ک نه مگه ره که، که می تيفکرين باشه قه ومه که... تيفکرين، خوا نهو سارايه ی به نه وان وه خشيوه و قوپی قه راخ و شلير و ناوخوانيش وه هه مه.))

زوربه ی قسه و باسه کانی لاوخاس به دلی مه جلیس نه بوو، بویه له کورتي بریپانه وه و کپی بالی به سهر دیوه خندا کيشا، پياو ماقوولی ناو مه جلیس، کوخه يه کی بو کرد و قورگی پاک کرده وه و وتی:

((کورپينه نه روين؟))

هه موو جووته پي هه لسان و له بهر ده رگه که دا فه هد، هه ر میوانیک و ته زوييه کی دهنک سووری گوله نگ که سکی دايه

دهستيان و كلاويكى زهردى حاجييانى كرده سهريان و به رپى
كردن.

ئىستا لاوخاس ماندوويه تى ده رچووه و سهردانىكه رى داويه تى
له كزى و هزى به ديتنى ماموستا ئه ولفه تاحى ئىمام و وتاربيژى
شاروچكه يه. ئه و ماموستايه ي كه قورعانى به مه لا بيالال خه تم
كردووه و ده رسى زانستى ئيزهار و كافى و دوو زانستى تريشى
داوه تى. ئه م هزه ي خو ي به مه لا بيالال وت و ئه ويش پيى
گه شايه وه و وتى: من حازرم...

به يانبيه كى زوو ده كه ونه رپى و بو چيشته نگاو ده گنه جى و
ده چنه خزمه تى ماموستا. قه يريكى لا داده نيشن و لاوخاس
دياربيه كه ي كه عابايه كى سورمه يه، پيشكه شى ده كات و مؤله تى
رؤيشتنى لى ده خوازن. به رله وه ي له مال ده رچن، موسته عيدىك، كه
زورى نه ماوه مؤله تى مه لايه تى له سه ر ده ستى ماموستا وه ربگريت،
به خو ي و كابرايه كى لاديبويه وه دينه ژووره وه، موسته عيد به
ماموستا ده لىت، كه ئه م كابرايه ته لاق هاتووه به ده ميда و پيشم
ناليت سوينده كه ي چون خواردووه! ماموستا داوا له كابرا ده كات تا
چونبويه تى و چيبه تى ليقه ومانى خو ي و سويندخواردنه كه ي بو
باس بكات و ته لاقه كه يشى چون خواردووه بگيرپيته وه. كابرا به
دوور و دريژى باسه كه ي، كه زور بيتام و ناشيرين بووه،
ده گيرپيته وه و ده لىت:

وتم: ((ژنه كه سى ته لاقه ي من (ده ست ده خاته سه ر سينگى
خو ي) له تو كه وتبيت و (ده ست بو ماموستا دريژ ده كات) به هيچ
شيخ و مه لايه ك چاك نه بيته وه.))

موسسته‌عید، که چەند مانگیکی تر دەبیتە مەلای دوانزە عیلم و لە تەمەنیشدا چەند سالیکی لە مامۆستاکی خۆی گەورەترە و زۆریشی خۆش دەوی، بە کابرای تەلاقخواردوو دەلیت: ((هۆش کەرە هۆش))، ئینجا ناھیلیت مامۆستاکی بیتە گۆ، دەلیت: مامۆستا ئەمە ئیشی منە و تۆ لێی گەری بۆ خۆم.

دەی باشە تۆ بۆی چاک کەرەو.

موسسته‌عید بە کابرا دەلیت: بچۆ بۆ بازار دوو کەللەشەکر بکەر و وەرەو. کابرا دەروات و تا دیتەو، موسسته‌عید ھەموو شتیکی پیویست بە چاککردنەوێ تەلاق ئامادە کردوو. کابرا بە دوو کەللەشەکرەو دەگەریتەو و لە خۆشیدا پێی ناکەویتە سەر زەوی. موسسته‌عید دەلیت: ((ئەو توورەگە، کە دوو چنگ کا و گۆیلێک جووی تیاہ بەکە سەرت و ھەردوو دەستت بنی زەوی و دووجار وەک نیرەکەر بزرەپینە... دەی زوو زوو.))

کابراش چی پێ و ترا وەی کرد و موسسته‌عید وتی: برۆ تەلاقت ھەر نەکەوتوو!

مامۆستا و لاوخاس و مەلا بیلال واقیان ورمما. مامۆستا بە موسسته‌عیدی وت، کە پشتی بە چ ئایەت و ھەدیس و فتوای کام ئیمام و مەزھەب بەستوو؟

موسسته‌عید وەلامی دایەو و وتی: مامۆستا ئەبیت عەقل و نەقل لە کاتی خۆیدا بسازینین، ئاخر کەر چۆن تەلاقی دەکەویت؟!

مامۆستا سەری بۆ لەقاند. موسسته‌عید ھەردوو کەللەشەکرەکی دایە مەلا بیلالی ھاوڕێی و حاجیی لاوخاسیش، پارەیی دوو کەللەشەکرەکی دایە کەرەیی تەلاق نەکەوتوو.

(ئازا و گولانه)

هميشه له ناوهختدا دسته پارتيزانه كان خويان دهكرده ئاواييدا و سهردهسته رۆشنبیرهكهيان لای دهدايه مالى لاوخاس و(يهزى) كورپه ههره بچكۆلهكهى گهرمتر له باوكى دهچوووه پيريهوه و خزمهتى دهكرده و به وته شورشگيريهكانى سهرسام دهبوو و رۆژ له دواى رۆژ پتر دهخرۆشا و جۆشى دهسهند. يهكى له كورپهله لاه رۆشنبیرهكانى خۆشهويستى لاوخاس و يهز(ئازا) بوو. ههر يهزىش بوو جارئ، كه مى باسى جوانى (گوله)ى كچى مه لای دى بۆ كردبوو.

سال هات و سال چوو، رۆژئ يهز دهچيته لای فهده و ههزى خوى لا دهركينيت. جار و دوو و سى، دواچار فهده ئهم ههزى يهز بۆ باوكى باس دهكات. پاش چهند رۆژئيك باوك بانگى فهده و يهز دهكات و دهليت:

((يهز، كورم وا بزانم ترست له خوينرشتن شكاهه!))

دواى نامهيهك له باخهلى دهردههينيت و دهيداته دهستى كورپه گچكه و به فهدهيش دهليت:

((تۆ له دى (پيرخدر) بهولاهه مهچۆ و چاوهريى يهز بكه تا دهگهريتهوه لات. يهز تويش ههر سهعاته ريهك به پى دهپويت، دهچيته لای شيخ تهپه ماشى سهرهكجاش و نامهكهى ئهدهيتى و ئيتر ئه و خوى ئهزانى چى ئهكات.))

پيش نيورۆ يهزى سلت و سووك و سوول دهگاته جى و نامه

دهداته دهستی شیخهوه و دهلیت: من کوری لاوخاسم.
شیخ زهرفی نامه هه‌ده‌پچریت و دوو جار ورد دهیخوینیتهوه و
بزهیهک به پرووی یهزدا دهکات. نامه‌که تیندا نووسراوه:

(مام جاش ئەم کاتەت باش...)

یه‌زی کورم‌ه‌زی هه‌یه تیکه‌لی کورگه‌ل بی، نه‌سیحه‌تم کردگه،
که‌چه‌کی شه‌ره‌فی کرده‌شانا و له‌ه‌هر شوینێ که‌وته شه‌ره‌وه
هه‌تا پیتی ئەکرێ، ده‌س له‌جاش پیا‌ریزی، چونکیم ئەزانم زۆربه‌ی
هه‌ره‌ زۆری جاش، عه‌سکه‌ری فیرارن و به‌چه‌کی هه‌ژاری
میله‌ته‌که‌ی خۆمانن، ئاخ‌ر ئەو جاشانه‌ی ئیسا وان لای تو، بریکیان
لای هه‌مه‌بوون، یه‌ک دوو کادری خو‌پریله‌ ناویان لای نان، (پاکه‌ر
و ماکه‌ر)، بۆیه‌ ئەوانیش وتیان: ئەچینه‌شار و ئەبینه‌جاش،
جاشنیزه‌که‌ر، زۆر خاستره‌ تا پاکه‌ر و ماکه‌ر.

به‌لاوه‌ وه‌ تو‌یه‌ژم، ئەوسا وه‌ یه‌ز: تو‌ تا پیته‌کرێ، کوری خه‌لکی
وه‌ گوشت مه‌ده‌، ئەوانه‌ بۆیه‌ له‌ به‌ره‌ی شه‌ری ئەو دوو خوانه‌ناسه
پایان کردگه‌، تا نه‌کوژرین، ده‌ی تو‌یش وریایانوه‌ و مه‌یاندره
قلبه‌یه‌کا و وه‌ کورگه‌لی لای هه‌مه‌ مه‌یاندره‌ گوشت و که‌سیشیان
پێ وه‌ گوشت مه‌ده‌.

من وام وه‌ یه‌ز وتگه‌، ده‌س له‌ جاش نه‌وه‌شیتێ... به‌لان له
شه‌را وه‌ دووربینه‌ی وا تو‌ بۆمانی ئەنیرێ، جا با هینه‌که‌ی
خو‌تیش وئ، چاو هه‌لخا و وه‌ دوا‌ی کلاوسوور و سه‌وز و
خۆله‌میشیا بگه‌رێ، هه‌ر که‌ یه‌کیکی وه‌دی کرد و زانی وا له
حوکمی تفه‌نگه‌که‌یا، مشتێ لای بگرێ، مشت له‌ ناو چاو و ته‌ختی

تویلی بگری و تهختی کا، ئا من ئاوا دلم ئاو ئه خواتو، جا بویه داوات لی ئه کهم ئه مانهم بو بنیری: کلاشینکوفیکی موزهللی و مه غزه نیکی حه فتاوپینجی و چوار مه غزه ن سی فیشه کی و سه ت و نه وه توپینج فیشه کی گولله گر. هر خویشت وه ئوتره میله کهی خوت شته کان و یه زم بو بگه یه نه ره ئاوی پیرخدر.

جا خوامه و خواسه بومی نه نیری، بوم نه نیری، وهی له حالت، خو تیتته بیرت له شورشی ئه یلولا چهن جار فریات که وتم و نه م یه لا دهرتکن و ئاوپووت بچی.

ئیمزا: لاوخاس

ئه وهی لاوخاس له نامه که ییدا داوای کردبوو، شیخ له ماشینه کهی خوی له تهک پینج پارچه سیگاری رۆسمه ندا، که لاوخاس هه رگیز نهک له شیخی کونه هاویری و تازه جاش، له فه هدی کورپیشی داوای ناکات، بارده کات و به یه زه وه ده یگه یه نیتته وه لای فه ه.

عه سری هه مان رۆژ، پیویستی ته واو بو پر چه ککردنی یه ز گه یشه جی، لاوخاس کلاشینکوفه کهی به ده سته وه گرت وهه لگیر و داگیژیکی کرد و وتی: ته قه ی پی نه کراوه.

پاشان دووربینه که یان دا به ده سستییه وه، ئه ویش نایه چاوییه وه و ریکی خست و پروونی کردوه و (به ه به ه) یکی بو کرد و وتی: یه ز، ئه زانم ته ققه ی زورت به تفهنگی ئازا کردوه، ئه ها ئه و به رده ت وه و قه دپاله وه دیوه، که می دووره، قهینا ئاده ی فیشه کیکی پیوه نی. یه ز له سه ر ده م بو ی که وت و مشتی لی گرت، لاوخاسیش به

دووربینه که ده پروانی، زرم.
نا سه ری کرد.

فیشه کی تر و، زرمیکی تر.

نا، که میک کورتی کرد و جوولاندی، به لام به شکاندن قبولمه.
لاوخاس، نا بیده ره خوّم، له زوویشه وه ته قه م نه کردگه، هر
له سهر چنچک تفه نگیکی نا به برده که وه، فه هد به دووربینه که ی
ده پروانی...

((باوه، که می سه ری کرد.))

فیشه کیکی تر و به رد ورد و خاش بوو و توژیکی سپی لی
هه لسا!

دوچار لاوخاس، هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و به یه زی وت:
یه ن، من چه زناکه م عاره ویش بکوژیت، تا پیّت نه کری
بیانترسینه تا سهر دهرنه هینن، خو نه گه زانیت فایده ی نییه،
نه و ساکه ده س مه پاریزه، ئاخر که شه ر بهر قاپیی لیّت گرت، خوا
نه تگری، نه گه نه یکه ی، زوریان لیمان کوشت و فرده مان له عاره وی
هه ژار و به دبخت کوشت و هیچ لایه کمان، هیچمان وه هیچ نه کرد،
نه م شه ری هه مه نه یکه یین بهرگرییه بو مانه وه تا نه یه ن، له ریشه
هه لمان ته کینن و له جیگه ی خو مان دهرمان په رینن.

یه ز له ماوه ی سی چوار مانگیکدا له دوو پرووبه پرووبونه وه دا،
نه به ردیی خو ی دهنوینیت. نه م کوره چاونه ترسه فیشه کی به
خه سار نه ده دا، ئاخر لاوخاسی به نه زمون پیی وتبوو: (فیشه ک به
خه سار مه ده.) خو مه رج نییه به خه ساری مه ده، هه ر کوشتنی
به رانبه ر بیّت، پیکانی پیی، ران و لاشانی، هه ر شوینیکی

ناکاریگریش بیکیکیت و ترس بخهیته دللی دوشمنه وه، هر به
خه سارنه دانی فیشه که.

له و شه ره سهخته دا، که کورگهل تیادا شان و یه زی تیادا
پیکرا، هه له ی خوی بوو، ئی پاشه کشه یه کیکه له هونه ره کانی شه ر،
ته نانه ت له گفتوگویشدا که شه ره، به لام شه ریکی سارد، ده بی ت
بزانی ت بو ده کشینی ته وه و چو ن ده کشینی ته وه!

پاشه کشه له ناو گهرمه ی شه ردا، زانی نی گهره که، هه رچو ن خاو
و خلیچی ترسنا که، ئاواش هه لسه و هه لی نابج و خو کو ورکردنه وه
و زکه خشکیش هیچ نه نگیه کی تیا نییه، به لام یه ز، له به ر
ناشاره زایی بووی ت یان شه رم و عه یبه، جووته پی هه لده ستی ت و
ریزی ک فیشه ک به سه نگه ری به ران به ره وه ده نی ت، هر له و کاته دا
فیشه کی ک دی ت و چیخ ده کات و کی ری ک به ته ویلییه وه جی ده هی لی.
یه ز ده ست ده بات و له پی به خوین ته رده بی ت، داده نی شی ته وه و به
شین هی جه مه دانی به که ی به سه ر برینه که یه وه تووند ده جه ری نی ت، که
ده گاته وه مال، باوکی له برینه که ی ده روانی ت و ده لی ت:

کور ی لاوخاس هر ئه وی له رو وه وه بی کری، خو ئه گه ر
له پشته وه گولله لی بدایتیه، زور خه فه تم ئه خوارد، کور ی خو م.
ئازا و یه ز هاو ری یه کن و هر کاتی ئازا ری که وتی ته دی
لاوخاس، لای داو ته وی، که هه والی بریندار بوونی یه ز ده بی سی ت،
ده چی ته سه ردانی و شه وی لای ده می نی ته وه. شه وانه لاوخاس زوو
ده خه وی ت و به یانی ش له گه ل کازیو هدا به ئاگا دی، یه ز و ئازا
ده می ننه وه و ئی تر ئازادانه باسی هه موو شتی ک ده کن، سیاسه ت و
شو رش، دانوستان و داش و ئاش، یه ز به ئازا ده لی ت:

((بۆ شهوئ ناچيته مالى مهلا، ئەو پۆژە مهلا پيى وتم ئازام
خۆش دەوئ و هەزمە پۆژيک، که هات خۆلکى مالى خۆمانى
بکه م.))

يەز، که تەمەنى دەگاتە شەش سالى، لاوخاس دەينيريته شار و
تا سيى ناوهندى دەخوينيت و ئاگرى شەر هەلدەگيرسيته وه و ئيتەر
يەز له قوتابخانە دادەبرئ و دواى نوچدانەکش ناگەرپيته وه. جارئ
لاوخاس پيى دەليت:

((يەز، کورم يەزبە، ئاواتمە وهک يەز وريا و جەسوور و
بەهەلمەت بيت، ئەو هەش ئەسپەبۆرە با لەژير رکيفتايى، له مهکتەب
داو رپايت، بکۆشە له کيتاو خویندەوه و سوارچاکيى دانەورپييت،
خاسە کورپى پيرەزئ!!))

يەز کورپيکى دەستودەم و داوینپاکە و جيى متمانەى مهلا بيلالە،
هەر بۆيە بەين نا بەينى، کەنیشکە تاقانەکەى دەنيريته لاي، تا باشتر
له خویندەنەوهدا قال بييت، جا بۆ جيى متمانەى نەبييت، کورپى
لاوخاس، لاوخاسە و ئيستا لاوخاسى باوک بە يەز دەليت:
بۆرەسوار.

تۆ له وه گەرئ، ئيژم بچم بۆ مالى مهلا بيلال؟ ئازا پرسى.

((يەز وتى: بۆ نا، بچۆ و زەرەريش ناکەى.))

يانى چى زەرەر ناکەم؟

مهلا پياويکى دلپاک و خۆشەويستى لاوخاسە، ئەم مهلايە چەند
سيفهتى جوانى هەيه، دلپاک و سينەساف و کوردپەرەرە و
دەنگيشى زۆرخۆشە، جار جار هۆرەى جافى و قەتاريش بۆ باوکم
دەچرئ، دەنگيکى پيوهيه هەوت بەردى داووتە تەنگەى عەلى

مەردانا. بچۆ شەوئ بچۆ، كەنیشكە كەيشى، كە بۆم باس كردي،
 ژير و سەلار و خویندەواريشى زۆرباشە، ئاھ، بەلام خۆزگە
 ژنەكەى ئەوئە شیتۆكە نەبووايە، بەلام كەنیشكەى گول ھەى گول!
 دە با نەختى باسى گولالە و قسەيەكى خۆشى دايكىت بۆ بكەم تا
 كەمى پى بكەنيت.

ئەوئە بۆ وا پيشت خواردووئەتوئە، ئازا؟

باشە باسى بكە، بەلام شاعيرانە نا.

ھھھ ئاخىر زۆرجار پياو ناتوانى باس لە جوانيىكە بكات، ئەگەر
 پەنا بۆ زمانى شيعر نەبات، تەنانەت دەربرپىنى خەم و خەفەتيش،
 نابىنيت زۆربەى زۆرى دايكانمان بۆ لاواندەنەوئەى كۆرپەكانيان، لە
 شين و شايدا، پەنا بۆ شيعر دەبەن؟

دايكي گولە جنۆكە دەستى لى وەشاندووئە و سووكە شيتيىك
 بووئە، بەلام سەربارى شيتۆكە بوونيشى لە قسەى خۆشى خۆى
 ناكەوئيت. ئەم ژنە شيتۆكەيە لە رېوبان و ھاموشوئيدا و لە گشت
 جىيەكدا دەست رادەوئە شينيت و لەبەرخۆيەوئە قسە دەكات.
 كەرەتيىك پۆلە كەنیشكەى توولەكى دى، دەچنە سەريدا و دەرپوانن
 بەسەر بەردەنوئىژى (كانى ژنانەوئە) دانىشتووئە و لە پەسا دەلئيت:
 وەى... وەى دە لاچۆ، دەستت لە بەرۆكم بەردە، دە وازم لى بىرە
 ئۆوۆى.

يەكيىك لە كەنیشكەكان لى دەپرسى: ئەوئە كىيە وا دەستى لە
 بەرۆكت گيركردووئە و لە كۆلت نايئەوئە؟ ئەوئەيش دەلئيت: دە
 چووئەم، ئەوئە دەستەخوشكەىم پىم يەژئيت با پانى وە پانى بكەين.
 لى دەپرسى: ئەى بۆ لىليا نايكەى؟

وه لامي ده داته وه و ده لئ: جا پاني وه پاني له زه تي كواني.
ئيجا گوله! تا خوا هزكا گولئي دايه شيتوكه جوانه
گوله، كه دم ده كاته وه، خونچه ي گوله باخيكه و تازه
پشكوتوه.

كه پي ده كه نيت و ده تريقيته وه، باره كه ويكه و قاسپه قاسپ
ده قاسپينيت.

كه بيتاقت ده بيت، گوله مينايه كي زهر دباوي دم زهر ده پره و
ده مي ناو ته يه ك.

كه ده گري، گوله شه ويويه و باخچه ي ئيواره غه مگينه كان
عه ترپرژين ده كات.

كه راده كشيت، خه رمانيك له گوله لاولاوه و چنگي له بالاي
سپيچارايك به رداوه.

كه ده خه وييت، گوله شيلانيكه و له بهر تريفه ي مانگه شه ودا
ده بريسيكته وه.

گوله هه ر گول نيه، گوله فريشته يه كه و له ئاسماني
كورده واره وه بهر بووه ته وه سه ر ئه م ئاخه.

+++

به سه ر كانياوي مزگه وته كه وه، كه به كه پريك له قاميش و قه رهم
سه ري گيرابوو، خو مان فينك كرده وه و ئوخه يه ك به له ش و
رؤحماندا گه را. ئيجا ئازا كوله ئاسني خو ي له پشت به ست و
خزمينه خو تان بگرن و هاتين. من و ئازا شان به شاني يه ك
ده رويشتين، من ته واو ئاشناي سروشتي ئه و بووم، كه كشايه

دواوه و شانی له شانم سوی، زانیم پرسپاری ههیه.
وتم بیژه...

وتی: چهن جاری له دهمی ئەم و ئەوم بیستووه دهلین، ئیوه له
تورمه‌ی پیره‌لین، پیره‌لی کیه و ئیمه چ په‌یوه‌ندییه‌کمان به ئەو
پیره‌لییه‌وه هه‌یه؟

قورس بوو پرسپاره‌که‌ی! وتم: پیره‌لی په‌یوه‌ندی به
(سپیسوار) وه هه‌یه و دوور و دریژه ئازا، دوور و دریژ. ئیتر ئازا
که‌له‌سه‌ری لی نه‌کردم. دوا‌ی پی‌م وت: که لی‌ک جیا‌بو‌وینه‌وه و
که‌رامه‌وه، ورد و جوان ده‌ینووسمه‌وه و به ته‌ته‌ری‌کدا بو‌تی ره‌وانه
ده‌که‌م.

گه‌یش‌تینه جی‌ی مه‌به‌ست، دی‌ی (کانییه قوول‌که)، ئەوه‌تانی
ره‌شمال‌یکیان هه‌لداوه. ئازا وای پی‌ی وتم.

شوینی دی، شوین نییه، به‌لکو گوری‌که و خودا به دهستی خوی
بو ئەم خه‌ل‌که‌ی چی کردووه، که له ناوی دیوه ده‌روانیته ئاسمان،
هه‌ر هینده‌ی چاتوله‌شریک، دوو ئەوه‌نه‌ی ره‌شماله‌ه‌ل‌دراوه‌که
ئاسمانت لیوه دیاره.

ده‌چینه ژوووره‌وه، سلاموعه‌له‌یکومی‌ک و هه‌موو له‌به‌ر پی‌مان
هه‌ل‌ده‌ستن. مه‌لا فاتیحا ده‌خوینی‌ت و ئیمه‌ش له‌پ بو بن چه‌ناکه‌مان
هه‌ل‌ده‌برین و دوا‌ی نه‌ختیک، ده‌ست به ریشماندا ده‌هینین و یه‌ک به
یه‌ک خزم و که‌سی مردوو دین و به‌خیره‌اتن و ده‌ست و
مشتاقتیکمان له گه‌لدا ده‌که‌ن. هه‌موویان، ته‌نها پیاویکی گرژ و مؤنی
تیکسمرای پۆشته و په‌رداخ نه‌بی‌ت، که شانی داداوه‌ته سه‌ر دوو
بالیفدا و هه‌ردوو لاقیشی دریژ کردووه‌ته‌وه و چرکه‌ی له خوی

بړيوه! کابرای دريژدانیشتوو، سه‌رهک عه‌شره‌تیکي گه‌وره‌ی
ناوداری ده‌قه‌ره‌که بوو، دوو سی جار چاوی پیماندا گيړا و پروی
دهمی له مه‌لا کرد و وتی:

ئهم کورانه کيڼ و نه‌یهیشت مه‌لا وه‌لامی بداته‌وه، ئا ئا ئیسا
ناسیمنه‌وه، ئه‌مانه دوو کورپی ئازا و به‌جه‌رگیان له کیس چوو،
یه‌کیکیان شیریک بوو بو‌خوی و ئه‌وه‌ی تریان هر بو‌ئوه باش
بوو بتکرادیه‌ته ره‌ئیس‌ی عه‌شره‌تیک.

ئیمه‌ی تووره له‌خو و دلگران له ئه‌و هاورپیانه‌مان، که پشتیان
تی کردووین، تووره له ئه‌و هه‌رایه‌ی که ناوی لی‌نراوه شو‌رش، تا
ئو ساته‌ش بروامان وابوو، که فیکر و بیروبو‌چونی ئیمه ری‌گه
راسته‌که‌یه و ده‌توانریت دنیای خو‌مان و ئه‌وانیتری پی‌بگورپین و
میله‌تیش به‌راسته‌پیدا ببات و پزگاری بکات!

هر یه‌ک له ئیمه خو‌مان به‌گیفارا نه‌ده‌گورپیه‌وه، ئاخر
پشتاوپشتی ئهم کورگه‌له، که له‌پیناو مانه‌وه‌دا داویانه‌ته شاخدا، به
رووبار خوینیان به‌خشیوه و وه‌ک دیو سلیان له هیچ نه‌کردووه‌ته
و بیسمیلای داگیرکه‌ر رایچله‌کاندوون، به‌لام نه‌یترساندوون و
گوره‌پانه‌که‌یان چول نه‌کردووه.

جا کی ده‌لایت ئیمه نه‌وه‌ی سپیسوار نین و ره‌چه‌له‌کمان
ناچیته‌وه سهر ره‌گورپیشه‌ی یه‌که‌م پیری سپیپوش و دواپیری ئهم
چیرۆکه‌مان: پیره‌لی؟!

+++

(پیری سپیپۆش)

دەنگی سپیپۆشە کە دیت، حەوت مانگە دیت و دئ بە دئ و شار بە شار دەگەریت و دەلیت و ھەر دەلیتەوہ:

ئەز فریادپەرس، فریاکەون و خۆتان کۆکەنەوہ، لە پێشدا زەوی دەقڵیشیت و ئاو ھەلدەقولیت، دوایی ئاسمان بەخوڕ دادەباریت، ئامادە بن ئەمە دوا بانگەوازمە، کەشتی کەشتی...

دواچار دەروات و ئیتر ناگەریتەوہ.

کەشتی ئامادەییە و لە ھەر بوونەوہریک جووتیک لە نیر و می بار دەکریت. ئەو ئازەلەیی کە دیار نییە، بە تەنھا ئەسپ و ماینە، بەیانییەک زەوی دەکولیت، دەکولیت و شەق دەبات و ئاو ھەلدەچیت، لە ماوہی حەوتووہ کدا ئاو ھیندە سەردەچی ھەتا کەشتی لە زەوی دادەبریت و وەک زەریایەکی قوول قوول، سەنگین رادەوہستیت، دوویەمین پوژی دوویەمین ھەفتە، ھەوریکی رەش بەری ئاسمان دەگریت و بەخوڕ دادەکات، داگردنیک چل شەو و چل پوژ دەکیشیت، لافاو کەشتییە کە دەگەییەنیتە سەر دوندی چیا و باران رادەوہستیت و پوژی دواتر گورەگەزینیەکی خووش و پەلکەزینە بەرانبەر بە خوڕ دەچەمیتەوہ، بۆ ئیوارەکەیی، کە تاریکی دادیت، تەنکەتەمیک بەری ئاسمان دەگریت و ئەستیرەکانیش وەک ئەوہی گەرد لە رووخساریان نیشتییت، کزکز دەسووتین. یەزدان دەست دریت

دەكات و يەك لەدواى يەك و ئەستىرە لەدواى ئەستىرە دادەگرىت و لە ناو لەپیدا بە پارچەيەك لە ئاوريشم دەيانسرىت و فوويەكيان لى دەكات. دەست دەبات و لە شوينى خوياندا بە ئاسمانەوہ هەليان دەواسيت. دوہەمين رۆژى پاش خۆشکردنى بارانەكە، بۆ بەيانىيەكەى خۆر بە رووخسارىكى گەشترەوہ هەلدى و هەموو سەرنشيانى كەشتى رووى تى دەكەن و بە كۆمەل كړنووش بۆ خۆر دەبەن. پيرى كەشتىيەوان هەر رۆژەو بەلندەيەك هەلەداتە ئاسمان و دەفريت و زوو ديتەوہ، جووتە زىقاوہ سىپىيەكان دەفړن و نايەنەوہ، پاش چەند رۆژىكى تر، كۆتر دەفريت و بە چلى پووشەوہ دەگەرپتەوہ. گەرانەوہى كۆتر بە چلىك پووشەوہ مژدەى زەوى دەرکەوتنە، هەر چۆن يەكەم رۆژ زەوى شەقى برد و ئاو هەلقولا، ئەم جارەش وا، زەوى شەقى برد و دەرياي ئاوى هەللووشى. ئىنجا دوو دوو دادەبەزن و روودەكەنە ئەو كيو و ئەشكەوت و كەلوزانە و تىادا نىشتەجى دەبن. سال و دەيان سال، سەدان سال و هەزاران سال لەوى دەژين، تا رۆژىك پيرى سىپىيوش دەرەكەويتەوہ و ئەمجارەيان بانگەوازەكەى هەر ئەوہندە دەبىت: كى ئامادەيە دوام كەويت؟

دوو دوو و دە دە، شۆر دەبنەوہ و كۆمەل كۆمەل، دواى پيرى سىپىيوش دەكەون. پير دەروات و ئەوان دەپۆن، تا دەگەنە بنارى شاخ. شاخىكى هەزار بە هەزارى بە كاژ و دارەوہن، بنچك و داربەرەو داپۆشراو. لە بنارى شاخيشەوہ بۆ خوار، تا چاو بركات دەشتايىيەكى پانوبەرينە و لىوى ناوہتە لىوى دەرياوہ. دەشتايىيەكى رازاوہ و گيا و گولى حەوت رەنگ پشتوينە دەكوتيت.

ئەمە ئەو شوئىنەيە كە پىرى سىپپۆش دەستنىشانى كىردوۋە بۆ
نىشتە جىبوون.

ھەر زوو بە فەرمانى پىر، كورگەلى تازە لە ئەشكەوت
دابەزىو، قولى لى ھەلدەمالن، كۆلىت و خانوو پىك دەنن و
ئاژەلىش بەرەلای ئەو دەشت و كىو، بركەى ئاژەل، لە ھىچى كەم
نىيە، تەنھا ئەسپ و ماين نەبى.

بەيانىيەك پىرى سىپپۆش لە خەو ھەلدەستىت و دەبىنىت، چى
بىبىنىت! دەبىنىت ئەسپىك و ماينىكى سىپى، سىپى ۋەك كەفى دەريا
كە ھەلدەچىت، ۋەك بەفرى تازە دابارىوى سەر لووتەكەى
شاخەكان، بە لىۋارى دەرياكەو دەلە ۋەرپىن، (ئەمە راستە يان
خەيال!) دەست دەبات و ھەردوو چاۋى ھەلدەكلۆفیت و دىسان
دەرۋانىت، نەخىر راستە و خەيال نىيە، ئەسپ و ماين دەلە ۋەرپىن،
پى بە پى لىيان نىك دەبىتەو ۋە ماين و ئەسپى گوىقولاخ، بە
سەلەف پىشتاۋپىشت دەگەرپىنەو ۋە بۆ ناو دەريا و قووت دەخۆن و
دىار نامىن!

دوۋىەم رۆژ، پىر ھەلدەستى و بەرەو دەريا دەروات و ئەمجار
لەجىاتى دوو، چوار جووت ئەسپ و ماين لە گوى پىرە دەريادا
دەلە ۋەرپىن. دەلە ۋەرپىن و دىن لە ناو مېرگوزارەكەى ئەملاترەو
دەگەوزىن. پىر شاگەشكە دەبىت و لىيان نىك دەبىتەو، رەو
ئەسپ ۋەكو رۆژى پىشوو سل ناكەنەو، بەلام كاتىك زياتر نىك
دەبىتەو، دىسان ئەم بوونە ۋەرە شىرىنانە دەچنەو ۋە ناو دەرياكە
و نوقم دەبن! پىرىش ۋەكو ئەسپەكان لە دەرياي خەيالاندا نوقم
دەبىت، چەندى پىچوو، خۆشى نەيزانى، بەلام، كە ھاتەو

سەرخۆی، بېرۆکه‌یه‌کی نایابی به‌میشکدا هات.

بۆ به‌یانیه‌که‌ی زووتر له به‌یانانی پېشوو هه‌لده‌ستیت، ده‌روات و خۆی له ئاوی ده‌ریاکه هه‌لده‌ژهنیت، دوا‌یی ده‌چیت و وه‌ک ئه‌سپ، خۆی له گۆل و گیای می‌رگه‌که‌دا باش ده‌گه‌وزینیت، هینده خۆی ده‌گه‌وزینیت هه‌تا پۆشاکه سپیه‌که‌ی بۆنی گۆل و گیا ده‌گریت و ئینجا دیت، له به‌رد و پارچه‌ تاویری ده‌می ده‌ریا خویریز ریز ده‌کات و خوئی ده‌می ده‌ریا به‌سه‌ر خویریزدا رۆده‌کات. ئیستا‌که پیر، جوانوه ئه‌سپیکى سپی ده‌ریایه و له چاوه‌روانی ره‌وه‌ئه‌سپى ده‌ریادا جی به‌ خۆی ناگریت، به‌لام رامکردنی ئه‌سپى ده‌ریا، پشودریژی گه‌ره‌که.

ره‌وه ئه‌سپ سه‌رده‌ردینیت، له ته‌راهه‌تیه‌وه پى ده‌نینه سه‌ر وشکانی، دین و بۆن به‌ پیری جوانوه ئه‌سپى گوئی ده‌ریاوه ده‌که‌ن، پیر پېشیان ده‌که‌ویت بۆ سه‌ر خویریزه‌که و ده‌م ده‌بات خوئی سه‌ر تاته به‌رد به‌ زمان ده‌لیسته‌وه، ره‌وه ئه‌سپیش وا ده‌کات، پیر ده‌جوولیت، ره‌وه ئه‌سپیش ده‌جوولیت و پیری پېشه‌نگ ده‌روات و ره‌وه ئه‌سپ به‌ دوویدا، تا ده‌گاته بناری شاخ و سه‌ر کانیه‌ سازگارکه‌ی، ده‌م ده‌بات و ره‌وه ئه‌سپى سپی ده‌ریاش یه‌که‌یه‌که دین و له کانی رۆحی شاخ ده‌خۆنه‌وه، ئیتر ئاوا و ورده ورده ره‌وه ئه‌سپ ده‌سه‌مۆی ده‌ستی پیرده‌بیت. ئیستا‌که دئی پیری سپیپۆش له هېچ شتیکى که‌م نییه و ته‌یری زیقاوله‌ش ئاسمانی هه‌واری پیر جی ناهیلیت.

+++

ئەم ۋىلاتە سېيسوارى لى نابرىت. سېيسوار ھەرىكەت سېيسوارە و سەدان سالە ئەم جىگا و مەسكەنەى باو باپىرى خۇى جى نەھىشتووہ و چاو لە بستىكى ئەم ۋىلاتە پانوبەرىنە كەلا ناكات، سېيسوار يەك سېيسوارەو كە دەمرىت سېيسوارىكى تر جى دەگرىتەوہ، ھەر سېيسوارىك و پىرى سەردەمەكەى خۇىتەى، لەم رۇژگار و سەردەمەى خۇشماندا ھەر سېيسوارە و لە ناوماندا دەژىت و دەبىنىن و نابىنىن! سېيسوار سەد، دوو سەد، ھەزار سېيسوارە بە رەنگ و بۇى يەك تاقە سېيسوارە و لە تەنگانەدا شوئندەستى دەبىنىن و ھىچى تر، بى غەىرى شوئندەستى، لە كاتى پىوئستدا دەچىتە خەوى كەسانىك، كە نرخی ئاگر دەزانن، ئاگرىك بۇ رۇشنىكردنەوہى زەىن و بەر پى، ئەوانەى لە خەوندا دىتوویانە و بۇ نەوہكانىان گىراویانەتەوہ يەژن: پىاوىكى كەلەگەتى چاۋھەنگوئىنى سەرتاپا سىپىيە و كىلوىكى قوۋچى سىپى لەسەر ناوہ و كەوايەكى تاسەر ئەژنۇ بەسەر شەروالىكەوہ لە بەردايە و پىشتوئىنىكى سوورى لەسەر بەستووہ، ئەو تۇپەلىكە لە نوور و كاتىك لە خەونى كەسىكدا دەردەكەوئىت، وەك ھەمىشە بە ھىمنى، زۇر بە ھىمنى دەدوئىت و ئامۇژگارى دەكات و دەستەكانى بە پرووى خەوبىندا درىژ دەكات، كە دەستى درىژ دەكات پەنجەكانى وەك مۇم دادەگىرسىن، وەك چرا ھەر چوار دەورى خۇى رۇشن دەكاتەوہ. ئەو لەپىناو مانەوہى ئەم نەتەوہدا، شەرى ئىران و توورانى كىردووہ، لەم دەشتەدا ئەوئەندەى ئەو لە دشمنى كەلەپاچە كىردووہ، دووپىشك نەى كىردووہ. ئەم سىپىپۇشە، ئەسپەكەئىشى وەك خۇى سىپىيە، سىپى سىپىيە وەك بەفرى سەر چىاي قەندىل،

سپیهک ئاوی چاودەژەنیّت. ئەسپەکەیشی ھەر وەک خۆی
 ڕەسەن و نەمرە، تیرەیی ئەم سپیسوارە ھەزاران سال بەرلەم
 سەردەمە، دوو کاری سەرەکیان ھەبوو: ئەسپ بەخێوکردن و
 جەنگ، یەكەم تیرەیی سەر گۆی ئەم زەویە، تیرەیی سپیسوار
 بوو، ئەسپ و ماینی جوان و سپی بەخێوکردوو و پاشای
 ولاتانی دوور و نزیک لەوان ئەسپیان کپیو و کردووینان بە
 پیشەنگی کەژاوەی خۆیان.

+++

ئێستا ڕەو ئەسپ ڕامی پیرە، بەلام چۆن بیانباتەو ناو دێ و
 نزیک لە خەلکەکەیی! زۆر جار خەو بوو مەرۆقە بێرماندەکان
 نیشان دەری ڕیگای ھەق و راستییە. شەویک خەون دەبینیت... ئەھا
 دۆزییەو! بەیانییەکی زووی پۆژیکیی وەرزی بەھار، ئیزدا
 فەرمانی پێ دەکات:

پیری گەنجو ڕابە و بچۆرە پیری کاری خۆتەو.

پیر لە خەو ڕادەچلەکیّت، بە فەرمانی ئیزدا دەچیتە پێست و
 شیوەی ئەسپیکەو و یاپشە یاپشە ڕوو لە بنارەکە دەکات، ڕەو
 ئەسپ بۆنی شتیکی نامۆ دەکات و دەسلەمیتەو و گوێقولاخ دەبی،
 سەیری لێ دیت، خو من دەسەمۆم کردوون، خێرە وا
 دەسلەمیتەو؟! پیر گورج سووسەیی شتی دەکات و بو
 ھیورکردنەوئەسپان، دەچیت و پەلی ئەو گاوانە دەگریّت، کە بە
 خۆی و گاگەلەکەییەو لە ڕەو ئەسپ نزیک بوووتەو و لەگەل
 خۆیدا دەبیاتە سەر ڕووبارەکە، ھەرتک خۆیان لە ئاوەکەیی

هەلدەژەنن و دەگەرینەوه، خۆیان لەناو میترگی گولەنیرگس و سێپەرە و وەنەوشەیی ئەو دەشتەدا دەگەوزینن، تا دەبنە پەیکەرێک لە عەتر. پاشان وردە وردە ڕوو لە ڕەوه ئەسپەکه دەکەن و نزیک دەبنەوه، بە دەم لەوەرپی گولەکه نیرە و نیرگسەوه تیکەلی دەبن، ڕەوه ئەسپ بە بۆنی دەریا و گولالەیی حەوتەرەنگ هیۆر دەبیتەوه، پۆژ و دوو و دە، پیرە ئەسپی دانا و زانا یەک لەدوای یەک بۆن بە ئەسپ و ماینی ڕەوهکه وه دەکات و یەک یەک بە لەپسی دەستی ڕەنهکیان دەکات. دوا پۆژ و دەمهو خۆرئاواوون پیشەنگی دەکات و دەکهویتە ڕی، هەر پۆژیک و چەن هەنگاوێک لە مالهکان نزیکیان دەکاتەوه و هەر لە نزیک ئاوابییهکه خۆپریزکیان بۆ دەکات، ئینجا فەرمان دەداتە که سوکار: تا ئەسپ و ماینەکان ترسیان دەشکیت و مالی دەبن، هەمووان جلی سپی بپۆشن و لەناو گیاوگولی ئەو دەشتەدا بگەوزین و تەپاوتل بکەن...

ئێستا ڕەوه ئەسپ، نەک هەر ڕام، مالییش بوون. لەناو ئەم ڕەوه بوونەوهره جوان و بیوینهیهدا، سالانه ماین دوو دوو دەزین، جوانوو لە سێ سالییدا ئاوس دەبیت و بە سکی دوو جوانووی سپی سپی دەهینیت، ئیتر دەشت و بناڕ و چوار دەوری گوند دەبیتە سپستان... ئەسپستان، که لە دووهره له دهقەرەت دەروانی، وات دەزانی مەلەندیکەو قاز و قورینگی سپی سپی لەو ئاسمانەوه داباریون، یان فەرشیکی پانوپۆرە و بە شاکلووه بەفری تازەباریو داپۆشراوه.

+++

بەرزە و لاخى دەم دەريا، دەشتايىيەكانى (نيسابىن) و شاخە لووت بلىندە داپوشراوہكان بە پەلوپۆي پەرش و بلاوى دار و درەخت داگىرکردووە. سال لە دواى سال رەوہ ئەسپ و ماينى سىي لە زۆربووندا، ھەر سال کەرەتیکيش دەرياي ئاوس ژان دەگريت و دەزيت، بۆيەش ھەر جارە و چەند جووتە ئەسپ و ماين لە دەرياوہ سەردەدەھين و بە سەلەف ڤوو دەکەنە دەشتايىيەکە و تىکەل بە رەوہ ئەسپ و ماين دەبن، لەپال زيادبوونى ئەم بوونەوەرە پىرۆزەدا، خىلى باوہ سىپيۆش لە زيادبوونى بەردەوامدايە و ھەردەم نا دەمىک پۆل پۆل کورپى جوامىر و چاونەترس و کەنىشكى کەزىي شوڤ و چاوگەش دىن و باوہگەرە ناوچاوانى کچان يەک-يەک ماچ و پىرۆزيان دەکات و باوہش بۆ کورگەل دەکاتەوہ و بەخىرھاتنى گەرميان دەکات. سال دىت و سال دەروات، ئەسپ و ماين و کورپى ياخى لە ستەم، دىن و نارۆن و زياديش دەکەن، ئەوئەندە زياد دەکەن خەريکە لە ئەو دەشتە بەرىنەدا ئىتر جىيان نەبىتەوہ.

شەوئ باوہگەرە دانا و دونيادىتە، ديسان لە خەيالان رۆدەچىت و لە دلئى خۇيدا ئىژىت:

ئەم دەشتودەرە، ئەو حەمکە ئەسپ و ماين و ئەم گشت کچە لەچەدار و کورەلاو چاکە ھەلناگريت، دەرياش وەک جارى جاران شەپۆلان ناکات و ئاوس نابىت و نازىت!

ئەو شەوہ تا رۆژ دەبىتەوہ خەو ناچىتە چاوہکانى، لەگەل دەرکەوتنى يەکەمىن کازيوہدا دەچىتە دەرەوہ، کە خۆر لە ئاسۆوہ

گوئ دەكيشیت، پرووی تی دەكات و كړنووشی بۆ دەبات، پاشان هه‌موو كچ و كورپه‌كانی دی، گلێرده‌كاتوه و چاره‌سه‌ری ئەم بېشومارییه له ئەسپ و ماین و ولاتییه‌یان ده‌خاته به‌ر ده‌ست. هه‌موو پیکه‌وه و به‌یه‌ك ده‌نگ ده‌لێن: گه‌وره‌مان ئیوه چ فه‌رمانیک بکه‌ن، ئیمه‌ گوئ له‌ مستی ئیوه‌ین و بی‌سی و دوو جیبه‌جیی ده‌که‌ین.

ئیت‌یه‌زدان‌ه‌زی‌ کرد و کارئاسان‌ بوو.

باوه‌گه‌وره‌یه‌ك به‌یه‌کی‌ كورپه‌ لاوخاس و سوارچاك و كچه‌ به‌ناز و چاوبه‌له‌که‌ به‌جه‌رگه‌كانی‌ وه‌ك ئەسپ و ماینه‌ ره‌سه‌نه‌كانی‌ ده‌ناسین، ئەوانه‌ ده‌سته‌بژی‌ری‌ خۆی‌ بوون، ئەوه‌ی‌ له‌ زه‌ینی‌ خۆیدا و له‌ زووه‌وه‌ ده‌ست‌نیشانی‌ کردوون، له‌ ئاپۆره‌که‌ چوار کۆمه‌لی‌ دووسه‌د له‌ كورپه‌ و كچ و چوارسه‌د سه‌ر له‌ ئەسپ و ماینی‌ تازه‌ شیره‌کردووی‌ دانئ و پیریکی‌ بۆ سه‌ره‌رشتیکردنیان ده‌ست‌نیشان کرد و پیی و تن:

ئیه‌ بۆ باکوور، ئیه‌ بۆ رۆژه‌لات، ئیه‌ بۆ رۆژئاوا و كورگه‌ل ئیه‌ه‌ش رووه‌و باشوور! باشوورییه‌كان جاری‌ ئیه‌ پێش براکانی‌ ترتان بجوولین، ئیه‌ تیره‌ی‌ ئەم تایفه‌ ره‌سه‌نه‌ی‌ گرووی‌ یه‌زدانین، برۆن و ناوچه‌یه‌کی‌ ئاوداری‌ به‌فه‌ر و پیت بۆ خۆتان ئاوه‌دان بکه‌نه‌وه‌. برۆن و له‌ ئیزدا بۆتان ده‌پاریمه‌وه‌ کوانووتان ئاگری‌ لی‌ نه‌بریت و زه‌لیلی‌ ده‌ستی‌ نامه‌ردان نه‌بن...

که‌ مالئاوایی‌ لی‌ کردن، ئەوه‌شی‌ له‌بیر نه‌چوو، که‌ گرنگترینی‌ وه‌سییه‌ته‌که‌ی‌ بوو:

كچ و كورپه‌ شیرینه‌كانم، هه‌تا پیتان ده‌كریت و بۆتان ده‌لویت له‌

نزيك دەريا بارگە بخەن و جى خۇش بىكەن، دەريا ھەم چەپەرە و ھەم دەروازە.

ئىستا ئىمە جگە لە گرۆى باشوور، شتىكى وا دەربارەى سى كۆمەلەكەى تر و پىرى سىپپۆش و چى كرد و چى نەكرد نازانىن... خۇ ئەگەر ئەوندەشيان لى بزانىن كەلكى گىرپانەوھى ھەبىت، ھەلى دەگرىن بۇ كاتىكى تر.

+++

ئا لىرە بەدوا ئىتر من خۇتان و ئازا و پىرى سىپپۆش بەجى دەھىلم و بۇ پشودانىكى كورت دەچمەوھ ژوورەكەى خۆم. ئەو ژوورەى كە چەند سالىكە تىا گىرساومەتەوھ و خەونى رەنگاوپەنگى تىا دەبىنم، بەلى... خەونى خۇشى رەنگالەبى و خەونى ناخۇشيش، كە گەرامەوھ دەكۆشم شوين پىى گرۆى باشوورتان بۇ ھەلگرم و قۇناغ دواى قۇناغ تا دوامەنزل، دووى ھەنگاويان كەوم.

(فەرھادی كۆكەن و سوارچاك)

ئىستاكە من لە ژوورە شەش بە چوارەكەمدام، ژوورىك تەنانەت بۆ نووستىش بە ئىسراحت جىي پىنج كەسى تىدا دەبىتەوہ. لەسەر گازەرەى پشت لىي راکشاوم و بىر لە ھىچ دەكەمەوہ! لەپرىكدا سەرم گىژ دەخوات و بۆ ھەلمژىنى چەند مژىك ئۆكسىجىنى بووژىنەرى ھۆش و ئاوەز دەچمە ھەوشە، دە دوانزە قوم دووكەلى پر لە نىكۆتىن و قەتران و ژەھر ھەلدەمژم، گولى ناو ئىنجانەكان ئاودەدم و تىر لە بۆلەترى بزماركوتهكان، كە ھەر دەلىي چلچران و بە كەپرى ميوەكەوہ ھەلواسراون، دەروانم و سىگارىكى تر دادەگىرسىنم و ناگاتە نيوە فرىي دەدم و لە بن پىندا دەى پلىقنىمەوہ و دىمەوہ ژوو... ئىنجا لەسەر لا شان دادەم و لە خۆم دەپرسم: بۆچى لەم ژوورەدا ئوقرە ناگرم؟ وەلامەكەيم دەستگىر نابىت...

خەيال پەلم دەگرىت و دوور دوور بۆ ئەوبەرى چەمى قوشەچاپان دەمبات و سەردانىكى فەرھاد دەكەم. فەرھادى كۆكەنى لای ئىمە، ئەو ئىستا شاخەكەى دارووخاندووە و بۆ ھەسانەوہى خۆى و خىزانە چوار كەسىيەكەى، ژوورىكى بچكۆلانەى پىنج بە سىي كىردووەتە لانە، لانەيەك بەو بەرزايىيەوہ دوو لادىوارى شاخە داتاشراوہكەى و ئەو دوولايەكەى ترىشى بە خشتەبەردى نائەندانەى ھەلچنراوہ و بە گەچ پىكەوہ لكىنراون. فەرھاد سەردانىيەكەمى پى خۆش بوو، وەك ھەمىشە رووگەش و دلى بەم مولكە خۆشتر، وتم:

((دلت خۆشە.))

دەستى بۇ كەلاۋەكە دريژ كورد و وتى: كۆشك ھەي كۆشك، بە
كۆشكەكەي ئەۋرەحمان پاشاى ناگورمەۋە.

جىتان دەبىتەۋە؟

ۋە حال، ئەگەر مىۋانى شەۋ لىمان بگەرئ باشە، ئىدارەى تىا
دەكەين، بەس نىبە كرى نادەين!

بۇ مىۋانى شەۋىشتان دى؟

چاۋيكم بە ژوورەكەدا گىپرا، تەماشای بنمىچەكەم كورد،
پەرەسىلكەيەك لە ناۋەرەست ئاسمانى ژوورەكەدا ھىلانەى كوردوۋە
و بىچوۋەكانى جىقنەيان ھەلداۋەتە خوارەۋە. زانى ھىلانەكە سەرنجى
پاكىشاۋم، وتى:

چەن جارىك بناغە يەك چىنەكەيانم لى تىكدان، بەلام كۆليان نەدا،
ئىتر منىش لى گەرام. جارجارىش لەگەل جريۋە و جىرە
بىزاركەرەكانيان، رىقنە ئەكەنە سەرمانا.

تۈيش بە كۆنەقولنگىك و ھىمىكى ئاسنى دە كىلوۋىيەۋە كۆلت نەدا
تا ئەم شاخەت لە بن دەرھىنا و مالىكى خنجىلانەت لى چى كرد. ئەى
گوناه نىبە بناغەى ھىلانەى پەرەسىلكە تىك بدەى؟

مالى خۆمەۋ بەبى مۆلەت لى ناگەرپىم كەسىك، بالندەيەك بىت و
بخوات و بەسەرمدا برىت، پەرەسىلكە بۇ ناچىت ئا لەۋ چەمەدا،
بەسەر قەفى قامىشىكى قوراققەۋىيەۋە، بەسەر لكى شورەبىيەكەۋە
ھىلانەى خۆى بكات و شەر بە من نەفرۆشىت، بەلام ئەم بالندە
كۆلنەدەرە چاۋقايىمە، بۇرى دام.

فەرھاد باۋكى تەنھا كچىكى عازەبى خرىپلە و پىاۋىكى ژىرو بە
ئىرادەيە، ئەۋ يەككىكە لە ئاقلمەندەكانى ئەم دەقەرە و خۆشەۋىستى
ھەموۋ خەلكەكەيە و رىزى تايبەتتى لى دەگىرىت...

شەۋىكىان كورپىكى لادىنى ناسىاۋى خۆى واتەنى، لاۋىكى لە

به‌خوردن برژاوی سمیل قوت، ده‌بیته میوانی. نانی ئیواره ده‌خون و شیوان دادیت و که‌چی کورپه‌که قرمی خوش کردووه له‌وی بخه‌ویت، فه‌هاد له‌م نیازه شه‌یتانییه‌ی کورپه تی ده‌گات، ئی خو بو قسه په‌کی نه‌که‌وتوو، سه‌ری قسه داده‌مه‌زینیت و ده‌لیت:

به‌خوا رۆله‌ من له‌ حه‌نای میوانا شه‌رمه‌زارم، ئەینا چۆن ئەیه‌لم میوانی من بچیت له‌ مزگه‌وت و خان و مالی خه‌لکی بخه‌ویت، به‌خوا شه‌وی کورپیکی خزمی خۆم، بری له‌ تو هه‌راشتر هات و له‌ بی جییا له‌ باوه‌شی خۆما خه‌واندم، ئا به‌و جاجمه‌ سووره‌ زبره‌ خۆمان داپۆشی، جا زور ناخۆش بو، به‌ده‌م خه‌وه‌وه‌ ده‌ستم بردبو، تمه‌ز له‌جیاتی پشتی خۆم هینی ئەو کورپه‌ داماوهم خوراندوو... تو بیژه‌ چۆن زانیم... من هه‌ر ئەخورینم و هه‌ر ئەخوریتم و ئالۆشه‌که‌م دانامرکیته‌وه، تومه‌ز عه‌یب نه‌بی هینی ئەوه‌و ئەخورینم.

فه‌هاد ده‌یوت: کورپه‌، که‌ ئەم باسه‌ی لی بیستم، وا به‌په‌له‌ هه‌لسا، نه‌په‌رژا کلاشه‌کانی هه‌لکیشیت و به‌رله‌وه‌ی له‌ ده‌رگاکه‌ بچیته‌ ده‌ره‌وه‌، ده‌ستی برد دوو سی جار پشتی خۆی خوراند.

سه‌ره‌رای ده‌سکورتیه‌که‌ی، چونکه‌ له‌ناو خزم و که‌سیدا و له‌ گوندا گه‌وره‌ ببوو و بنه‌ماله‌ و خزم و خویشه‌کانی و لاخی به‌رزیان لی نه‌ده‌بړا، فه‌هاد سوارچاکیکی که‌م وینه‌ی لی ده‌رچووبوو، ئەگه‌ر داوه‌ت بکرا‌بایه‌ بو سه‌ر شایی و زه‌ماوه‌ند، خاوه‌ن ئەسه‌پ و ماینه‌ په‌سه‌نه‌کان پوویان لی ده‌نا تا له‌ مه‌یدانی رِمبازیدا دوو سی جار ئەسه‌پ و ماینه‌کانیان بو تاو‌ب‌دات. ئەم پیاوه‌ سوارچاکه‌ هه‌ر به‌سه‌ر ئەسه‌په‌که‌وه‌ و به‌ده‌م تاو‌دانه‌وه‌، داده‌نه‌وییه‌وه‌ و به‌ردی له‌ سه‌ر زه‌وییه‌ هه‌ل‌ده‌گرت، ئەگه‌ر بکه‌وتایه‌ته‌ مملانیوه‌، به‌مه‌رچیک و لاخه‌که‌ی ژیری په‌سه‌ن و چاپووک بو‌وايه‌، میزه‌ری به‌سه‌ر سواره‌وه‌ ده‌فرا‌ند.

جاریکیان له زهماوه نیکدا به جووته، فهراهاد و سوارچاکیکی تری خزمی خوئی نمایشیکی فره جوان دهکهن، که داده به زن له ولاخه کانیان و دینه وه مه جلیس، پیاوماقوولیکی میوان پرووی دهمی دهکاته فهراهاد و دهلیت:

کورخاس تو که له ئاوی بوویت، که متر ولاخی به رزهت له قاپیدا ده بینرا، ئەم سوارچاکییه له کینوه فیرووی؟
 قوربان، سپیسوار... ئەو سپیسواری که واهه رقه وه که ی وه بان گرده که ی ئەو به ری ئاوییه که مانه وه یه.
 چۆن؟

لاله گیان وه زاتی خوا، ئەو جارهی وا ئەسپه شیم سه ند، هه تا ته و او فیتره سواری بووم، شه وهه بووه دوو جار سپیسوار هاتگه سه خه وم و پئی وتگم: تو ئەو یته سوارچاکیکی وا ناو و ناوبانگت دهنگ ئەداتو، ئەو شه وهی که ئەهاته خه وم، له به یانییه وه ئەچوومه ئەو ده شته و وهک ئەوهی مه شق به وه لاخه که م بکه م، خو م به سه ر زینه که وه رائه هاورد و له ناو وه رده که ی خو ما ر م بازیم ئەکرد، ئیتر دوو جار ده سکورتیی ناچاری کردم، ببه مه عه تار، دوو سی رۆژ جار، خورجیکم پر ئەکرد له ساونی بۆندار و ره قیی هه له بی و نوقلی مزر و شیرین و ته تکه و موور و وه سه ر پاشکوی ئەسپه که مه وه دامه وه ست و دئ وه دئ ده مگیرا، ئەو رۆژانه ش که نه ده چوومه ئاوییه کان، ئیواران که فیتکی ئەکرد، به سوارییه ئەچوومه وه بو سوارچاکییه که ی خو م، دوایی له عه تاریش بیزار بووم و ئەسپه که م فرۆشت و بارم کرده شار.

(مهمله که تی سپیسوار)

کۆمه‌لی باشوور به چهن سه‌د سال و هه‌زار سال، قوناغ قوناغ دین و بارگه ده‌خهن، له ههر هه‌واریکدا دواى سه‌د سالیک و پتریش، بریکیان لی به‌جی ده‌مینیت و ئه‌وانیتر ده‌کشین، عه‌یامیکه پرسی کۆمه‌له‌ی باشوور گه‌ییوه‌ته بناری ئه‌م شاخه و خه‌ریکی کاری خۆیانن، ئیستا تیره‌ی (پیره‌لی) جوانترین و نایابترین ئه‌سپ و ماین به‌خپو ده‌که‌ن، له ئیران و توورانه‌وه له عاره‌بستانه‌وه هه‌روا ده‌سه‌لاتداره و پیاوی خۆیان ده‌نیرنه لای پیر و باشترین جوانووی لی ده‌کرن، جوانووی سپی سپی، کافووری وهک به‌فری قه‌ندیل، شیرین شیرین وهک چیاى هه‌نگوین.

سالانیکه هه‌والیکی دلته‌زین و جه‌رگبر گه‌یشتووه‌ته پیره‌لی و به‌شه‌و و به‌رۆژ پپوه ده‌تلته‌وه، خه‌ون به‌تۆله‌وه ده‌بینیت و هه‌ر لیو ده‌کروژیت و رۆژ له‌دواى رۆژ خراپتر ده‌چرووسیته‌وه. رۆژیک چوار سواری چاوشینی سمیل بابر ده‌گه‌نه‌جی و دینه لای پیره‌لی. چوار سواری پۆشته و په‌رداخى له‌خۆبایی. ئه‌مانه هه‌مان ئه‌و چوار سواره‌ن، که پینج سالیک به‌رله ئیستا هاتن و جوانوویان لی کړی، به‌لام ئه‌و ساله‌ لی نه‌پرسین، که ئاخۆ کین و پیاوی کین، جا بۆ بپرسیت! کریان و پاره‌ی خۆیان ده‌ده‌ن، به‌لام ئه‌مجاره پیر ده‌پرسیت:

له‌کویوه هاتوون؟ پیاوی کام ناودارن؟
پیاوی ترکمه‌ن بیگین...

ياخوا به خيڙبين و سهر ديهي پيرهلي هاتن. چهن جانووتان
گه ره كه؟

باشترين ههشت جانووي سڀي. خه مي پارهشت نه بي.
پيرهلي دهليت:

ناو و دهنگي به گم بيستووه و ههر له م دووره وه
خوشمگه ره كه و هه زمه له گهل خوتاندا و به دهستي يه كيڪ له
پياوه كاني خوم دياريهه كي بو بنيرم، جانوويهه كي جواني بو
رهوانه بكم.

بينگمان پي خوش نه بي.

پير جوانترين جانوو هه لده بڙيريت، جوانترين جانوو هيشتا
به بهر مائنه كوئته وهيه و تازه له شير براوه ته وه، به دهستي
(كوره گوپا) دا رهوانه ي لاي بينگي دهكات و بهرله وه ي بكه ويته پري
به كوره يه ژيت:

كوره شيرينه كه م، كه دهگه يته جي بکوشه خوت چاوت به به گ
بكه ويت و سلاوي گه رمي مني پي بگه يه نه و جانوو وه كه ي پي
نیشان بده و پاشان هه ول بده تيگهل به خه لڪي شار ببه و فيري
زمانه كه يان ببه، گرنگ نيهه چهندت پي دهچيت، گرنگ زمانه كه يانه
به پوون و رهواني فير بييت.

بو به يانويهه كه ي، له گهل تاريڪ و پووندا، كارواني بينگي تركه من
و گوپا ده كه ونه ري و دواي چهند پوژيڪ دهگه نه جي. بينگ
دياري پيري دهگاتي و فره خوشحالي خوي به دياريهه كه ي پير
دهر ده برييت و هميش دهليت: پير ناوبانگي جهنابت و رهوه
نه سپه كه تي بهرگوي كه وتووه.

بیگ یه ژیتته سهردهستهی دهربار: ئەم کورپه میوانی منه و پاک و پووختهترین ژووری بدەنی و تا لیژیه خزمەتی بکەن.

ژوری پێ ناچیت، کورپه بەشی خۆی فیژی زمانهکیان دەبیت و رۆژیک دەچیتە لای بیگ و ئارهزووی گه‌رانه‌وه‌ی خۆی بۆ مه‌فته‌نی پێ راده‌گه‌یه‌نیت، بیگیش سلّو و پیزانینی خۆی پیا دەنیرێ بۆ پیره‌لی و ده‌لیت: رهنگه‌ سالیکی تر ئەم وه‌خته‌ دیسان پیاوه‌کانم ره‌وانه‌ بکه‌مه‌وه‌ بۆ جوانوو کړین.

کورپه‌ گویا ده‌که‌ویته‌ رێ و پاش بیست رۆژ ده‌گاته‌وه‌ جی و حال و هیکایه‌تی سه‌فه‌ر و فیربوونی زمانی ترکی، به‌ کورتترین ماوه‌ و سلّو و ریزی به‌گ به‌ پیر ده‌گه‌یه‌نیت.

ئێستا پیر به‌ر چاوی ته‌واو روون بووه‌ته‌وه‌. شه‌ویک پیری شه‌وکیل ده‌چیته‌ خه‌وی پیره‌لی و به‌ دهربیرینی فه‌رمان پێی ده‌لیت: به‌یانی، که‌ له‌ خه‌و هه‌لسایت له‌ سبه‌ی زووتر نییه‌ بچۆره‌ ناو ره‌وه‌ ئەسه‌په‌که‌ت و له‌ناو جوانووکه‌ندا، که‌ زۆربه‌یان سپین، جوانوویه‌کت هه‌س به‌م نیشانه‌یه‌، ئاسان ده‌یدۆزیته‌وه‌، په‌رچه‌م و تیسکی جوانووکه‌، له‌ په‌رچه‌می ئەوانیتر زۆر زۆر دریزتره‌ و به‌سه‌ر ته‌ویلیدا شوڤ بووه‌ته‌وه‌، به‌سه‌ر ته‌ختی ته‌ویلییه‌وه‌، گولیکی سوور سووری داپۆشیوه‌، گولیک وه‌ک زامی تازه‌ی ده‌مکراوه‌، گه‌شتر له‌ زامی تازه‌ی رۆح، ئەو جوانووکه‌ تورمه‌ی دوا ئەسه‌په‌، که‌ له‌ ده‌ریاوه‌، له‌ ته‌راییه‌وه‌ پێی نایه‌ سه‌ر وشکانی، ده‌بی ته‌نها خۆت و به‌ ده‌ستی خۆت خزمه‌تی بکه‌یت، هه‌تا گیا و گۆل وشک ده‌بیته‌وه‌ و پووش ده‌په‌ریت، له‌ بژوینترین میزگوزاردا به‌وه‌ریت، به‌رله‌ پووشپه‌ر، خه‌رمان خه‌رمان، گولێ بۆ وشک بکه‌یته‌وه‌، له‌

ھەر جۆرە گۈلۈك و خەرمانىك بىكوتىت و تا بەھار دادىتە ۋە
 بىكەيتە بەرى، ئەۋە ئالىكى جانوۋەكەتە، گۈلى ئەم نىشتمانەمان
 دەرمانى ھەت دەردانە، ھەتسى چى؟ ھەفتا و ھەت دەرد
 دەپەپىنى... بۇ ئاۋدانىشى، لە كانىۋى چاۋقرژالى بىرازىت، لە ھىچ
 جۆگە و چەمىك ئاۋى نەدەيت، ھەفتە جارى خۆت سۋارى
 دەبىت و راپىدەھىنىت، ئەم ئەسپە تازەشېرەى فېرى داۋە و نابىت
 پىشتگۈيى بخەيت، ئەسپى رۆژى تەنگانە و تۆلەسەندەۋەيە، ئەم
 ئەسپە شېرىنە رەسەنە بەھرىيە، مل بۇ كۆلەسۋار نادات و
 سۋارچاكىش ناگلىنىت و بە ھىچ شېۋەيەك لە ھىچ رېگا و
 بەردەلان و تۈۋشەرىيەكدا سەرسم نادات، ئەمە قەزا و قەدەرىشە،
 ئەگەر رۆژى سۋارچاكەكەى سەر پىشتى گلا، جىيى ناھىلىت و بە
 قەپ و جۈۋتە و چەپۆك شەرى دوشمن دەكات و دەيانبەزىنىت،
 ئەم ئەسپە تەنھا و تەنھا بۇ پىۋى بەرگىكارە و لەبارى
 پىۋىستىشدا بۇ تۆلەسەندەۋەيە و بەس، ئەۋەش باش بزانه و لە
 بىرى مەكە، يەك جارىش تۆلە ۋەردەگىرىتەۋە و تەۋاۋ، كە تۆلە
 ۋەرگىرايەۋە، ئەۋىش تەۋاۋ دەبىت، جا ئەمەيانت لە يادبىت و ۋەك
 گۆشەۋارە بىكەرە گۈيت، پاش تۆلەسەندەۋە، نازانم دۋاى چەنىك،
 ئەشى مانگىك سالىك زىاتر تى نەپەرىت و بمرىت، لەھەر
 شۋىنىكدا مرد، لەو شۋىنەدا تەرمەكەى بنىژن و گلگۆكەى بكن بە
 مەزارگە و چىرۆكى ئەسپەكە و تۆلە سەندەۋەكە بگىرنەۋە، با
 دەم بە دەم لەم نەۋەۋە بۇ ئەۋ نەۋە بىرۋات و بىيىتە مایەى
 شانازى و وانە. كۈرە گۇپا، كۈرە ژىر و چاۋنەترسەكەى خۆت،
 چاكت كىردۋە، راپىسپىرە و رەۋانەى شارى (دۋوبەھار)ى بكە و

پیشی بیژہ بالندہیہ کی سپی سپی، بہقہد کہلہشہکریک دەبیت و نابیت، یاوہر و رینیشاندہری دەبیت، بہ سہلامہتی دەبیات و دەیگہیہنیٹہ جی و پاش راپہراندنی ئەرکە پیرۆزہکە، بہ دیاریبہکی رۆحسووک و جوانہوہ، جوانتر لہ گولہشلیری وەرزی بہہار دەگہریتہوہ لات.

سالی دادی دیسانہوہ پیرہلی کورہگوپا دەنیریتہوہ شاری دووبہہار و پیی یهژی: بچۆرہ ناو بازار و دەنگوباسی قرتیکہوتنی رەوہ ئەسپی پیرہلی بدەرہ بای گوئی خەلکدا و زوو بگہریتۆہ. کورہ گوپا دەروات و زوو دەگات و ہہوال بہ گوئی شاردا دەدات. ئیتەر قاودەکەویتہ شار: رەوہ ئەسپہ جوان و بی وینہکە (ئەلی بیگ) قری تی کەوتوہ.

ئەم ہہوالہ دلتەزینہ، وەک پووشی گرتیبەرہوو بلاو دەبیتہوہ و بیگی ترکمەنیش دەیبستیت...

پاش چەند رۆژیک لہ گہرانہوہی کورہ گوپا، پیرہلی، کە ئەوہندەئەسپہ سپی و بریک پتر، کورہکەئەسپہ خۆی خۆشگەرہکە، گاس دەکات و پیی دەلیت: ئا بی رۆلہ شیرینہکەم، بی وەتەکمۆ دانیشہ و گویم بۆ شلکە. کورہکەم، وا ئەزانم ئیتەر کاتی ئەوہ ہاتگہ ئەو نہینیبہی کە سالانیکە وەک گویرہکە لہ سکمدا ملق ئەدا، بۆتی باس بکەم. ورد ورد نہینیبہکەئەسپہ بۆ دەگیریتہوہ و دەلیت: لہ بہیانی زووتر نیبہ بۆ تۆلہی بہ ہەق، بکەوہ رپی و برۆ ئەرکی خۆت بہ جی بینہ...

ئەسپہسپی ریک وەک بنیادەم، لہ زمانی پیر تی دەگات. بہیانی بہر لہخەو رابوونی کورہ گوپا، دەچیت و پتر توورہکەیەک، ئالکی

گول دههينيت و بانگ له ئەسپه که دهکات، دەم دەنیتە گوئیەو و
پیا دەچینیت:

ئەسپه کهم، بەنەکی دل و هیزی ئەژنۆم، تۆ جارێ ئەم توورە که
ئالکه نۆش بکه و دوایی منیش قسەت بۆ دەکه، تورە که دهکاتە
سەری ئەسپه کهو و بە دیارییه دادەنیشیت تا تیر دەخوات و
پاشان سەتلیک ئاویشی له پیش دادەنیت و ئاویش دەخواتەو،
پرمەیه که دهکات و خوێ هەلده کیشیت، ئینجا پیر ئیژیت:

((گویم بۆ هەلخه و خاسم بژنەو، ئەو رییە و ئەو هەش بان،
من تۆم بۆ پوژیکێ وا بەخێو کرد و رام هینایت، ئامانەتی تۆ و
کورە گوپا.))

ئەسپه که، نەر مه حیلەیه کی بۆ دهکات، پیر ئەسپه زین دهکات،
خورجیکێ پر له تهرکی دەنیت و شه ته کی دەدات، لغاوی دهکات و
بازووبەندی قامچییه شیپ ئەستورە که ی له بیر ناچیت و دهیکاته
که لپووسی زینه که دا و کیسه یه ئالتوونیش دهگریته دەستییهو، که
کورە له خەوه لسا دەداتە دەستییهو دەلیت:

((برۆ یه زدان دەس وه بالته وه بگریت، ئا با ئەو هیشم له بیر
نەجی، لەم سەر زهوییه دا هیچ ئەسپ و ماینیک، چەندە رەسەن
بیت، بە تۆزی سمی ئەم ئەسپه دا ناگات، ئاخر ئەم ئەسپه تهنگی
پێ هەلچنریت، بالی لێ پەیدا ئەبیت و ئەفریت، جا ئەگەر بالی لێ
پەیدا بوو، هیچت بە زاردا نەیت، باشه کورم؟))

((باشه بابە.))

ئەسپ ئامادهیه. کورە گوپا بالی گرتهو و فری و بەسەر
زینه کهو نیشتهو، پیره لی له بەر خوێه و وتی: چه قەل بۆ چه م و

رەخشىش بۇ رۆستەم... ئىنجا بە كۆرە گۆپاي وت: ستەم لە كەس مەكە و لە كەسش قبول نەكەى ستەم...

گۆپا مامزەى ئورزەنگى لە لا تەرافى رخشە سىپى گىر كرد و وژژەيەك و گشپەى وەكو با هات و لە چاو گم بوو... بە حەوت شەو و حەوت رۆژ، لە دەروازەى شارى دووبەھاردا خۆى بينىيەو. ئەو شارەزاي كۆشك و تەويلە و لەوەرگەى رەوہ ئەسپە بى شومارەكەى بىگە، ئاخىر ئەم بىگە توركمەنە، وەك باسەم كرد، ناو و دەنگى رەوہ ئەسپە رەسەن و بى وئىنەكەى پىرەلى بىستبوو لەو ماوہدا دووجار جوانوہ ئەسپ و ماينى لى كرىبوو دواچار پىرى باوك بە ديارى، جوانوويەكى جوان جوانى سىپى بە گۆپادا بۇ رەوانە كردبوو، سەير ئەوہ بوو كەس نەيزانى مەحەببەتى ئەم بىگە تركمەنە چۆن وا زوو چوہ دلى پىرى باوكەوہ، يەكەم كەس و دوا كەس كۆرە گۆپا بوو لە كاتى بە رىكردنىدا بۇ شارى دووبەھار، نەينىيەكەى لا ئاشكرا بوو.

كۆرە گۆپا بەرلەوہى روو لە كۆشك بكات، دادەبەزىت و باوہش بە مى ئەسپەسپىدا دەكات و بە گوئىدا دەچرىنئىت: كەلە ئەسپەكەم، رۆحى رەوانم، جەرگەكەم، كۆرە شىرىن و ئازىزەكەى پىرەلى، برا تاقانەكەم، هيزى ئەژنۆ و بازووم، ئىستا تۆ ئەسپە سىپى مى، بەلام كە لىك دابراين ئىتر تۆ ئەم ئەسپەى ئىستاي من نىت، بەلكوو تۆ خۆتيت و ھەر خۆت، بەلام ھەر كاتى من وەدەرکەوتم ئەو حەلە تۆ كەلە ئەسپە چەرمووەكەى ئىستا و خۆمى، حالى عەرزەم بووى؟

گۆپا دەگاتە بەر دەرگای كۆشك و دادەبەزىت و بە پاسەوانەكە

دهلیت:

((میوانی بیگم...))

((نه خوښه، نه گهر تاقه تی دیتنتی هه بیټ باشه، پی بیلم کی

هاتووه؟))

کورپه ناو و نیشان و شورته تی خوئی پی ددهات، پاسهوان

پرتاو دهراته ژووری بیگ و دهلیت:

بیگم، سوارچاکیکی غه ریبه هاتووه، ناوی کورپه گوپایه.

بیگ دوو کوخه ی بو دهکات و بری بیر له م ناوه دهکاته وه و

ئی، تۆزیکه که و ته وه یاد، دهستی دریز دهکات و به دهنگیکه کز:

((با بیټ...))

وای وت و پاسهوان گه رایه وه و ری نیشان دا، کورپه جله وی

ئه سپه سپی به ردا و ئیتر بارگیریک له بهر دهرگای کوشکدا، کزول

کزول راوه ستاوه و میشه کزه یه تی!

گوپا ده چیه ژووره وه و سلاو له بیگی ترکمن دهکات. بیگ به

هیمای دانیشن، دهست بو لای چه پی خوئی دریز دهکات و کورپه ی

میوان داده نیشیت.

بیگ یه ک دوو نهرمه کوخه ی بو دهکات، گه رووی پاک

دهکاته وه و دهلیت:

((تۆ ناوت چیه؟))

گوپا

((بو ناتناسمه وه؟))

((من کورپه که ی پیره لیم، خاوه ن ره وه ئه سپهکانی ئه و شاخ و

بناره، که پیواه کانت دوو جار نارده لای، جاریکیش به مندا

جانوویه کی به دیاری بۆ ناردیت!!)

((ئى... ئى ئىستا وه بىرم هاته وه، بلى (ئەلى بیگ)، تۆ کورەکه ی

ئەلى بیگیت؟))

((بەلى قوربان.))

بیستم بیستم، ئۆھۆ ئىلى بیگ... پیر بوومه و و چتم له بیر
ئەچیتە وه، بیستم برى له ئەسپهکانى باوکت هەلترۆپيون، رەوه
ئەسپهکه ی باوکت نازدار بوو... باوکت چۆنه؟ تۆ ناوت چی بوو؟
گۆپا.

خۆ باوکت وهکوو من پیر نه بووه و له پى نه که وتوو؟

ئەو باشه... تۆیش باشیت و باشتريش دەبیت!

((چونکه باسى ئەسپ هاته گورپ و ئەمیش له مندالییه وه له ناو

ئەسپاندا گوره بووه، باس و خواسى له م بابەتە ی پى خۆشه و

قسە ی هەیه بۆ وتن، بەلام له بابەتە ی تردا بیرکۆلیکی ناشیرینه.))

((چۆن هاتى، خۆ هیچی خراپ و ناخۆش پروی نه داوه؟))

((قوربان خوا ناخۆشیت پى نیشان نه دات، باوکم سلاوى لى

دەکردى، له هاتنه مدا، مەبهستى سەرەکیم ئەوهیه، که دوو جووت

ئەسپ و ماینی تورمە ی رەوهکه ی خۆی، که ئىستا له ناو رەوه

ئەسپهکه ی تۆدا هەن، به هەر قیمة تیک بى پىمى بفرۆشیت و

بگەریمه وه بۆ لای خۆمان، له وانەیه بریک زیاتر بمیتمه وه، تا ته واو

فیری زمانه شیرینه که تان بىم، ئى ناکریت من هەر جاریک بيمه

خزمەتە ی تۆ و نه توانم به باشی مەبهستى خۆمتان پى بگه یه نم.))

بیگ که باسى ئەسپ کرین و فرۆشتن هاته گورپ و

زمانه که یشی، که جیى شانازییه تى و که سیکى غەریبه گرنگی پى

دهدات، بیری باشت گه شایه وه و جوانتر هاته گو.

ئه م بیگه له ری پی ژنه که یه وه که میک زمانی تیره ی پیره لی ده زانیت، به لام تا زور ناچار نه بییت قسه ی پی ناکات، ناچار بیه که یشی به رژه وه ندییه و به س.

ئه ی له منت که وی، سهر هوردوو چاوم، تا لیره بمینیته وه، له کوشک ژووریکی تایبه تت ده بییت و تییدا دهحه سییته وه و ئه سپه که ی باوکیشت ببه ته ویله که، ئه گهر پییشت خوشه رۆژانه سه ری لی بده و به دهستی خۆت ئالیک و ئاوی بده ری.

گوپا وتی: زور سوپاس قوربان، له م چاکه ی تو دهرناچین. ئه م هه موو ری ز دهر برین و پیزانینه ی گوپا سه ریکی به بیگ هه لبری!

بیگ دهستیکی بلند کرد و به نکه نک، فه رمانی ته رخانکردنی ژووریک له میوانخانه ی کوشک بو میوانه که ی دهر دهکات، ئه نجا به کوره گوپا ده لییت: خو شاره زای ته ویله که ییت، هه ر ئیستا ئه سپه که ت ببه و رادهستی سه رهک مه یته ری بکه و خۆتیش وه ره وه و له ژووره که تدا بهحه سیوه، ئه زانم ریگایه کی دوور و دریژت بریوه و ماندوویت.

تا ئیستا هه موو شتیک به دلی کوره گوپایه. جاریکی تر سوپاسی بیگ دهکات و دیته دهره. ئه سپه سپی له هه مان جیگه ی خۆیدا چاوه پروانه. گوپا سوار ده بییت و دهچیت له ته ویله که دا زینی لی دهکاته وه و تییر ئاو و ئالیکی دهکات و خورجه که ی، که دوو دهست جلی خۆی تیادایه، دهداته کۆلداو ده گه ریته وه ئه و ژووره ی له کوشک بو ی ته رخان کراوه.

له نهۆمی دوویه مه وه په نجه ره یه ک ده پروانیتته سه ر ژووره که ی گۆپا، ئەم په نجه ره سه رنجی کورپه راده کیشیت، به لام جاری زووه بیر له پشتی په نجه ره که بکاته وه! کۆپا که میک هه ست به ماندوویه تی ده کات، راده کشیت و هه ر زوو خه و ده بیاته وه، کاتیک به ئاگادیت شه وه... به یانی، که له خه و هه لده ستیت، ئەو شته ی سه رنجی راده کیشیت په نجه ره که یه، له په نجه ره ی ژووره که ی خۆیه وه لئی ده پروانیت و ده کشیتته وه. ئیستا ئەو شته ی زۆر گرنگه لای گۆپا، ئەسه که یه تی، هه لده ستیت و ده چیت بۆ ته ویله که و ئاو و ئالیکی ده داتی و نه ختیک رنه کی ده کات و ده گه رپیتته وه کۆشک. که پێ ده خاته ژووره که یه وه، دیسان په نجه ره که ی وه بیر دیتته وه، ده چیت په نجه ره ی ژووره که ی خۆی ده کاته وه و هه ر به کراوه یش جیی ده هیلت.

له راستیدا شت زۆره بیر لئ بکاته وه، بۆیه بریک میشکی ئالۆزه، له م باره دا ده رچوون له کۆشک و رووکردنه بازار خراپ نییه، هه لده ستیت په نجه ره که داخات، ته ماشایه کی په نجه ره ی سه ره وه ده کات، له گه ل پروانینیدا که نیشکیکی ناسک سه ر ده رده هیلت و له کاتی ده رچوونیدا له ئەم میوانه غه ریبه خۆشه ویسته ی باوکی ده پروانیت، میوانیکی بالابه رزی ریش توپی که له گه تی چوارشانه ی که پوو هه لۆیی، ده بی کئ بی؟

له وه به دوا وه ک پیشه و ئەرکیک، که پیی سپێردرایت، پۆژی دوو جار، جاری له ده رچوونیدا و جاری له هاتنه وهیدا، پروانین دوا ی پروانین، سه ر نه ویکردنیک و ورده ورده، زه رده خه نه ده که ویتته نیوان کچه و کورپه ی باشووری.

ئىتر كاتى ئەو ھاتوو ۋىيەك بۇ يەكتربىنين خۇش بىرئىت.
(كۆرە گۇپا لە دلى خۇيدا وای وت.)

چەند جارىك كچه سەردانى تەويلەي كرد و ھەر جاره و
بىرىكى زۆر دەستى دەھىنايە يال و پشت و كلكى كلافەيى مائىنىكى
كويىدا و بۇ لاي گۇپاش ھەر تەماشايەك و ئىتر پووى
و ەردەچەرخاند و دەگەرايەو ە.

چىشتەنگاويك كورپەي باشوورى لە تەويلەكەدا، خەرىكى
قەشاوش و خزمەتكردنى ئەسپەكەي دەبىت، كچه و كارەكەرەكەي
دەردەكەون و دىنە تەويلەكە و بە پروانين لە ئەسپە جوانەكانى
پياو ەشەركەر و پاسەوانەكانى بىگ و مائىنەكويىت، كە بەرەلای
لەو ەرگا نەدەكران، كات بەسەردەبەن.

ئەسپە سىپى سەرنجى كچه رادەكيشىت و دەژەنىتە كچهي
ياو ەرى و دەلىت: (و ەي چەن جوانە) و لە ئەسپ و براى ئەسپ
نزىك دەبنەو ە، ئى خۇ كچه پاشا و مير و بەگ و ئاغا، زۆر
دوورەپەريز نين لە پياوانى كۆشك و ئەم كورپەيش راستە ميوانە،
بەلام باوكى و ەك كەسىكى نزىكى خوى لىي دەروانىت. كچه
دەچپىنىتە گويى كارەكەردا، ئىتر كارەكەر لە شوينى خۇيدا
دەچەقىت و خوى لە ميوانە سوارچاكەكە نزىك دەكاتەو ە.

سلاو

سلاو

ناوت چىيە؟

ناوم گۇپايە.

خەلكى كويىت؟

پارچه بههشتیکی دووره دەست، حەوت شەو و حەوت پوژ
به رهوتی خویش و نهرمه‌غاری ئەسپه‌که‌م لیره‌وه دووره!
ئە‌ی تو ناوت چیه؟
ناوم... ناوم، ناوی منت بو چیه؟
ئە‌ی تو ناوی منت بوچی بوو؟
ئێ‌ باشه مادام ناوی خوتم پێ‌ نالییت، پرسیاریکی ترت لی
ده‌که‌م.

بلی...

چە‌ند پوژ جارێ‌ بو دیتنی ئە‌سپان دیتته ئیره؟
هەر جارێ‌ حەزم لی بوو مۆ‌له‌ت له باوکم ده‌خوایم و دیم.
ده‌ی که‌واسا من حەز ئە‌که‌م، زوو زوو بیتت!
بو؟
به‌شکم که‌مه که‌مه ئە‌م تورکییه شە‌ل و شە‌قە‌م راست بیته‌وه و
پێ‌ بگرم.
پێ‌ بگریته؟! من گویم لی بوو، به‌ زمانی دایکم ئە‌سپه‌که‌ت
ده‌لاوانده‌وه!

دایکی تو تورک‌مه‌ن نه‌بوو؟
نا تورک‌مه‌ن نه‌بوو!
ئە‌ی له چی هۆز و تیره‌یه‌ک بوو؟
نازانم... بو، ئە‌م هه‌موو پرسیاره له‌پای چی؟
هیچ، وتم ره‌نگه‌ دایکت له قه‌ره‌جه‌ کوچه‌رییه‌کانی لای ئیمه‌ بی
و باوکت داوپی کردی!
بو کچه‌ قه‌ره‌ج جوانه؟

ئۆو ھەر جوان! مەپرسە چەن جوانن، وەك تۆ جوانن، ئەبى
دايكت چەن جوان بوويىت؟

زۆر جوان بوو، ئەو ھن جوان بوو پياو نەيدەو پرا تە ماشاى
بكات و ژن بە ژنى خۆى عاشقى دەبوو، چونكە باوكم زۆر
خۆشى گەرەك بوو و ھەزىشى نەدەكرد ھىچ پياويك بيبىنىت،
بۆيە لى نەدەگەرا زۆر لە كۆشك دەربچىت، مەگەر مانگى جاريك
رپى بدايە بۆ دىتنى ماینەكەى بىتە ئىرە! ئەھا ئەو ماینە كوئتە ھى
دايكم بوو، دايكىشم پىچەوانەى ئەو، زۆر رقى لە باوكم بوو، كە
توورە دەبوو پى دەگوتم: كچى گورگەبۆر..

پاشان كچە كەمى لە خەيالان رۆچوو. چاوى برىيە چاوى كورە
گۆپا و نەرمە پىكەننىك و بەدوايدا قاقا ترىقايەو، پىكەنن و
قاقاكەى ھىندەى تر كچەى شىرىن كرد، شىرىن شىرىن، ددانە
برنجىيەكانى وەدەر كەوتن و دوو دەنك كەلەنىسكى گۆبى ھاتن
بەسەر سىو ھە لاسوورەى گۆناى كچەو، دوو چالايان بەجى ھىشت
و تەويلە پر بوو لە رەو ھە پەپوولەى بالئەخشىن، ئىنجا روى لە
كچەى ياو ھرى كرد و بە دەست ھەرمانى (با برۆين) ى دايى و
تەويلەى بەجى ھىشت. ئەم دوو بەجىھىشتە، دوو چالى سەر گۆنا
و بە جىھىشتى تەويلە، لە پال ترىقانەو تەرەكەى گولدا، قرچەى
لە بەنەكى دللى گۆپا ھەلساند.

ھاموشۆى كچە بۆ تەويلە بەھانەيەكى باش بوو بۆ لىك
نزيكبوونەو ھە گفتوگۆ، ئەو ھە ئەم رۆيش ھات و پاش كەمىك خۆ
خەرىككردن، كچەى ياو ھرى دوور رادەو ھەستىت و كچەى تركمەن
لە كورەى باشوورى نزيك دەبىتەو ھە.

کچه وتی: ئەسپهکەت خۆش گەرەکه بۆیه هەر خۆت خزمەتی
دەکەیت...

گوپا: بەلێ یەکه ناسە.

کورە نایەوێت کات بە فیڕۆ بدات، بۆیه دیسانەو دەپرسیت:
(پێت نەوتم ناوت چیه؟ پیم نالییت؟)

گولخار...

ناویکی خۆشه، کێ ئەم ناوهی لێ نایت؟
دایکم! دایکم مردوو.

خوالێی خۆش بییت... وامزانی باوکت ناوی ناویت...

نا نا دایکم زۆر سەرسهخت بوو رقی زۆری له باوکم بوو، پێی
دەوتم هەر بەزۆر و بێ رازیبوونی باوکم، ئەم ناوهی لێ ناوم!
باوکیشم چەندین جار بە منی وتوو (تۆیش وهک دایکت ژنیکی
سەرسهختت لێ دەردهچیت!)

گوپا وهک بیهوئ بچیتە نیهانی کچهوه، وتی: باوکت کابرایهکی
ئیسک تاله.

کچه زەردهیهکی بو کرد و وتی: ئم... راستهکەیت!
من رقم لێیهتی.

منیش!

تو بو؟

چونکه دایکم رقی لێ بوو و چەند جارێک هۆی ئەو
رقلیبوونهوهم لێ پرسى، بەلام هەر ئاخیکی هەڵدەکێشا و وهلامی
نەدەدامهوه، ئیستاش ئەو وهلام نەدانهوهی دایکم گرتیهکه بهسهر
دلمهوه.

ئەي تۆ بۇ رقت لە باوكمه؟

رۆژيک دى و پیتی دەلیم.

ئەي ئیستا بۇ پیم نالییت؟

کاتی نییه!

دوچار کورە لە دلی خویدا وتی: خویەتی و بهئاسانی

دەسگیرم بوو.

ئەم جورە یەکتەر دیتنە، نزیکهی دوو مانگی خایاند و وردە

وردە هەرتکیان، کە یەکیان دەبینی هەستیان بە خرۆشانیکی خوش

دەکرد، ئی هەر ئەم خرۆشان و یەک دوواندن و مەیلدان بە

یەکتەرەیه خوشەویستی بەرەم دەهینیت، هەر ئەم

خوشەویستیەیه دوچار عەشقی لی دەکهوینتەوه و... ئیستا و

دوای سی مانگ کچە یەکجارەکی عاشقی کورە بوو و کورەیش

خوشی دەوینت، بەلام خو ئەم ریگی هەوت شهو و هەوت

رۆژە بۇ خوشەویستی نەبریوه، نا ئەبی وریای خو بییت،

ئاخر چون دەبییت عاشق دەستی بچیتە خوینی باوکی

مەعشووقەکە، جا با بەگیکی ترکمەنی تاوانباریش بییت... نا

عەشقی چی و خوشەویستی چی!

رۆژيک بە مەبەست گۆپا بە کچە و ت، کە ئیتر گەرانهوهی بۇ

نیشتمانی خو نزیک بووئەوه!

کچە بی بیرلیکردنەوه راجەنی وتی: نا... نابی جاری برۆیتەوه،

ئەي... ئەي من چی بکەم؟

ئاخر خو من بۇ مانەوه نەهاتووم بۇ ئیرە، ئیستە باوکم دلی

ختوورە دەکات و دەلیت بۇ نەگەراییهوه، زۆرم پیچوو گولخار، با

بزانم چۆن دەبیت، ھەر کاتیک بۆم رېک بکەویت، دەچمە ناو رەوہ
ئەسپەکان و دوو جوانوو دەستنیشان دەکەم و لەگەڵ باوکتدا
رېک دەکەوم و ئەوسا دەگەریمەوہ، دەبیت برۆمەوہ.

کچە وختبوو دەست بکات بە گریان، بەلام ددانی بەخۆیداگرت،
کەچی شتیکی درکاند، کەپیشتر کورە بەروون و ئاشکرا لەچاو
و ئاخاوتنیدا ھەستی پێ کردبوو.

((ئاخر من، من... ھیچ!))

((ھیچی چی و تۆی چی، شەرم مەکە و قسە بکە، چیت
پێویست بێ، پێم بکری بۆتی جیبەجی دەکەم.))

((نا... نا ھیچم پێویست نییە، من... ئاخر من خۆشتم گەرەکە!))
کورە وەخت بوو ئاوەز لە دەست بدات و لە باوەشی بگریت،
بەلام نا... لەبری ئەوہ لە دلی خۆیدا وتی: تەواو میوہ گەبی دەبیت
لە داری بکەیتەوہ دەنا دەگەنیت، گەییە و وەختییە مەرازم حاسل
بێ و ئەبیت بابەتەکە وەک ھێلکە ی کولاو توێکلەکە ی بگرمەوہ و
پاک-پاک لە دەستی بنیم، بە کچە ی وت:

((گویم بۆ شلکە با قسە یەکت بۆ بکەم، جا کە لیت بیستم، ھیچ
نالیت و دەچیتەوہ مال و روو لیرە ناکەیت تا خۆم لە
پەنجەرەکەوہ تێدەگە یەنم بیت و یەک ببینن.))

((باشە وا دەکەم... پێم بلێ، بزانم چیبە!))

((من بۆ... باوکی تۆ... ھیچ تۆ بچۆرەوہ، جاریکی تر یەک
دەبیننەوہ.

ئیمرۆ نا سبە ی، سبە ی نا دووسبە ی ھەر دەبیت پێ بلیم.))
دیارە کچە ئارامی لی براوہ، بۆیە بۆ بەیانییەکە ی زوو ھاتەوہ

بۆ تەويلەكە و بى ھىچ خۆ خەرىكردنىك بە ماينە كويتهوه لە
گۆپا نزيك بووهوه و بەيانی باشى لى کرد و نزيكتر بووهوه بە
بەھانەى ئەوھى شانى گۆپا كەمىك تۆزى پيوھى، لەپى برد و
شانى تەكاند و وتى:

((دوینی پیت نەوتم... ويستت چيم پى بلیت؟))

دەيليم، بەلام بە مەرجيک.

چييه، مەرجەكەت؟

ھەرچيم وت، دەبى گوى بگريت، تۆش ھەرچى دەلييت بيلى،
بەلام بە دەنگى نزم، نزمييهك لە چپەدوو، نزمتر، باشە؟
باشە...

ئەزانم بۆ تۆ ئەم قسەى من قورسە، جا با باوكيشت خۆش
نەگەرەك بييت، با بەقەد داوكيشت رقت لىي بى...
دە باشە دلم تەقى، بيلى.

ھاتنى من نە بۆ ئەسپ-كړين و نە بۆ زمان-فیربوونە.

ئەى بۆچى ھاتوویت؟

من ھاتووم باوكى تۆ بكوژم!

چى؟!

كوپە دريژەى بە قسەكانى دا: پيرى گەورەمان، كە ليرە پيى
دەليين (قوتبى زەمان) ھاتووھتە خەونى باوكم و باوكيشم منى
راسپاردووھ. منيش ھاتووم باوكى تۆ بكوژم.

ئاخر بۆ؟ ناييت بزەنم!

باوكت تاوانبارە و كوشتنى تۆلەى تاوانە!

چۆن تاوانيك؟ كەى و لە كوي؟ تاوان بەرانبەر بە كى؟!

پیت دەلیم، تۆ ئیستا بچۆرەو مال و چاوەرئ بکە تا خۆم
دەلیم بی، ئەوسا دئیت و قسە دەکەین.

گولخار خەریک بوو قسە بکات، گۆپا بە شیوەی فەرمان وتی:
حەزناکەم قسە بکەیت، ئیمەئەسپ رەسەن و چیاپی قسەمان
کرد، دەبەینە سەر، ئیستا برۆ!
کچە ئیتر زاری داخست و پۆیی.

پۆژ لەدوای پۆژ تەندروستی بیگ روو لە خراپتر دەکات و تا
بئ بیرى کۆلتر دەبیت. ئەشى زۆرى پئ نەچیت و بمریت... (نا نا،
ناهیلم بە مەرگی خوا بمریت، خۆم بەم دەستانەى خۆم دەیکوژم،
دەیتۆپینم.) هەر بۆیە لەمەودوا پیوست ناکات کچە داواى مۆلەتى
لى بکات بۆ لە مال دەرچوون، ئیتر بە دوو پۆژ جارئ یەک
دەبیننەو و لەم یەکتەردیتنەدا، کورپە باسى کوشتن و چوون و
هاتنى نەکرد و بە دل کچەى دەواند و لەپریکدا، کە کچە
چاوەروانى قسەى وای نەدەکرد، گۆپا وتی:

خاتوون منیش خۆشتم گەرەکه!

چی! چیت وت؟

کورپە دیسان فەرمانى چوونەوہى دا و تا کاتیک دیارى دەکات
روو لیژە نەکاتەوہ!

لە ماوہى ئەو چەند مانگەدا، کورپە نیگەرانی و دوودلى پۆحى
دەجوىی: چۆن بیکوژم؟ کەى بیکوژم؟ ئەى چی لەم
خۆشەویستییە بکەم؟

عەسریک لە تەویلە دەچمەوہ کۆشک و سئ و دووى لئ ناکەم
و دەیکوژم.

نابیت بیکوژیت تا ھۆکاره کهیم پی نه لیت. باو کم له لیواری
گۆردایه و زۆری پی ناچیت دهریت، ئی باشه رهدووکه و تن،
تۆله کردنه وه نییه؟ هه لگرتنی کچیک ئابروو بردنی بیگ نییه؟ که من
ژیرانه تر بیربکه ره وه، ئاخو ده کریت عاشق باوکی مه عشوو که وه
خوی بکوژیت، عاشق چون دهستی ده چیته خوینی که سیک، جا با
ئه و که سه تاوانباریش بیت. وره رهدووت ده که وم و ده پۆین.

باشه بچۆره وه با بیریکی لی بکه مه وه.

شه و ده خویت و پیری سپیپۆش دیته خوی و پیی ده لیت:

کورم چیت کرد؟

باوه گوره، یهک دوو پۆژی ترم ماوه لی ره، که من دامام.
بو داماویت؟ ئه وه ی به باش ده زانیت بیکه و بگه ریره وه لای
باوکت، چۆنت پی خوشه وا بکه.

کورپه له خه و راده بیت و گیانی هاتوو ته هه شوکان و عاره قه ی
لی نیشتوو ه. ده خه ویته وه و پیری سپیپۆش دیته وه خوی و
هه مان شتی پی ده لیت و ئه مه یشی بو زیاد ده کات: دلی
خوشه ویسته که ت، رابگره و بی دلی مه که.

ده مه و به یانییه و ئه م خه ونه ده بینیت، نه ختیکی تر خۆره له دیت.

گۆپا دوا رسته زیاده که ی زۆر لیک دایه وه و زهرده یه کی هاتی.
ده یکوژم.

نا، مه یکوژه گوناچه.

ده یکوژم.

جا تۆخوا پیاویکی وهک تو مه رد و کورپی مه رد، مردوو یه کی

به سه ر زیندوو ده کوژیت؟

دهیکوژم و تویش هه‌لده‌گرم.

یان من یا باوکم، له‌نینوان هه‌رتکماندا یه‌کیکمان هه‌لبژیره.

باشه بچۆروه و سبه‌ی ده‌تبینمه‌وه!

ده‌تبینمه‌وه یانی چی؟

یانی بچۆروه‌وه و سبه‌ی یه‌ک ده‌بینین.

گولخار چوووه‌وه و به‌یانی کوپه‌ گویا له‌ خه‌وه‌ه‌لسا و خورجه‌که‌ی دایه‌ کۆلی دا و کچه‌ی شه‌ونه‌خه‌وتوو، که خورجه‌که‌ی بینی، پاچله‌کی و به‌په‌له‌ چوو خۆی له‌به‌رکرد، کاره‌که‌ره‌که‌ی بانگ کرد و ئه‌ویش له‌ گولخار گورجتر هاته‌ خواره‌وه. گویا ده‌گاته‌ ته‌ویله‌که‌ و ده‌چیت ئالیک و ئاو ده‌داته‌ ئه‌سپه‌ سپی و زینی ده‌کات و لغاوی له‌ زار ده‌نیت و گولخاریش ئاماده‌ ده‌بیت. ئه‌وه‌تا ئیستا گویا جله‌وی ئه‌سپه‌که‌ی پاکیشا و له‌ ته‌ویله‌که‌ ده‌رچوو و خۆی سوار بوو، ئینجا به‌ گوله‌ ده‌لایت: ده‌ستتم ویده... ئه‌ویش ده‌ستی دایه‌ و هه‌لیکیشا و قنج له‌ ته‌رکی خۆی سواری کرد و مامزه‌ی ئورزنه‌گی کرانده‌ لا ته‌رافی ئه‌سپه‌رۆحه‌دا و ئه‌سپ وه‌ک ره‌شه‌با وژژه‌ی کرد و بو‌ی ده‌رچوو.

هه‌والی هه‌لگرتنی گولخار له‌لایه‌ن گویاوه‌ گه‌یشه‌ بیگ، به‌لام بیگ بیگ نه‌بوو، چه‌نی هاواریان لی کرد، هاوار نه‌چوو گوییدا و نه‌چوو و نه‌چوو...

گویا داوای له‌ گوله‌که‌ی خۆی کرد تا باوه‌ش به‌ ناوقه‌دیدا بکات و ده‌ست بکاته‌ تو‌ی پشتوینه‌که‌یدا، ئینجا تاوده‌و برۆ. ده‌بیت ری‌ی هه‌وت شه‌و و رۆژی هاتنی به‌ دوورۆژ بیری‌ت. له‌م هاتن و

چونہ پیدا، بالندہ سپیہ کہلہ شہ کریبہ کہ، بہ سہر سہریبہ وہ بو و
هیچی خراب نہ ہاتہ ری۔

گہیشتہ نزیک ہہردہ و ہہلہ تی ئەم ئەشکہ وتہی کہ (ئازا)
کردوویہ تیہہ حہ شارگہی خوئی۔ کوری پیرہ لی، ئەو پیرہ لیہ، کہ
بیگی تورکمہن بہ (ئیلی بیگ) ناوی دہ برد، بیری کردوہ لہ
باوکی، کہ ئاخو لہ داخ و خہفہ تی دووری دوو خو شہ ویستیدا
(ئەسپ و کورہ کہی) نہ مردوہ!
کورہ بہ گولی وت:

ئەزانی بو دہ بوواہ باوکتہ بکوشتایہ؟ چونکہ دایکی تو، کچی
تیرہ یہک لہ قہومہ کہی من بو، لہ گہل تالانچیہ کانی بہ سہریاندا
دا و ہہرچی نیریان ہہ بوو کوشتنی و کچہ کانیان یہ خسیر کرد و
دایکہ جوانہ کہی تویشی بو خوئی داور کرد!

گولخار قیزاندی: ئەمہ تو چی دەلیت!
بوچی تا لہ وئی بووین پیت نہ وتم؟ خووم دہمکوشت خووم...
گول گریا، بہ کول گریا... ہیندہ گریا و فرمیسی داباراند، بہ روکی
تہر بوو.

عہ شق ری لی گرتی عہ شق... ئەی بو نہ تکوشت ئەی بو
نہ تکوشت ئەی بو... دایکورکاند.
خاو مہ بہ وہ، دەستت توند بکہ توئی پشتوینہ کہ مدا،
شازادہ کہم...

دوو مامزہی بہ ہیژی سرہواندہ بن ہہنگلی ئەسپہ کہ دا. گولخار
ہیور ببووہ وہ، تاویکی تر غاریان دا و رویشتن، گول دیسان
گریا... گوپا دلی دایہ وہ، گولخار دایکورکاند، گوپا پشتا و پشت

دهستی برد و نا، دهستی کیشایه وه، به لام هر له دلدانه وهی
 به ردهوام بوو. گولخار دلی داکهوت و توندتر باوهشی له ناوقه دی
 کورپه گیر کرد و توند توند گوشه، بیده نگیه ک بالی به سهر
 گولخاردا کیشا، گریا و ئاشت بووه وه، گریا و گویا دلی دایه وه،
 گریا و به دهم گریانه وه، باوهشی به گویادا کرد، ئیستا ئه و
 که سیکی بیکهس و ته نیا گویا گشت که سیه تی، توند باوهشی به
 ئه م ته نها که سه ی خویدا کرد، باوهشی پیادا کرد و هیئنده جوان
 گوشه و ئه وه نده ده می له نهرمی گویچکه ی سوارچاکه که ی
 نزیک کرده وه، کورپه ته واو ههستی پی کرد و، بونی ژن!
 ته زوویه کی فینک و خوش جهسته ی ته نی و له ته وقی سه رییه وه
 هات و له هه ردوو که له مووسی په نجه ی پییه وه و چوو و له
 مامزی ئورزه نگیه کانه وه ده رچوو، دوا ی ئه م گوشینه یه که مینه ی
 گولخار بو کوریک، که یه که م خوشه ویستییه تی، وتی:
 ((خالوانه که م، شاسواره که م، به راستی ته نها خوت شاسوار و
 سپیسواریت.))

((تویش کچه شانزاده که ی منیت، به لام له دایکه وه.))

به دهم تاودانیکی چوارناله وه، ئه سپه که، که لله و کلکی
 نیوه که وانیه کی پیکهینابوو و گویای سوارچاکیش، دوور
 دهیروانی... دوور، له پریکدا گولخار قیژه یه کی کرد و وتی: گویا
 ئه سپه که بالی لی په یدا بووه، برونه.

کورپه دهستی له لغاوی ئه سپه که شل بوو و ئه ژنوی هاته
 له رزین، چونکه زانی قهوما! هه ره له ویدا ئه سپ چه قی و هه رتک
 لی دابه زین. گویا کوتوپر دهستی برد، زینه که ی لی کرده وه و

لغاوه کهی له دەم دەرکرد، ئەسپە سپی پەیکەر، شاخی کرد، لهسەر هەردوو پاشووی راوهستا و چەند جارێک چەپۆکانی کرد و حیلانندی، حیلە نا، شیراندی... نا شیرەیش نەبوو، هەورە گرمە و چەخماخە بوو، زار گرمە و چاوهکانی چەخماخە، ڕووەو کهژی زەرە، کهژی زەرە بۆی سەندەو، قۆپی لێی وەرگرتەو و دەر بەندی گاور گرماندی و شاخی بەرانان شیرە و گرمە ی ڕەخشە سپی و چیا ی زەرە و دەر بەندی گاور، له گەر و ویدا پەنگی خواردەو و پڕ بە سییهکانی هەناسەیهکی گەرم و قوولی هەلمژی، بەسەر دەشتی شارەزوردا وەک هەورە برووسکە ی بەهاران فووی پیاکرد و چیا ی سورین هەموو حیلە و شیرە و گرمە ی هەلمژی، لهو بنارەدا پیره ئەسپێکی ڕەنگ کافووری، لهناو ڕەو ئەسپەکه ی پیره لیدا، دەسلەمیتەو و نەرمە حیلەیهکی بۆ دەکات و وەک شاخیکی بەفرینی بەر هەتاو دەتلیسیتەو. دەنگی حیلەکه نیشتهو و دووبالی سپی له ئەسپەکه جیا بوونەو، بە باوہشیک نوورەو لکان و بەرەو ئاسمان شەققەیان هات و ڕەخشی سپی ئەفسانەیی بەلادا هات.

دوو عاشقی دلتهر، بەلام ئیستا دلتهنگ، بریک له تەرمی ڕەخشەکه دوور دەکەونەو و پال دەدەن بە تاویرە بەردیکەو و ڕوو له ئاسمان ڕۆ دەچنە خەیاڵانەو، نازانریت چەندی بەو باری غەمگینییهو دەمیننەو... گۆپا سەر بۆ لای تەرمی ئەسپەکه نەوی دەکات و بە گولخار دەلیت:

ئەها گولخار ئەو سپیپۆشەت بینیو، ئەو سپیپۆشە، ئەها قوونگیکی بەسەر شانەوہیه؟

نا من هیچ نابینم.

ئەھا نووکی قولنگەکە ی چۆنچۆنی دەبریسکیئەو، هەستە با
برۆینە لای کارە سەرەکییەکە ی خۆمانەو.

هەرتکیان جووتەپی هەلەدەستن و نزیک دەبنەو، لە تەرمی
رەخشە سپی. دەروانن گۆریک کەمیک گەورەتر لە تەرمەکە،
هەلکەزاو و گۆپای بالا بلندی چوارشانە، هەست دەکات هەرچی
هیزو گۆری ئەسەپە سپی هەیه، لە دەست و بازوو و مەچەکی
ئەودا کۆ بووتەو، بە گۆلخار دەلیت:

وەرە تو دەستت بەینە و باوەش بە سەر و ملی ئەسپەکەدا بکە
و هەول بدە کەمیک لە زەوی هەلبەرە، تا سەر و کەلەلی
نەرووشیت.

ئینجا خۆیشی لە تەرمەکە دەنەویت و لەسەر خو دەرخەنە
گۆرەکەو و دایدەپۆشن.

ئێستا گۆپا و گۆل کەمە مەندوون، بۆیە پال بە گلکۆی ئەسپە
سپییەو دەدەن، پاش کەمیک پشوودان، گۆلخار بە گۆپا دەلیت:

((ریگا دوورە؟))

((کەمیش نا.))

((چۆن دەگەینە جی؟))

خەمت نەبیئت، کناچە شازادەکە ی خۆم، ناھیلیم یەک شەقاو بە
پی ری ببریئت، چۆن دلم دی بەم شەکەتییەو بە دووم بکەوویت،
دەتگرمە کۆلمەو و دەتئیەم سەر ملی خۆم، سەر سەرم، سەر و
ملیک بۆ رۆژیکی ئاوا نەبیئت، بە بر چیت.

دوای مەرگی ئەسپەسپی، گۆپا وەسپەتەکە ی باوکی

بیرکەوتەو، بۆیە لە دلی خۆیدا وتی: تۆ بیژی هەلگرتنی گولخار
بە تۆلەسەندنەو، بۆ بژمیرییت؟ ئەی ئەسپەسپیش خۆ مرد!
گۆپا کەمیک غەمگین و دوودلە، بۆیە یەژییت: ئاخ باوە ئاخ،
خۆزگە بەر لەو هی ئەم ئەرکە پیروژەم پی بسپییریت، دەتخەساندم،
ئاخ باوە، خۆزگە دەتخەساندم!

+++

من و ئازا، لە پرسەکە گەراینەو، پییش لیکدابران، پیی و تم، کە
سەریک لە لاوخاس دەدات و ئیتر نازانی روو لە کوو دەکات!
هەر ئەو شەو لە دەدات و هەمان دی نەخەوتوو.
دوای بەخیرهیانی ئازا، لەلایەن لاوخاس و یەزەو.
بەم درەنگ وەختە؟

هیشتا وەختی خەوێکە تۆ نەهاتوو، لالۆ.
(بەر لەو هی لاوخاس بچی بۆ خەوتن، ئازا دەلیت: لالە
حەزەکەم شتیکت عەرز بکەم.)
(فەرموو کورم.)

تۆ ئاگات لە هەموو شتیکی، بۆیە یەز چەکی داناو، منیش بۆ
مالئاوایی هاتم و سبەی دەرۆم.

ئێ کورە خاسەکەم، بەخوا من داش و ئاش و باشم پی
قورسە... یەز، کورم ئەسپەبۆرە ئیتر لەمەودوا بۆ ئازا باشە،
بەیانێ زین و لغاوی بکە و بیدەری. ئازا کورم بۆ پیی دوور
و هەکەکت تی.

سوپاس، من تا بەسەر بمینم لە چاکە ی ئیو دەرنایم.
بەیانێ لە خەو هەلەستیت و جەلەوی ئەسپەبۆرە بۆ پییش

دەرگای مالی مه لا بیلال راده کیشیت و بانگی مه لا دهکات. گولاله
دهنگی نازا دهناسیته وه و دهچینه پیرییه وه و خولکی مالی دهکات.
نایه م، سه فهریکی دوورم که وتوو ته بهر و نازانم که ی
دهگه ریمه وه. گوی بگره، تا باوکت نه هاتوو، عه یبه دوو به دوو
بمانینیت!

نا... نا، باوکم وتی، ئه وه دهنگی نازیه بچو بیهینه ره ماله وه.
نامه یه کم بو ت نوسیوه، وام به باش زانی، له ریگای یه زه وه
بگاته ده ست.

خوتیش به پیش چاوی باوکه وه بتدایه ته دهستم ناسایی بو!
ئی گویم لی بگره گولاله، هرچی چوکلیده نامه م بو ناردوویت،
بیانسووتینه.

بو؟

من یه ژم بیانسووتینه

نایانسووتینم.

بیانسووتینه.

((باشه ده یانسووتینم، له بهر خاتری تو ده یانسووتینم، به لام
خوله میشه که ی فری نادم!))

ئه ی چی لی ده که ییت؟

((ئه یگره سه رم، وه ک هه وین تیکه ل به خه نه و وزمه ی ده که م
و ده یده م له قژ و پرچم. به به روکما هه لی ده واسم، ده یکه مه مل و
که ردنم...))

یانی چی و چون؟

((خوله میشه که یان لیل سمل و میخه کی کوتراودا تیکه ل ده که م

و دھیکه مه حه تحه تۆکه و به سینه و بهرۆک مدها هه لیده واسم،
دهیکه مه ملوانکه و له مل و گهردنی دهکه م. تۆیش ده پۆیت،
ئاگاداری خۆت به، باش؟))

((خه مت نه بی، گولله کارم تی ناکات، نامیری ت)).

((چۆن ناتیری ت؟))

قاچ و قول قهیدی نییه، سینگ و بهرۆک گرنگه، فیشهک سینگ
نابیری ت و ئی خو منیش پشت له دوزمن ناکه م تا له پشته وه
بپیکریم.

ئاخر چۆن فیشهک ناتیری ت؟

گولله نه برم له به ره!

بو تا ئیستا به منت نه وتوه؟

تازهم دووریوه، خۆم بو خۆم دووری؟

له چی و چۆن؟

ئه وه هه ورییه ی خۆت که گورزه نانه که ت لی پیچابوویه وه بۆم،
نه ختیکم لی هه لدری، هه ر ئه وه نه ی ملیوانیک، دووریمه وه و
له سه ر گوشت وه ک سوپه ر، وه ک گولله نه بر له به ری ده که م.

مه لا چاوه ری ده کات و ئازا نه چووه ژووره وه، بۆیه خۆی دیته
ده ره وه و خولکیکی گه رم گه رمی ده کات، ئازایش باسی
سه فه ره که ی ده کات و مالئاواییان لی ده کات.

+++

ئازا هه ر جاره و به ناویکه وه بانگ له گولله ده کات: گولله،
گولله که م، گولله م، گولله باخ، سوورگول، گولله سووره، خونچه گول،
باخگول، گولله، گولله...

(سه فہرنامہ کہی نازا بو گولالہ)

هاورپی گیانی به گیانیم، گولئی...

نازانم چوں دہست پی بکہم، ئەگەر بلیم سلاویک له
نیرگزه جاری به هارانی ولاته که مان جوانتر، واته سلاوی خوت بو
خوته و له خوتی ده کهم، بلیم سلاویک بونخوستر له عهتری
ره شه ریحانه ی زولف و په رچه مت، ناکری و هه له یه، ئاخر من
که ی و له کوئی بونی زولف و په رچه می توم کردوو تا بزانم
بونی زولف و ئەگریجهت له عهتری ره شه ریحانه و بنچکه شه و بو
خوستره! راسته بونم پیوه نه کردوو، به لام بیگومانم ئەگەر وام
بنوسیبا، هه له نه ئەبوو. ئی خوت ئەزانی که من وهک یه ز دہستی
شيعرنوسینم نییه، ئەوسا ئەو له بری من نوسییویه تی، نا نا هه له
تیمه گه من رووم لی نه نا تا شيعریک بو من به بالا و جوانیی تودا
بنوسیت، بهرله وهی چاومان به یه ک بکه وئی، په سنی توی ئاوا بو
کردم:

تا خوا حه زکا گولیی دایه شیتۆکه جوانه
گولہ که دهم ده کاته وه،
خونچه ی گولہ باخیکه و تازه پشکوتووہ
که پیده که نییت و دہتریقیته وه،
بارہ که ویکه و قاسپه قاسپ دہ قاسپینیت...
که بیتاقهت دہ بیت،

گولە مینایه کی زهره دباوی دهم زهرده پهره و دهمی
ناو ده ته یه ک.

که ده گری،

گولە شه و بویه و باخچه ی ئیواره غه مگینه کان عه ترپرژین
ده کات.

که راده کشیت،

خه رمانیک له گولە و لاوه و چنگی له بالای سپیچناریک به رداوه.

که ده نویت،

گولە شیلانیکه و له بهر تریفه ی مانگه شه و دا دهبریسکیته وه.

گولە هه ر گول نییه،

گولە فریشته یه که و

له ئاسمانی کورده واره وه بهر بوو ده ته وه سه ره ئه م ئاخه.

ئاها وهخت بوو له بیرم بچی گولاله، ئه مشه و خه ونی زورم به
ئه سپه وه بینی، خه و بینین به ئه سپه وه نیشانه ی باشی هاتنه رینییه. له
خه و نمدا سواری ماینیکی بالداری سپی سپی بوومه و توش بانگم
لی ده که ییت و ده لئیت:

وریابه سپیسوار، وریابه باش دهست به یالییه وه بگره، که
هاتمه خه و، دلم زور خوش بوو، ئاخه سوار بوونی و لاخی به رزه
و بالدار، واته سه رکه وتن.

چاوه رپیم که، زورم پیناچی و دیمه وه، ئی به شکوو تا دیمه وه
رژیم برووخیت و ئازاد بین، ئای چه نی خوشه ئازادی... که
ئازادی هات، ئیتر منیش ئازادم و تویش هاو رپی گیانی به گیانی و

تاھەتايى ئازاد دەبىت. دواى ئازادبوون دەچىن بۇ شار، خۇم و خۇت، دەچىن و خانوۋەكەى باوكم نۆژەن دەكەمەۋە و ھەردوۋ ژوورە گەۋرەكەى دەكەمە... نا نا ببوورە، دەكەينە ديوەخان بۇ ئەم مەرۇقە جوانانەى لادىكان، كە نانى مندالەكانى خۇيان، بەۋپەپى رۋوخۇشپىيەۋە دەكەنە دىمى ئىمەى ياخپىيەۋە، ئاخ ئەگەر سەرفراز دەبوۋىن، ئەۋساكە خۇم دەمزانى چى دەكەم...
خۇشتم گەرەكە.

ئىمزا: ئازا

ئازا دوا جار خەرىك بوو خەۋنە ناخۇشەكەيشى، كە دىتبوۋى بۇ بنووسىت، بەلام پەشىمان بوۋىيەۋە و لەبەر خۇيەۋە وتى: نەكەى بىنووسىت. دواى دلى رادەچلەكىت، جا با خەۋنىش بىت، ناخۇشى ھەر ناخۇشپىيە، خەرىك بوو بنووسى: خەۋىكى ترم دى، لە خەۋنمدا سوۋارى ئەۋ ئەسپە بۆرەم، كە يەز پىيى بەخشىم، لە غاردانىكدا تىگلا، من ھىچم بەسەردا نەھات، بەلام ئەسپەبۆرە مرد. نا ئەمەيانى بۇ نانوسم، نەۋەك بۇ مەلاى باۋكى بىگىرپىتەۋە و ئەۋىش خراب خەۋپرژىنى بۇ بكات، دەترسم دواى خەفەت بخوات و خەمبار بىت، نا... ناینوسم.

+++

بەرلەۋەى ئازا لە سەفەرە دوور و درىژەكەى بگەرپىتەۋە، دوور دوور لە گوندەكەى (عۆجە) و لەناۋ دەريای لمينەۋە، پۇحى لە خوینھەلكىشراۋ، پۇل پۇل ھەلدەفەرن و دىنەۋە بۇ دەقەرى

حەرامکراو و یەک یەک، وەک تالەتیشک، تالێکی باریکی لە نوور،
 کە بە چاوانبیریت، دەخزینە ناو تووی گولالە و شیلان و
 نیرگسەکانەو، دەخزینە ناو هیلکەدانی ماسوئسکەکانەو، بە پشتی
 شەهین و هەلۆکاندا گوزەر دەکەن و لە شوینی گونجاوی خۆیاندا
 دەگیرسێنەو، لەپشتەو بە ناو مۆخ و بربەرە ی پشتی
 کەلەکیویبەکان، لە یەکەم وەرزی بەهاری دواي قەرکردنە بە
 کۆمەلەکەو، ئەو دەشتودەر و کیو و بەندەنە، لیورپژ دەبیت لە
 پۆلە سوئسکە ی دەنووک مۆر و کەوی دەنووک سووری
 بالنەخشین و شەهین و هەلۆی دەنووک ئاگرین و یەزی چاپووک
 و بەهەلمەتی چاوانەترس و رەوئاسکی چاوبەلەک و میرگوزاری
 جینسرمەکان دەبنە فەرشیکی رەنگینی ئەو بەهەشتە.

ئازا بە سواری ئەسپەبۆرەو دەگەریتەو و دەگاتەجی، هەر
 خۆی و ئەسپەکە ی و بەس. ئازا سەریک لە هەر هەموو ئەشکەوت
 و پەناگەکانی دەدات و شەو دەخەوئ. بۆ بەیانیبەکە ی کە خۆر
 هەلئ، دەکەوئیتە ری...

ئازا کە دەکەوئیتە ری، بۆ هەر کوئ بچی، بالندەبەکی سپی
 سپی، بە قەبارە ی کەللەشەکرئ، بەسەر سەریبەو دەفرئ،
 بالەکانی قەمچ دەکات و زۆریش لێی دوور ناکەوئیتەو، جارێکیان
 زیاتر دوورکەوتەو و لەپرێکدا گەرایەو و بەسەر سەری ئازاو
 لەنگەری گرت و بالەکانی دابەبەکدا، بەلام ئەو گوئی نەدایە و هەر
 لەرۆشتنی خۆی بەردەوام بوو، بالندە سپیبەکە وەک ئەوە ی بلئ:
 مەرۆ... قیژاندى و لەبەر پێی ئەسپەکەیدا نیشتەو و وەک
 قەتیبەکی کرکەوتوو، کە لە هیلانەکە ی دووری بخەیتەو، وەک

بالندەى شوان ھەلخەلەتینە، دەستی بە بالەتەپە کرد و ھەلفى و گەپراپەو ھە دواو، بەلام ئازا لە شوین خۆیدا چەقى و نەبزوت، بالندەکە گەپراپەو ھە بەسەر سەرىدا دوو سى جار سوورپراپەو ھە ديسان گەپراپەو ھە بو دوا، ئازا گووى ھەلخست، دەنگى تەقەى بیست، تەقەىکى زور، دەنگى دۆشکە، بۆیە ئەویش سەرى ئەسپەبۆرى وەرچەرخاند و گەپراپەو ھە، بالندەى تايین دوور رۆیشت و ھەک ئەو ھى چاوەرپى ئەم سوارە بکات، نزیک رېگاکە و بەسەر گردیکەو ھە نیشتەو ھە.

دەقەر، دەقەرىکى ھەرامە، ھەرام لە مروڤ و ئەسپ و ئازەل، پەرە لە ئازەلى کىوى و بالندەى جۆرا و جۆر، تاو نا تاویکىش شەوانە، لىزە و لەوى بەرازەکان لە لان دەردەچن، واقەواقى چەقەل و ئیتر کپ و ھەک ئەوى دەقەرەکە خۆلى گۆرستانى بەسەردا بیژرابیتەو ھە.

لەم دەقەرە ھەرامەدا، ئىدى (نايىستى دەنگى دلیران، رپوى راونەکا لە جىگەى شیران) ئىستا بە دووربینىش چاوبگىرە کەلاو ھەیکىش چىیە، بە پىو ھەماو ھە تا بایەقوش تىادا بخوینىت. لەو دەقەرە ھەرامەدا و لەو پۆژەو ھە ئازای رۆوگەش و جوانىن، بزە نەزایى سەرلىوى و رەش رەش داگەر او لە (ھەمەتالى بانە) تالترى نواند.

بو پشوو دان، کە دەچوو ھەشکەوتى کوردەمىر، ئەو ئەشکەوتەى ئىستا ھەرگاکەى بەرەزای تەر داخستوو ھە و جۆگە ئاو ھەکەشى بە گول خوى رازاندوو ھەتەو ھە، لەبرى خویندەو ھى کتیب و شمشالزەنىن بو قەتارەى قاز و قولینگە کۆچەرىیەکان، کە بەسەر

سەرىيەو ە كەپرىان دەكرد و نەدەنىشتەنەو، بۇ بالندە كىويىەكان، كە دەيەئانە سەما، بۇ بالندە بچكۆلە ئىسكسووكەكانى خەيال، لەبرى شمشالژەنين بۇ ئەو سويسكانەى كە رەنگ و بوى خاكيان گرتبوو و بە ئاوازە شوانكارىيەكەى (تەلىى ھۆ تەلىى بەلييان برد)، ويت ويت... ويت ويت دەيانخويند و لىى دور نەدەكەوتنەو... ئىستاكە لەبرى شمشال، لىو بە لىوى تەنگەكەيەو دەنىت و قرمە دەژەنى، بە قرمەژەن، بە قۆل-ھەلمالىنىك و پەنا بە پۆحى گۆل، گۆلە يەخسىرەكان، بە سواریى ئەسپەبۆرە و بە ياوهرى فرىشتە سىپىيەكەى سەر سەرى، كە ھەمىشە لە سەفەردا چاوى لى بوو جىى نەدەھىشت. ئازاى پۆح زامدار، دور دور... دور دور نىك دەفرىت و گورج گورج... گورج كارى خۆى رايى دەكات و نىك نىك دىتەو ە بەھىمنى دەنىشتەو.

ئازا، كورە تاقانەكەى ئەو ھەردە و كىو، ئەو دەشتودەرە، كە زۆر متمانەى بە يەز ھەبوو، ھەفتەى جارى سەرى دەدا، بەين نا بەينى، كۆنە ھاوەلىكى خۆشەويست و نىكى ئەوساى شىردل دەھاتە سەردانى، بەلام ئازاى مارانگەستەى چاوكراو ە ژىر، تەواو متمانەى پى نەبوو، بۆيە دواچار پووبەروو پى دەلىت: ەزم بە چارەت نىيە و ئىتر قەت قەت پوو لىرە نەكەيت، بەلام جارىكى تر دىتەو ە ئازا پى دەلىت: چەكەكەت دانى و برۆ، ئەويش بى لاموجىم، چەك دادەنىت و دەپوات.

لەو پۆژەو، كە گولالەى يەخسىركرا ھەفتەى جارى، ئازا دەچىتە جى وىرانەى ئاواى و لەويو ە بۇ سەر كانى گۆل، دادەنىشى و چاودەبىرپتە ئاوەكە، ھەر دەروانىت و دەروانىت تا پووخسارى

گولیی گولئی تیا دهبینی، دهستی دهبات، دوو گویل له ئاوی شیرینی چاوی گولّه دهخواته وه و دوو دلۆپ ئاوی چاوی خوی بهسهر ئاویتهی تهلخی ئاوه وه جی دههیللی و دهکشیتته وه.

رۆژیک له بن دهرکی ئەشکه و ته که دا، که په ناگه ی سه ره کی بوو، داده نیشیت و خه ریکی دوورینه وه ی ساجلی ئەسه په بۆره ده بیته. ئەسه په که ی لی ناگه ریت و جار نا جاریک دهم ده بات و بۆن به ساجله که وه ده کات و لووت به ئازاوه ده ژهنیت. ئازا ده لیت: بۆره چیته، به نیاز نیت که میک لیم دوورکه ویتته وه؟

ئەسه په بۆره چهند جاریکی تر لووتی پیوه ده ژهنیت و قه پیش له ساجله که ده گریته و گه ره که تی رای بکشیت، ئازا ده لیت: وا بزانه لیم ناگه ریت و هه لده ستی و ده چیتته ئەشکه و ته که وه. ئەو ئەشکه و ته ی که له پال ه شارگه یدا، خه لوه تگایش بوو و به هه فته لی دهمایه وه و دهر نه ده چوو... بۆچی چوو، له بیری چوو وه، دیسان گه رایه وه و دهستی دایه بهن و سووژنگ و خه ریکی بوو، ئەسه پ لینی نه گه را..!

ئەسه په بۆره چیت لی قه و ماوه، وام بو دهر ده که ویت ده سه به ردارم نابیت و ناهیللیت ژیر کراسه که ت بو چاک بکه م. هیه چ نییه هه ر دوو پینه ی لی ده دم. ئەها ئەوه په سه که که ی خومه، په سه که چوار پارچه بیه که ی رۆحم، که له ت له ت کـراوه و خه ون به پیکه وه لکاند نییه وه ده بینم، ده زانه ئەمه، پینه و په رۆیه کی خه یالی منه، خه ونه و هیه چی تر، به لام ئەوه هه ر خه ون و خه یاله گه ر ئیشی له سه ر بگریته، دیته دی. ئەوه تانی جاری ئەم پارچه یان که له بهر ده ستماندایه، خوینی لی ده چۆریت، تو ده زانی رهنگی رۆح چۆنه؟

ئەي دەزانىت ئەگەر پۇچ برىندار بىرىت و خوین سەر بىكات، رەنگى خوینەكەي چ رەنگە، پۇچم لىورپىژە لە ئازار... ئەسپەرۇچە، بمهیلە با ژىركراسەكەت بۇ بدوورمەو، با پىنەي بىكەم، هېچ دوورنىيە رىگايەكى دوورودرىژمان نەكەويىتەبەر، مەن خەونم بە سەرفرازييەو دەبىنى، بۆرە... ئاھ سەفرازي، لەبرى نىكبوونەو، چەنىك لىمان دووركەوتەو، وام نىياز بو، دواي ئازادبوونمان، لەگەل گولالەدا، كە چووينەو شار و خانووە كوئەكەي باوكم نوژەن كەردەو، ئەو ژوورەي كە پشتى داوەتە گورستانى زەردەشتىيانەو، نازانم گورستانەكە هى زەردەدەشتى يان هى يارانە نازانم... هى پىرانە يان هى باوانە! ئەو گورستانەي وا (باوەشاسوار) بەو بەرزاييەو لىي دەروانىت، ئا ئەو ژوورە بىكەمە تەويلەيەكى قشتوكە بۇ تو و ژوورىك بۇ گولالە و بۇ خوم، ئەو دوو ژوورە گەورە و درىژەكەي ترى بۇ ديوەخان و ميوان.

ئەسپەبۆرە كوۆل نادات، ئازا ديسان هەلدەستىت و لە ژوورى ژوورەو هى ئەشكەوتەكە، مىخسكە درىژەكە، بە گورىسە درىژەكەو دەهينىت و ئەسپەكە رەشمە دەكات. دەبىياتە سەرى سەرەو هى ئەشكەوتەكە و مىخسكەكە دادەكوئىت و جىي دەهلىت، لەپرىكدا بالندە سىپىيەكە پەيدا دەبىت و بەسەر سەرى ئازاوە لەنگەرىك دەگرىت و وەك ئەو هى بۇ ناو ئەشكەوتەكە بىروات، يان بە ئازا بلىت خوى بشارىتەو...

ئازا دەلىت: ئەسپەبۆرەم لە كوۆل بوووەو و ئىنجا نۆبەي تۆيە،

چىيە هاورى؟

هەر هيندە و دوو هەلىكوپتەر پەيدا دەبن، ئەسپ كە گووى لە

گرمه و نرکه‌ی کۆپتەر ده‌بیت، ده‌شله‌ژیت و چه‌ند جارێک به‌ده‌ور مێخسکه‌که‌دا ده‌سوورپیته‌وه و په‌شمه‌که‌ی له‌ مێخسکه‌ ده‌ئالیت... ئه‌سه‌په‌ی ئاقل، که‌ له‌ زۆر گوێکورتان ژیرتر بوو، قه‌پ ده‌کاته مێخسکه‌که‌یدا و هه‌لی ده‌کشیت، له‌بری ئه‌وه‌ی بیت بۆ لای ئازا و خۆی بکووتیه‌ بن ئه‌شکه‌وته‌که‌، سه‌ر به‌ره‌و ژوور غارده‌دات و نزیک گلکۆی ئه‌سه‌په‌سه‌پی کورپه‌ گۆپا ده‌بیته‌وه و ریژنه‌ فیشه‌کی کۆپتهری به‌رده‌که‌ویت و جه‌سته‌ی وه‌ک که‌له‌بیژنگ ده‌بیژیت.

ریژنه‌یه‌ک و دووان و سیان.. دوو مووشه‌ک و قرم و وژ، شاخ و کێو ده‌نگ ده‌ده‌نه‌وه و له‌ ده‌نگی دۆشکه‌ و مووشه‌کی کۆپتهره‌که‌ به‌هیزتر و دریزتر وه‌لام ده‌ده‌نه‌وه، به‌ ده‌نگی قرمه‌ژه‌نی دۆشکه‌ و مووشه‌کی کۆپتەر وه‌لامی توورپه‌ی شاخ، هه‌رچی سوێسه‌کی هه‌رده‌ و هه‌له‌ت و کۆتره‌شینکه‌ی بن شاخ و په‌مه‌ته‌تاویره‌کان هه‌بوون، وه‌ک کۆتره‌شینکه‌کانی قه‌لای دمدم، دایان له‌ شه‌ققه‌ی بال و دوور فرین، ته‌نانه‌ت بالنده‌ سه‌پیه‌که‌ش، که‌ به‌ تاقی ئاسمانه‌وه‌ له‌نگه‌ری گرتبوو، هه‌ردوو بالی قه‌مچ کردن و بۆ نیو قوولایی شیوه‌که‌، وه‌ک تیریکی له‌ که‌وان ده‌رچیت، شوڤ بووه‌وه، هه‌ر له‌ویدا ئه‌سه‌په‌بووره‌، که‌ دوو هه‌نگاو له‌ گوڤی ئه‌سه‌په‌ سه‌پیه‌که‌ی گۆپا دوور ده‌بیت، جه‌سته‌ی به‌ گولله‌بیژراوی، وه‌ک جیژیکی گه‌نمی سوور، رووه‌و روژه‌لات پال ده‌که‌ویت.

+++

کۆپتهره‌کان، که‌ ئاسمانی ده‌قه‌ره‌که‌ جیده‌هیلن، له‌ناو په‌ناگه‌که‌ی ئازاوه‌، هه‌لۆیه‌ک و باره‌ته‌واریک ده‌رده‌چن و بۆ قوولایی ئاسمان ده‌فرن... ده‌فرن ده‌فرن تا ده‌بنه‌ دوو خال و له‌ چاو ون ده‌بن.

خوئ چەش

هەموو پيشهاته چاوه‌پواننه‌کراوه‌کان سه‌خته، به‌لام به‌لاى
که‌سيكى باوه‌ر به‌خۆ، وردبين و عاشقى وهک گۆپا، چه‌ندىک
قورسپيش بيته، دواچار ئاسان و ئاسايى ده‌بيته‌وه.

گۆپا هه‌ستى به‌که‌ميک ماندوويه‌تى ده‌کات، به‌لام پتر بيري لاي
گولخارى شه‌که‌ت و مات و جه‌سته‌کو تراوه، چه‌ند جار يک لايى
ده‌پوانيته و دواچار ده‌ست دريژ ده‌کات و ده‌يکاته ملي، که‌ميک
به‌لاى خویدا رايده‌کيشيته و سووک به‌ده‌ستيه‌وه ديت، ئينجا به
ئه‌سپايى سه‌رى ده‌نيت به‌سينگيه‌وه و به‌چه‌پى ده‌لته:

که‌ميک به‌سه‌يوه، هه‌ر کاتيک پيته باش بوو ده‌که‌وينه‌رى، خه‌مت
نه‌بى، ئيستا من هيژى ئه‌سپه‌سپى زايوه‌ته‌قول و باسک و هه‌موو
جه‌ستم، هه‌ر که له‌رۆيشتن ماندوو بویت، ده‌تگرم به‌کۆله‌وه،
دوودل مه‌به و بيه‌ر له‌شتى خراب مه‌که‌ره‌وه، ليره‌وه تا ده‌گه‌ينه
مه‌نزل، گرد به‌گرد و به‌رد به‌به‌ردى ئه‌م ريگايه ئاشنام، که
شه‌ويشمان به‌سه‌ردا هات، تريفه‌ى مانگه‌شه‌و به‌رپيمان رۆشن
ده‌کاته‌وه، گه‌ر تينوومان بوو، له‌م بنارى شاخ و کيوه هه‌ر کانياوى
چاوقرژالى سازگار زوره، له‌قوپيشدا شابه‌پوو ده‌برژينين و گويژى
گه‌يوى ته‌ر و مزر ده‌خوين، له‌و ديها تانه‌ش، که دينه‌ريمان، دۆست
و ناسياوى باوکم هه‌ن، ئه‌گه‌ر پيته باش بيته ليمان لا ده‌ده‌ين، چيت
وت، بکه‌وينه‌رى؟

هه‌ر که که‌وته‌ن پتر، گولخار بو دواوه لاي کرده‌وه و پوانى، له
دووره‌وه گه‌رده‌لوليکى به‌هه‌يز هه‌لى کرده‌وه و به‌ره‌و لاي ئه‌وان دى،
له‌گه‌ل نزيکبوونه‌وه‌ى گه‌رده‌لوله‌که‌دا، سه‌ر و که‌له‌ى ولاخيکى

بەرزە بەدیار كەوت و لە چاوتوركانىكدا گەيشت و لموزى بۆلاى
 گولخار دريژ كرد، دوو كورمەى بۆ كرد و گولخار بەتاسەو و توند
 باوەشى بە ملىدا كرد و تەويلى ماچ كرد، ئەو و لاخە،
 ماینەكەى (گولنارى) داىكى گولخار بوو، كە لە تەويلەكەدا و بەر
 لەوەى بگاتە لای گۆپا، رەشمەكەى لە سەر دامالى بوو!
 گولخار سەرى هەلبېرى و زەردەخەنەيەكى بۆ كرد.
 كەواسە هەستە، هەستە با بکەوینە رى...

چەند هەنگاويك ئەولای گۆرى ئەسپ (گۆرپسپ) شوینی
 بەلاھاتنى ئەسپەبۆرەى ئازايە، ئەو ئەسپەى كە رۆحى بەرز فېرى و
 جەستەى بوو بە خۆراكى خاك، ئەوئ ئیستا شوین خەرمانىكە و
 جگە لە گولئ خوینین، لە بەھاراندا هیچ گیا و گولئكى تری لئ
 ناروئیت، سەر بە ھەر كەلۆزىكدا دەكەم و لە پئیش زارى ھەر
 ئەشكەوتئكى ئەو ھەردە و ھەلەتە ئیستىك دەكەم، دەنگى ئازام بەر
 گوى دەكەوئت و زەردەخەنە و رامانە قوولەكانى و جار جار ماتئیم
 بەر چا و دەكەوئت و گەشبئینىكەم بۆ ئائىندە، لە رۆحدا چرۆ
 دەكات.

لەوئندەرى، دوو سئ مژ خەم لە سئگارەكەى دەستم دەدەم،
 بالئندە سبئیەكە، زىقاو لە رۆحسووكى رۆحیانەتى شەلەى شەوكئل
 دەبئنم، كە لەو رۆژەو بە تەنیا ماوەتەو، بە ئاسمانى ئەرزى
 حەرامدا دەفرئت و تاو نا تاوئكئش پئ بە گەرووى دەزرىكئئت و
 ئەو ئاسمانە غەمگئینە، بۆ ساتئكئش جئ ناھئئت...

بەرەو گوندى كانى گول دەكەومە رى و نازانم چەندم پئ دەچئ،
 دەگەمە جئ، تارماى لائوخاس دەبئنم لە پال دئوارى مزگەوتەكەدا
 پشووى سوار بوو و دەست بە گۆچان، ھاتوو و بەسەر ئەم
 گردەو لئى دانشتوو، دانشتوو و وەكو (موسا) بە سەر كئوى

توره وه، بیر دهکاته وه و خوئی له گهڵ خویدا ددهویت، بهو پنییهی من
له نزیکه وه لاوخاسم چاک دهناسی، ناچیتته عه قلمه وه (قهومه کهه) ی
خوئی دابیته دهست سوپای فیرعه ونه کهه ی به غاوه، ئه ی به ره و کوئی
چوو؟! نازام...

((...مامۆستامان خدر بوو، ئه وه ی ئه م جارهمان له دهست هات
ههر ئه وه بوو.))
«ئه فسانه ی کویرئو غلی»

یه شار که مال.

فہرہ نگۆک

(ا)

ئەخوړپټه يه کي له پياوه کاني: به دهنگي بهرن، يان
به توورپه يه وه يه کي له پياوه کاني بانگ دهکات.
ئەکه ونه زک يه ک: به رده بنه يه کتري. يه کدي قرده کهن.
ئەماندووني: ده مانبينيت.
ئەورن: ده پرن.
ئەوهی هاوه سهر زوانتۆ: ئەوهی به سهر زمانته وه يه.
ئەوي: ئەبي
ئەويتۆ: ئەبيته وه
ئەويست: راده وه ستيت.
ئەيتيرتته بهرچاوا: ده يه نيتته بهرچاوا، ده يخاته پيش چاوا.
ئەيواته لاي: ده يياته لاي.
ئيزنم ده: رووخسه تم بده، ريگه م بده.

(ب)

بان يال: سهر گرد.
به لاوه: سهره تا، هه وه لچار، يه که م جار.
بووده مي: بتده مي.
بووژيري: بيژيري، قه ره بووبکه يته وه.
بووه سه: بووه به.
بویته پهن: بي به پهن.
بؤيسان: بيستان.
بي عيشي: بي کاري

بيدوينم: بيبييم.

بيړه: بهينه

باتوو: جووته ي گون

(پ)

پشتي: سهرين، باليف.

پيره زئ: پاشه بهره، دوامندال

په چا: شويني مؤلخوار دني ئاژهل (مهړ و بزن)

(ت)

تياوي: تيدا بيت.

تيت: ديت

تيته بيرت: ديتته وه يادت. بيرت ده كه ويتته وه.

تيريت: نه هينيت.

تين: دين.

ته زوي: ته زبيح، ته سبيح.

(ج)

جيړه: جگه ره، جواره، سيگار.

(خ)

خه وهر: خه بهر، هه وال.

خولكي ده كات: فه رموي لي ده كات. داو هتي ده كات.

خويشك: خوشك.

(د)

دانه وړييت: دانه برييت.

داوړ: دابر، داگير.

دائه و زن: داده به زن

دره وشه: دره نه فيز

(پ)

پوین: پوشتن.
پی تهیه‌کا: پیگه ته‌ی ده‌کات، پیگه ده‌پریت.
په‌نه‌ک: قه‌شاوش، ده‌سما‌ل‌کردن

(ز)

زنییه‌تی: زیندوویه‌تی، ساغی.
زیکاو‌له: بالنده‌یه‌کی له کوتر که‌می بچووکتره، ئه‌توانیت بو
ماوه‌ی هه‌شت مانگ، به بی خواردن و خوار‌دنه‌وه، بی نووستن به
تیژی (۳۰کم) له کاترمیریکدا بفریت و نه‌نیشیتته‌وه.

(س)

ساحیو: ساحیب، خاوه‌ن.
ساون: سابوون.
سواروه: سواربه.
سه: سه‌گ

(ع)

عاره‌وسان: عاره‌بستان
عه‌لعان: هه‌رئیتا.

(ف)

فره‌خاس: زورباش
فه‌نه‌ر: مووس

(ق)

قاپی: ده‌رگا
قه‌ولوئ: به‌لین بیت، په‌یمان ده‌ده‌م.
قوروان / قوروانی: قوربان، قوربانی

قوولیه‌کا: قبولی ئه‌کا.

قاتر: هیستریک باوکی ئه‌سپ و دایکی که‌ره

(ک)

کردگه: کردووه

که‌نیشکه‌یشی: کچه‌که‌یشی.

کئوسان: کوستان.

(گ)

گلیر ده‌کاته‌وه: کۆده‌کاته‌وه

گلیربووه‌سو: کۆبووه‌ته‌وه.

گه‌ره‌کته: ده‌ته‌ویت.

گوم: ون

گه‌له: رانه‌مه‌ر، په‌ز.

گویره‌مه: مژاندنی بچر بچری کویره‌که (کویک) تا شیرى ته‌واو

ده‌زیته‌ گوانی مانگا‌که.

گۆد: سربوونی قاچ و قولم به‌هۆی زۆردانیشتنه‌وه له

شوینیکا.

(ل)

له‌حه‌نا: له‌ئاست، له‌به‌رانبه‌ر، له‌به‌رده‌م.

لیل: له‌گه‌ل

(م)

مه‌یتال: ئه‌و که‌سه‌ی و‌لاخی به‌رزه‌ به‌خێو ده‌کات.

(ن)

ناوینی: نابینی.

نه‌م یه‌لا: نه‌مه‌یشت، لی نه‌گه‌رام.

نه‌یانخا‌لینی: نه‌یانخه‌له‌تینی، سه‌رقالیان نه‌کات.

نۆما: جوانوو
نیشتووهسه ناویان: کهوتووهته ناویان

(ه)

هاورد: هینا

هەر ئه‌وئ و اوئ: هەر ده‌بیټ وا بیټ.

هه‌راش ئه‌وئ: گه‌وره ئه‌بیټ.

هه‌رتکیان: هه‌ردووکیان.

هه‌رچوئوئ: هه‌رچی چوئیک بیټ.

هه‌س: هه‌یه

هه‌قی خو‌مان ئه‌سینینۆ: تۆله‌ی خو‌مان ده‌که‌ینه‌وه.

هه‌له‌تروئپئ: ئه‌توئپیت. ده‌مریت، به‌لادادیت.

هه‌مه‌ه: ئیمه‌، مه‌.

هیمان: هیشتا.

هه‌لاده‌ژیم: راده‌کشیم

(و)

وه‌که‌لکت تی: به‌کارت دیت.

وه‌و‌حاله‌وه: به‌و دۆخه‌وه.

وه‌یه‌کو: به‌یه‌که‌وه، له‌گه‌ل یه‌کتر، پیکه‌وه.

بەرھەممە چاپکراوەکانی نووسەر

- ۱- سمکۆلانی شیعریکی سەرکیش، کۆشیەر، ۱۹۹۲
- ۲- زریکە ی زامی دارەبەنیک، کۆشیەر، ۲۰۰۰
- ۳- سیبەری سزا، شیەر، ۲۰۰۲
- ۴ - مندالیک لە مەملەکەتی باوکەکاندا، تۆقلیت، ۲۰۰۵
- ۵ - مەملەکەتی گورگەکان، پۆمان، ۲۰۰۹
- ۶ - مەملەکەتی ماد- لیکۆلینەوہی میژوویی، وەرگیران، ۲۰۱۳